

One Another In Christ

Steve Flatt

Introduction

Those saved by obedience to Christ's Gospel

- a. Heard that Jesus was God born of woman by the Holy Spirit, lived among man being tempted in all aspects as man but without sinning, gave His fleshly body as the atoning sacrifice for man's sins, rose from death and the grave, was seen by many including those closest to Him, and then returned to his abode prior to coming to Earth.
- b. Understood and put their trust in what they heard was true.
- c. Changed from a sinful life of self to a life of obedience.
- d. Not being ashamed, acknowledged their belief that Jesus is God, the Christ, who is the only way unto salvation.
- e. Died by putting to death their worldly life of sin as Christ died for our sins.
- f. Sought God to have mercy and forgive them of all their sins.
- g. Were buried by immersion in the grave of water, representing the burial of Christ.
- h. Rose from the water grave as Christ rose from His grave.
- i. Received the Holy Spirit as a guarantee, a deposit.
- j. Added by God to Christ's Body becoming a new Christian
- k. Continue to live in Jesus' and the apostle's teaching

All those added to Christ's Church are to be one and to function as a body united in Christ and His teachings.

Lessons:

Accept One Another

Encourage One Another

Bear One Another's Burdens

Admonish One Another

Members of One Another

Ο ένας τον άλλον εν Χριστώ

Steve Flatt

Εισαγωγή

Αυτοί που σώθηκαν με την υπακοή στο Ευαγγέλιο του Χριστού

1. Άκουσε ότι ο Ιησούς ήταν Θεός γεννημένος από γυναίκα από το Άγιο Πνεύμα, έζησε ανάμεσα στον άνθρωπο πειραζόμενος από όλες τις απόψεις ως άνδρας αλλά χωρίς να αμαρτήσει, έδωσε το σαρκικό Του σώμα ως εξιλεωτική θυσία για τις αμαρτίες του ανθρώπου, αναστήθηκε από τον θάνατο και τον τάφο, το είδαν πολλοί συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ήταν πιο κοντά Του, και στη συνέχεια επέστρεψε στην κατοικία του πριν έρθει στη Γη.
- m. Κατάλαβαν και εμπιστεύτηκαν αυτό που άκουσαν ήταν αληθινό.
- n. Άλλαξε από μια αμαρτωλή ζωή του εαυτού σε μια ζωή υπακοής.
- o. Χωρίς να ντρέπονται, αναγνώρισαν την πίστη τους ότι ο Ιησούς είναι ο Θεός, ο Χριστός, που είναι ο μόνος δρόμος προς τη σωτηρία.
- p. Πέθανε σκοτώνοντας την κοσμική αμαρτωλή ζωή τους όπως πέθανε ο Χριστός για τις αμαρτίες μας.
- q. Ζήτησε τον Θεό να τους ελεήσει και να τους συγχωρήσει όλες τις αμαρτίες τους.
- r. Τάφηκαν με βύθιση στον τάφο του νερού, αντιπροσωπεύοντας την ταφή του Χριστού.
- s. Τριαντάφυλλο από τον υδάτινο τάφο όπως αναστήθηκε ο Χριστός από τον τάφο Του.
- t. Έλαβε το Άγιο Πνεύμα ως εγγύηση, προκαταβολή.
- u. Προστέθηκε από τον Θεό στο Σώμα του Χριστού και έγινε νέος Χριστιανός
- v. Συνεχίστε να ζείτε στη διδασκαλία του Ιησού και του αποστόλου

Όλοι όσοι προστίθενται στην Εκκλησία του Χριστού πρέπει να είναι ένα και να λειτουργούν ως σώμα ενωμένο στον Χριστό και τις διδασκαλίες Του.

Μαθήματα:

Αποδεχτείτε ο ένας τον άλλον

Ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον

Να κουβαλάτε ο ένας τα βάρη του άλλου

Να νουθετεί ο ένας τον άλλον

Μέλη ο ένας του άλλου

Adapted from Amazing Grace Bible Class lessons
**BibleWay Publishing grants permission is given to
reproduce
for non-commercial purposes lessons in their entirety
and without change.**

Randolph Dunn Publisher
Contact us at info.BiblewayPublishing@gmail.com
December 5, 2006

Accept One Another

It's a Saturday night; the church building is all decorated. The flowers are out. The groom and the preacher are down front. The bridesmaids come in one at a time, beautifully dressed. Then after the chimes are offered, in comes the bride. She's limping, her dress is muddy and torn, her nose is bleeding, and her hair is totally out of place. As she comes down the aisle, somebody whispers where you can overhear: "Can you believe it? She's been fighting again. Surely, he deserves better than this."

That story is a parable of too many local churches. There is nothing uglier than a brawling bride. Jesus Christ deserves better than that, particularly from His bride. Family feud is no game when it comes to the bride or the Body of Christ.

"Accept one another." (Romans 15:7) If your congregation is going to be a healthy and growing body of believers, you've got to learn how to accept one another. That concept is rooted deeply in the very mind of our Lord.

If you knew you were going to die, this time tomorrow, what would you do today? There might be all kinds of answers, but wouldn't you focus on priorities? Don't you think you would spend your time doing the most important things?

On the eve of His crucifixion, Jesus' priority was to spend time in prayer and to pray for the unity of His believers. "That all of them may be one. Father, just as you are in me and I am in you. May they also be in us so that the world may believe that you have sent me. I have given them the glory that you gave me, that they may be one as we are one: I in them and you in me." Listen, "May they be brought to complete unity to let the world know that you sent me and have loved them even as you have loved me." (John 17:21-23)

In the last part of that statement Jesus prayed; I want those who believe in me to be one so that the world may know that

Προσαρμογή από μαθήματα Amazing Grace Bible Class
**Η BibleWay Publishing χορηγεί άδεια για
αναπαραγωγή
για μη εμπορικούς σκοπούς μαθήματα στο σύνολό
τους και χωρίς αλλαγή.
Εκδότης Randolph Dunn
Επικοινωνήστε μαζί μας
στο info.BiblewayPublishing@gmail.com
5 Δεκεμβρίου 2006**
Αποδεχτείτε ο ένας τον άλλον

Είναι Σάββατο βράδυ. το κτίριο της εκκλησίας είναι όλο διακοσμημένο. Τα λουλούδια είναι έξω. Ο γαμπρός και ο ιεροκήρυκας είναι μπροστά. Οι παράνυμφοι μπαίνουν μία κάθε φορά, όμορφα ντυμένες. Μετά, αφού προσφερθούν τα κουδούνια, μπαίνει η νύφη. Κουτσάει, το φόρεμά της είναι λασπωμένο και σκισμένο, η μύτη της αιμορραγεί και τα μαλλιά της είναι εντελώς ακατάλληλα. Καθώς κατεβαίνει στο διάδρομο, κάποιος ψιθυρίζει όπου μπορείς να κρυφακούς: "Το πιστεύεις; Έχει τσακωθεί ξανά. Σίγουρα, του αξίζει κάτι καλύτερο από αυτό."

Αυτή η ιστορία είναι μια παραβολή για πάρα πολλές τοπικές εκκλησίες. Δεν υπάρχει τίποτα πιο άσχημο από μια νύφη που τσακώνεται. Ο Ιησούς Χριστός αξίζει καλύτερα από αυτό, ιδιαίτερα από τη νύφη Του. Η οικογενειακή διαμάχη δεν είναι παιχνίδι όταν πρόκειται για τη νύφη ή το Σώμα του Χριστού.

«Αποδεχτείτε ο ένας τον άλλον». (Ρωμαίους 15:7) Εάν η εκκλησία σας πρόκειται να είναι ένα υγιές και αναπτυσσόμενο σώμα πιστών, πρέπει να μάθετε πώς να αποδέχεστε ο ένας τον άλλον. Αυτή η ιδέα είναι βαθιά ριζωμένη στο ίδιο το μυαλό του Κυρίου μας.

Αν ήξερες ότι θα πεθάνεις, αυτή τη φορά αύριο, τι θα έκανες σήμερα; Μπορεί να υπάρχουν κάθε είδους απαντήσεις, αλλά δεν θα εστιάζατε στις προτεραιότητες; Δεν πιστεύετε ότι θα ξοδεύατε τον χρόνο σας κάνοντας τα πιο σημαντικά πράγματα;

Την παραμονή της σταύρωσής Του, η προτεραιότητα του Ιησού ήταν να αφιερώσει χρόνο στην προσευχή και να προσευχηθεί για την ενότητα των πιστών Του. "Για να είναι

you sent me. Unity is the key element in Jesus' master plan for world evangelism. Mankind lives in such disharmony that Jesus knew that the visible oneness of His church would be a convicting testimony that God was in the world, and that He was reconciling the world to Himself through Jesus Christ. Unity is the foundation to world evangelism. You know as the early church got started, that's exactly the way it worked. "All the believers were together and had everything in common." (Acts 2:44) "Every day they continued to meet together in the temple courts." (Acts 2:46) "All the believers were one in heart and mind. No one claimed that any of his possessions were his own, but they shared everything they had." (Acts 4:32) The result of that unity was the answer to Jesus' prayer, "Father, if you'll let them be one in me, then the world will know that you sent me."

The early Christians were "praising God and enjoying the favor of all the people. And the Lord added to their number daily those who were being saved." (Acts 2:47) The principle is clear. Where you have real unity, you have growth. That is why Jesus prayed for it so hard, and that's why the devil fights it so fiercely.

The first century church in Rome was not like the Jerusalem church. The church in Rome was not as homogenous as the one in Jerusalem. No, this church in Rome was a hybrid fellowship of Gentiles and Jews which led to problems.

1. Tension over different ideas people of different cultures brought to the Body. Any time you have a diverse group of people, you're going to have diverse opinions, and that will create tension. Most of the time throughout history, just as was the case of Rome, it's not so much matters of doctrine as it usually is matters of opinion.

The root of the problem was that the majority of the Christians were Gentiles, and as the majority, they wanted to do things their way. On the flip side the Jews were saying "But we've been God's covenant people for a long time; we should do things our way." Have you ever heard anybody talk like that? Or say "I've been at this church for years. If you don't like the way we do this or that, go somewhere else." That mindset is a prescription for a very, very small church. Now that's what is going on in Rome. It's not a tension over major doctrine.

They're not arguing about the divinity of Christ like they were in Colosse. They're not talking about the sufficiency of atonement. They're not arguing about the authority of apostles like they were in Galatia. They're not arguing about the role of baptism. They're not talking about the abuses or neglect of the Lord's Supper like in Corinth. There is just tension over different ideas that different cultures have.

The following shows how trivial some of these ideas were. "Accept him whose faith is weak without passing judgment on disputable matters.

όλοι ένα. Πατέρα, όπως είσαι μέσα σε μένα και εγώ μέσα σε σένα. Είθε να είναι και αυτοί μέσα σε εμάς, για να πιστέψει ο κόσμος ότι εσύ με έστειλες. Τους έδωσα τη δόξα που εσύ μου έδωσε, για να είναι ένα όπως είμαστε ένα: εγώ μέσα τους και εσύ σε μένα.» Άκου, «Είθε να έρθουν σε πλήρη ενότητα για να ενημερώσουν τον κόσμο ότι με έστειλες και τους αγάπησες όπως εσύ με αγάπησες» (Ιωάννης 17:21-23)

Στο τελευταίο μέρος αυτής της δήλωσης ο Ιησούς προσευχήθηκε. Θέλω όσοι πιστεύουν σε μένα να είναι ένα για να μάθει ο κόσμος ότι με έστειλες. Η ενότητα είναι το βασικό στοιχείο στο κύριο σχέδιο του Ιησού για τον παγκόσμιο ευαγγελισμό. Η ανθρωπότητα ζει σε τέτοια δυσαρμονία που ο Ιησούς γνώριζε ότι η ορατή ενότητα της εκκλησίας Του θα ήταν μια πειστική μαρτυρία ότι ο Θεός ήταν στον κόσμο και ότι συμφιλίωνε τον κόσμο με τον εαυτό Του μέσω του Ιησού Χριστού. Η ενότητα είναι το θεμέλιο του παγκόσμιου ευαγγελισμού. Ξέρετε, καθώς ξεκίνησε η πρώτη εκκλησία, αυτός είναι ακριβώς ο τρόπος που λειτουργούσε. «Όλοι οι πιστοί ήταν μαζί και είχαν τα πάντα κοινά». (Πράξεις 2:44) «Κάθε μέρα συνέχιζαν να συνέρχονται μαζί στις αυλές του ναού». (Πράξεις 2:46) "Όλοι οι πιστοί ήταν ένας στην καρδιά και στο μυαλό. Κανείς δεν ισχυρίστηκε ότι τα υπάρχοντά του ήταν δικά του,

Οι πρώτοι Χριστιανοί «δοξολογούσαν τον Θεό και απολάμβαναν την εύνοια όλου του λαού. Και ο Κύριος πρόσθεσε στον αριθμό τους καθημερινά αυτούς που σώζονταν». (Πράξεις 2:47) Η αρχή είναι σαφής. Όπου έχεις πραγματική ενότητα, έχεις ανάπτυξη. Γι' αυτό ο Ιησούς προσευχήθηκε γι' αυτό τόσο σκληρά, και γι' αυτό ο διάβολος το πολεμά τόσο σκληρά.

Η εκκλησία του πρώτου αιώνα στη Ρώμη δεν ήταν σαν την εκκλησία της Ιερουσαλήμ. Η εκκλησία στη Ρώμη δεν ήταν τόσο ομοιογενής όσο αυτή της Ιερουσαλήμ. Όχι, αυτή η εκκλησία στη Ρώμη ήταν μια υβριδική κοινωνία Εθνικών και Εβραίων που οδήγησε σε προβλήματα.

1. Ένταση για διαφορετικές ιδέες που έφεραν στο Σώμα άνθρωποι διαφορετικών πολιτισμών. Κάθε φορά που έχετε μια διαφορετική ομάδα ανθρώπων, θα έχετε διαφορετικές απόψεις και αυτό θα δημιουργήσει ένταση. Τις περισσότερες φορές κατά τη διάρκεια της ιστορίας, όπως και η περίπτωση της Ρώμης, δεν είναι τόσο θέματα δόγματος όσο συνήθως είναι θέματα γνώμης.

Η ρίζα του προβλήματος ήταν ότι η πλειοψηφία των Χριστιανών ήταν Εθνικοί, και ως πλειοψηφία, ήθελαν να κάνουν τα πράγματα με τον δικό τους τρόπο. Από την άλλη πλευρά, οι Εβραίοι έλεγαν «Αλλά είμαστε ο λαός της διαθήκης του Θεού εδώ και πολύ καιρό· πρέπει να κάνουμε τα πράγματα με τον δικό μας τρόπο». Έχετε ακούσει ποτέ κανέναν να μιλάει έτσι; Ή πείτε "Είμαι χρόνια σε αυτήν την εκκλησία. Εάν δεν σας αρέσει ο τρόπος που κάνουμε αυτό ή εκείνο, πηγαίστε κάπου αλλού." Αυτή η νοοτροπία είναι

a. One man's faith allows him to eat everything, but another man, whose faith is weak, eats only vegetables. The man who eats everything must not look down on him who does not, and the man who does not eat everything must not condemn the man who does, for God has accepted him. Who are you to judge someone else's servant? To his own master he stands or falls. And he will stand, for the Lord is able to make him stand.

b. One man considers one day more sacred than another; another man considers every day alike. Each one should be fully convinced in his own mind. He who regards one day as special does so to the Lord. He who eats meat, eats to the Lord, for he gives thanks to God; and he who abstains, does so to the Lord and gives thanks to God." (Romans 14:1-6)

Do you see the two issues they're disagreeing about?

a. Should we eat meat? Apparently, the context indicates the meat might have been sacrificed to idols. Should we just not touch any meat then and go ahead and eat vegetables?

b. Can we observe certain days as special days that we just want to celebrate as holidays as holy days? They argue and tension builds over, "I think I can eat this." "No, I don't think you can eat that." "I think we can observe this day." "No, I don't think you can do that."

The issues are not very important. **What is important is the unity that Jesus prayed** for could be destroyed by the Roman Christians if they don't learn to live together in peace. So after they understand the problem Paul gives them the principles to live by. These are the same principles he wants us to live by. "Therefore **let us stop passing judgment on one another**. Instead, make up your mind not to put any stumbling block or obstacle in your brother's way." (Romans 14:13) "Let us therefore make every effort" (I've underlined that in my Bible) "make every effort to do what leads to peace and to mutual edification." (Romans 14:19)

That's easier said than done because the devil is going to keep things stirred up. He'll use weapons like competition, jealousy, suspicion, and distrust. He's going to make it awfully difficult, not just for the church in Rome, but for any church to keep from judging one another and sniping at one another. How on earth are we going to live by those principles? How are we going to quit casting judgments on one another about petty things, about things going beyond the Word of God, simply my opinion verses your opinion? How on earth are we going to make every effort to do what leads to peace and mutual edification?

2. Be of the same mind or heart. The only way that we are going to maintain unity among Christians is to be of the same mind or heart. "May the God who gives endurance and encouragement give you a spirit of unity among yourselves

μα συνταγή για μια πολύ, πολύ μικρή εκκλησία. Τώρα αυτό συμβαίνει στη Ρώμη. Δεν είναι μια ένταση για το κύριο δόγμα.

Δεν διαφωνούν για τη θεότητα του Χριστού όπως ήταν στην Κολοσσά. Δεν μιλούν για την επάρκεια της εξιλέωσης. Δεν διαφωνούν για την εξουσία των αποστόλων όπως ήταν στη Γαλατία. Δεν διαφωνούν για τον ρόλο της βάπτισης. Δεν μιλούν για τις καταχρήσεις ή την παραμέληση του Δείπνου του Κυρίου όπως στην Κόρινθο. Υπάρχει απλώς ένταση για διαφορετικές ιδέες που έχουν διαφορετικοί πολιτισμοί.

Το παρακάτω δείχνει πόσο ασήμαντες ήταν μερικές από αυτές τις ιδέες. «Αποδεχτείτε αυτόν που η πίστη του είναι αδύναμη χωρίς να κρίνετε επίμαχα ζητήματα.

ένα. Η πίστη ενός ανθρώπου του επιτρέπει να τρώει τα πάντα, αλλά ένας άλλος, του οποίου η πίστη είναι αδύναμη, τρώει μόνο λαχανικά. Ο άνθρωπος που τρώει τα πάντα δεν πρέπει να περιφρονεί αυτόν που δεν τρώει, και ο άνθρωπος που δεν τρώει τα πάντα δεν πρέπει να καταδικάζει αυτόν που τρώει, γιατί ο Θεός τον έχει δεχτεί. Ποιος είσαι εσύ για να κρίνεις τον υπηρέτη κάποιου άλλου; Στον δικό του αφέντη στέκεται ή πέφτει. Και θα σταθεί, γιατί ο Κύριος μπορεί να τον κάνει να σταθεί.

σι. Ένας άνθρωπος θεωρεί μια μέρα πιο ιερή από μια άλλη. Ένας άλλος άντρας θεωρεί κάθε μέρα ίδια. Ο καθένας πρέπει να είναι απόλυτα πεπεισμένος στο μυαλό του. Αυτός που θεωρεί μια μέρα ξεχωριστή, το κάνει στον Κύριο. Αυτός που τρώει κρέας, τρώει στον Κύριο, γιατί ευχαριστεί τον Θεό. και όποιος απέχει, το κάνει στον Κύριο και ευχαριστεί τον Θεό.» (Ρωμαίους 14:1-6).

Βλέπετε τα δύο ζητήματα για τα οποία διαφωνούν;

ένα. Πρέπει να τρώμε κρέας; Προφανώς, τα συμφραζόμενα υποδηλώνουν ότι το κρέας μπορεί να είχε θυσιαστεί σε είδωλα. Θα έπρεπε να μην αγγίζουμε καθόλου κρέας τότε και να τρώμε λαχανικά;

β. Μπορούμε να παρατηρήσουμε ορισμένες ημέρες ως ειδικές ημέρες που θέλουμε απλώς να γιορτάζουμε ως γιορτές ως ιερές; Μαλώνουν και η ένταση αυξάνεται, «νομίζω ότι μπορώ να το φάω αυτό». «Όχι, δεν νομίζω ότι μπορείς να το φας αυτό». «Νομίζω ότι μπορούμε να παρατηρήσουμε αυτή τη μέρα». «Όχι, δεν νομίζω ότι μπορείς να το κάνεις αυτό».

Τα θέματα δεν είναι πολύ σημαντικά. **Αυτό που είναι σημαντικό είναι ότι η ενότητα για την οποία προσευχήθηκε ο Ιησούς θα μπορούσε να καταστραφεί από τους Ρωμαίους Χριστιανούς εάν δεν μάθουν να ζουν μαζί ειρηνικά.** Αφού λοιπόν καταλάβουν το πρόβλημα, ο Παύλος τους δίνει τις αρχές για να ζήσουν. Αυτές είναι οι ίδιες αρχές με τις οποίες θέλει να ζούμε. "Γι' αυτό, **ας σταματήσουμε να κρίνουμε ο ένας τον άλλον.** Αντ' αυτού, **αποφασίστε να μην βάλετε κανένα εμπόδιο ή εμπόδιο στο δρόμο του αδελφού σας.**" (Ρωμαίους 14:13) «**Ας**

as you follow Christ Jesus." (Romans 15:5) "So that with one heart (the New American Standard says "with one mind" which is the same difference) "with one heart and mouth you may glorify the God and Father of our Lord Jesus Christ." (v. 6) "Accept one another, then, just as Christ accepted you, in order to bring praise to God." (v. 7)

Paul told the Corinthians the same thing "I appeal to you, brothers, in the name of our Lord Jesus Christ, that all of you agree with one another so that there may be no divisions among you and that you may be" (look at this) "perfectly united in mind and thought." (1 Corinthians 1:10)

Can you imagine the chaos if your body had more than one mind? Can you imagine having two brains up there, one saying "I think I want to eat?" The other one saying, "No, I don't want to eat." One says, "I think I want to get up and exercise." The other one says, "No, I'm tired. I think I'm just going to sit here for a little while." Can you imagine? The question is how can we have one mind? How can we be "perfectly united in mind," when we know that we've got different opinions, judgments, preferences, and even different personal convictions?

The one mind has to be the mind of Christ. "Have this mind in you which was also in Christ Jesus." Do you remember? You say, "Well, what mind was that?" (Philippians 2:5) He went on to tell us, "Who, being in very nature God, did not consider equality with God something to be grasped (held on to), but made himself nothing, taking the very nature of a servant, being made in human likeness. And being found in appearance as a man, he humbled himself and became obedient to death—even death on a cross!" (Philippians 2:6-8) That's the mind.

But, what does it mean to be of the same mind with one another? It means to have the same selfless sacrificing mind of Christ that puts others ahead of self even to the point of death. That's the command.

How many things would we argue about if the very foremost part of our mindset was: I love you so much that I will gladly die for you? Do you suppose that might dilute trivial arguments? I love you so much I'd die for you. Unity is not the result of total agreement on every opinion. They never arrived at that in Rome, some of them still celebrated those days and some didn't. Some of them still ate vegetables and others ate meat. It's not the result of total agreement on every opinion. **Unity is the result of two people putting each other's interest ahead of their own,** and that's the only way it will ever happen. "You be of the same mind" doesn't mean you have to be of my mind or that I have to be of your mind. It means that together we share the very mind of Christ. Our convictions on the side issues will not always agree, but the Christ who unites us is bigger than the opinions that divide us. The convicting testimony of Christian unity is not that we are all alike but that we are one even though we are not all alike.

καταβάλουμε λοιπόν κάθε προσπάθεια» (το έχω υπογραμμίσει στη Βίβλο μου) «να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να κάνουμε αυτό που οδηγεί σε ειρήνη και αμοιβαία οικοδόμηση». (Ρωμαίους 14:19)

Αυτό είναι πιο εύκολο να ειπωθεί παρά να γίνει, επειδή ο διάβολος πρόκειται να κρατήσει τα πράγματα αναστατωμένα. Θα χρησιμοποιήσει όπλα όπως ο ανταγωνισμός, η ζήλια, η καχυποψία και η δυσπιστία. Θα το κάνει τρομερά δύσκολο, όχι μόνο για την εκκλησία της Ρώμης, αλλά και για οποιαδήποτε εκκλησία να μην κρίνει ο ένας τον άλλον και να μην κολλάει ο ένας τον άλλον. Πώς στο καλό θα ζήσουμε με αυτές τις αρχές; Πώς θα σταματήσουμε να κρίνουμε ο ένας τον άλλον για ασήμαντα πράγματα, για πράγματα που ξεπερνούν τον Λόγο του Θεού, απλώς η γνώμη μου είναι αντίθετη με τη γνώμη σας; Πώς στο καλό θα κάνουμε κάθε προσπάθεια για να κάνουμε αυτό που οδηγεί σε ειρήνη και αμοιβαία οικοδόμηση;

2. Να έχετε το ίδιο μυαλό ή καρδιά. Ο μόνος τρόπος με τον οποίο πρόκειται να διατηρήσουμε την ενότητα μεταξύ των Χριστιανών είναι να έχουμε το ίδιο μυαλό ή καρδιά. «Είθε ο Θεός που δίνει υπομονή και ενθάρρυνση να σας δώσει πνεύμα ενότητας μεταξύ σας καθώς ακολουθείτε τον Χριστό Ιησού». (Ρωμαίους 15:5) «Ωστε με μία καρδιά (το Νέο Αμερικανικό Πρότυπο λέει «με ένα μυαλό» που είναι η ίδια διαφορά) «με μία καρδιά και στόμα μπορείτε να δοξάζετε τον Θεό και Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού». (εδ. 6) «Να δεχθείτε ο ένας τον άλλον, λοιπόν, όπως σας δέχθηκε ο Χριστός, για να δοξάσετε τον Θεό» (εδ. 7).

Ο Παύλος είπε στους Κορινθίους το ίδιο πράγμα: «Σας παρακαλώ, αδελφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να συμφωνείτε όλοι μεταξύ σας για να μην υπάρχουν διαιρέσεις μεταξύ σας και να είστε» (δείτε αυτό) «τέλεια ενωμένο στο μυαλό και τη σκέψη». (1 Κορινθίους 1:10)

Μπορείτε να φανταστείτε το χάος αν το σώμα σας είχε περισσότερα από ένα μυαλά; Μπορείτε να φανταστείτε να έχετε δύο εγκεφάλους εκεί πάνω, ο ένας να λέει "νομίζω ότι θέλω να φάω;" Ο άλλος λέει: «Όχι, δεν θέλω να φάω». Ο ένας λέει: «Νομίζω ότι θέλω να σηκωθώ και να ασκηθώ». Ο άλλος λέει: "Όχι, είμαι κουρασμένος. Νομίζω ότι θα κάτσω εδώ για λίγο". Φαντάζεσαι? Το ερώτημα είναι πώς μπορούμε να έχουμε ένα μυαλό; Πώς μπορούμε να είμαστε «τέλεια ενωμένοι στο μυαλό», όταν γνωρίζουμε ότι έχουμε διαφορετικές απόψεις, κρίσεις, προτιμήσεις, ακόμη και διαφορετικές προσωπικές πεποιθήσεις;

Το ένα μυαλό πρέπει να είναι το μυαλό του Χριστού. «Έχετε μέσα σας αυτόν τον νου που ήταν και στον Χριστό Ιησού». Θυμάσαι? Λέτε, "Λοιπόν, τι μυαλό ήταν αυτό;" (Φιλιππησίους 2:5) Συνέχισε λέγοντάς μας: «Ο οποίος, όντας εκ φύσεως Θεός, δεν θεώρησε την ισότητα με τον Θεό κάτι που έπρεπε να συλλάβει (να τον κρατήσει), αλλά δεν έκανε τίποτα, παίρνοντας την ίδια τη φύση του δούλου ,

The reason that the church grew so well in the first century is not by making all the Gentiles become Jews so that everybody would be alike. What was incredible about the church, particularly churches like the one in Rome is that the Jews stayed Jews by culture, the Gentiles stayed Gentiles, but for the first time in history, they treated each other not just with civility. They treated each other like family. That caused the whole world to stand up and say, "What on earth is going on with those folks?" The answer was: Jesus came from heaven and changed their lives. What Jesus prayed for is right. Real unity is the greatest testimony for Him and the very basis for evangelism. God's church so desperately needs to learn that principle and that power source.

Most of us grew up hearing, if you ever had a matter of disagreement, that really there are just three possible scenarios. You can either both be wrong, that's possible, or one of you can be right, and the other one wrong. But if you're disagreeing, then the two of you can't possibly both be right. After all, you're disagreeing. Paul said, "Hear me church, if it does not violate God's Word, let both be all right." He asked the Romans, "Do you want to observe this special day? That's all right. You don't want to observe that other day? That's all right, too. Do you want to eat meat?" That's all right. You don't care about eating meat? That's all right, too." He concluded by stating "Accept one another, then, just as Christ accepted you, in order to bring praise to God." (Romans 15:7)

There are a lot of things, not everything, but a lot of things in this world where you can be different and you can be all wrong. That's important to learn. Romans 15:7 says, "Accept one another, then, just as Christ accepted you."

Three practices:

1. Use God's standards to bind the body.

I want to be clear on this because I know I've emphasized the acceptance because that's the nature of our command. Someone might incorrectly assume that I'm promoting kind of a laissez-faire (deliberate abstention from direction), a let everything go attitude that never challenges sin, never challenges false teaching—**WRONG! ABSOLUTELY, UNEQUIVOCALLY WRONG!** A major function of God's Word is to protect us by letting us know those things are neither opinions or optional. There's never been a time when God doesn't expect obedience from His people. But, let's be careful not to bind on others what's beyond the teaching of God's Word. That's exactly what the Pharisees did. If you haven't read Matthew, Mark, Luke, and John lately, go back and read them because Jesus' most scathing remarks were for the judgmental, hypocritical, narrow-minded legalism that went beyond God's Word. Jesus said on more than one occasion, "You're making a mockery of God's Word."

The great danger facing God's people in any generation

όντας φτιαγμένος με ανθρώπινη ομοιότητα. Και αφού βρέθηκε στην όψη ως άνθρωπος, ταπεινώσε τον εαυτό του και έγινε υπάκουος μέχρι θανάτου—ακόμα και θάνατος στον σταυρό!" (Φιλιπησίους 2:6-8) Αυτός είναι ο νους.

Αλλά, τι σημαίνει να έχουμε το ίδιο μυαλό ο ένας με τον άλλον; Σημαίνει να έχεις τον ίδιο ανιδιοτελή θυσιαστικό νου του Χριστού που βάζει τους άλλους μπροστά από τον εαυτό σου ακόμα και μέχρι θανάτου. Αυτή είναι η εντολή.

Για πόσα πράγματα θα διαφωνούσαμε αν το κύριο μέρος της νοοτροπίας μας ήταν: Σ' αγαπώ τόσο πολύ που ευχαρίστως θα πεθάνω για σένα; Υποθέτετε ότι αυτό θα μπορούσε να μειώσει τα ασήμαντα επιχειρήματα; Σε αγαπώ τόσο πολύ που θα πέθαινα για σένα. Η ενότητα δεν είναι αποτέλεσμα απόλυτης συμφωνίας σε κάθε άποψη. Δεν έφτασαν ποτέ σε αυτό στη Ρώμη, κάποιοι από αυτούς εξακολουθούσαν να γιόρταζαν εκείνες τις μέρες και άλλοι όχι. Κάποιοι από αυτούς έτρωγαν ακόμα λαχανικά και άλλοι έτρωγαν κρέας. Δεν είναι αποτέλεσμα απόλυτης συμφωνίας σε κάθε άποψη. **Η ενότητα είναι το αποτέλεσμα δύο ανθρώπων που βάζουν το συμφέρον του άλλου πάνω από το δικό τους, και μόνο έτσι θα συμβεί.** «Είσαι του ίδιου μυαλού» δεν σημαίνει ότι πρέπει να έχεις το μυαλό μου ή ότι πρέπει να είμαι του μυαλού σου. Σημαίνει ότι **μαζί μοιραζόμαστε τον ίδιο τον νου του Χριστού. Οι πεποιθήσεις μας στα παράπλευρα ζητήματα δεν θα συμφωνούν πάντα, αλλά ο Χριστός που μας ενώνει είναι μεγαλύτερος από τις απόψεις που μας διχάζουν. Η πειστική μαρτυρία της χριστιανικής ενότητας δεν είναι ότι είμαστε όλοι ίδιοι, αλλά ότι είμαστε ένα, παρόλο που δεν είμαστε όλοι ίδιοι.**

Ο λόγος που η εκκλησία αναπτύχθηκε τόσο καλά τον πρώτο αιώνα δεν είναι να κάνει όλους τους Εθνικούς να γίνουν Εβραίοι για να είναι όλοι ίδιοι. Αυτό που ήταν απίστευτο με την εκκλησία, ιδιαίτερα εκκλησίες όπως αυτή της Ρώμης, είναι ότι οι Εβραίοι έμειναν Εβραίοι από πολιτισμό, οι Εθνικοί έμειναν Εθνικοί, αλλά για πρώτη φορά στην ιστορία, συμπεριφέρονταν ο ένας στον άλλον όχι μόνο με ευγένεια. Αντιμετώπιζαν ο ένας τον άλλον σαν οικογένεια. Αυτό έκανε όλο τον κόσμο να σηκωθεί και να πει, "Τι στο καλό συμβαίνει με αυτούς τους ανθρώπους;" Η απάντηση ήταν: Ο Ιησούς ήρθε από τον ουρανό και τους άλλαξε τη ζωή. Αυτό για το οποίο προσευχήθηκε ο Ιησούς είναι σωστό. Η πραγματική ενότητα είναι η μεγαλύτερη μαρτυρία γι' Αυτόν και η ίδια η βάση για τον ευαγγελισμό. Η εκκλησία του Θεού χρειάζεται τόσο απεγνωσμένα να μάθει αυτή την αρχή και αυτή την πηγή ενέργειας.

Οι περισσότεροι από εμάς μεγαλώσαμε ακούγοντας, αν είχατε ποτέ θέμα διαφωνίας, ότι πραγματικά υπάρχουν μόνο τρία πιθανά σενάρια. Μπορεί είτε να έχετε και οι δύο λάθος, αυτό είναι πιθανό, είτε ο ένας από εσάς να έχει δίκιο και ο άλλος να έχει άδικο. Αλλά αν διαφωνείτε, τότε δεν μπορεί να έχετε και οι δύο δίκιο. Τελικά διαφωνείς. Ο Παύλος είπε: «Άκουσέ με εκκλησία, αν δεν παραβιάζει τον Λόγο του

is gradually accumulating a system of "dos and don'ts" that often times goes beyond God's Word. It is more cultural than Biblical. For example, before the days of air conditioning the windows were open to help cool the building. This allowed flies to enter. A cover, a big white cloth cover, was placed over the bread and fruit of the vine to keep the flies off. As time passed the building was air conditioned, the windows were closed and flies ceased to be a problem. Someone asked "How come we've still have that tablecloth over the table?" Someone replied "I don't know. Why don't we take it off?" There wasn't any argument about the elements of the bread or the fruit of the vine, or about how often it was to be taken. But great concern about the tablecloth with some contending it was not scriptural to not have the bread and the fruit of the vine covered while others contended that the cover was totally insignificant. The disagreement became so great they could no longer meet together. They ceased to have the mind of Christ. They were no longer united in the mind of Christ.

The same thing could be said about dress styles, hair lengths, types of songs to sing, and a hundred other things. You're allowed to have your convictions on those things. But if they are beyond God's standards, then bind them only on yourself. That's exactly what Paul said, "Whatever you believe about these things keep between yourself and God. Blessed is the man who does not condemn himself by what he approves." (Romans 14:22)

2. Your greatest right is your right to forego your rights.

Jesus Christ called us to be free. "Then you will know the truth, and the truth will set you free." (John 8:32) But if you have opinions and they're distinctly opinions that you can't allow any room on without being miserable, you're not free but a slave to your opinion. Romans 14 teaches that a mature Christian will give on an opinion, a practice, or a conviction not designated or bound by God for the sake of harmony for the body. The refusal to do this is a catalyst for disharmony.

"We who are strong ought to bear with the failings of the weak and not to please ourselves." (Romans 15:1) The number one thing that brings disunity in any church is selfishness. I want it my way no matter what! Paul says, "Don't let that characterize you." The truly mature Christian realizes he or she has the option, in fact the privilege, of giving up his rights, for the rights of others.

3. The key to unity is discipleship.

"May the God who gives endurance and encouragement give you a spirit of unity among yourselves" (notice) "as you follow Christ Jesus." (Romans 15:5) Jesus said, "Take up your cross and come and follow me." People who carry crosses don't fight. They don't fight because they've got something far more important on their minds.

If you are a disciple of Jesus Christ, you're daily dying to

Θεού, ας είναι και τα δύο καλά». Ρώτησε τους Ρωμαίους, "Θέλετε να τηρήσετε αυτήν την ιδιαίτερη μέρα; Δεν είναι σωστό. Δεν θέλετε να παρατηρήσετε εκείνη την άλλη μέρα; Δεν πειράζει, επίσης. Θέλετε να φάτε κρέας;" Δεν πειράζει. Δεν σε νοιάζει να τρως κρέας; Δεν πειράζει, επίσης.» κατέληξε λέγοντας «Να δεχτείτε ο ένας τον άλλον, λοιπόν, όπως σας δέχθηκε ο Χριστός, για να δοξάσετε τον Θεό».

Υπάρχουν πολλά πράγματα, όχι τα πάντα, αλλά πολλά πράγματα σε αυτόν τον κόσμο όπου μπορείς να είσαι διαφορετικός και να κάνεις λάθος. Αυτό είναι σημαντικό να το μάθεις. Το εδάφιο προς Ρωμαίους 15:7 λέει, «Να δεχτείτε ο ένας τον άλλον, λοιπόν, όπως σας δέχθηκε ο Χριστός».

Τρεις πρακτικές:

2. Χρησιμοποιήστε τα πρότυπα του Θεού για να δέσετε το σώμα.

Θέλω να είμαι σαφής σε αυτό γιατί ξέρω ότι έχω τονίσει την αποδοχή γιατί αυτή είναι η φύση της εντολής μας. Κάποιος μπορεί να υποθέσει λανθασμένα ότι προωθώ ένα είδος laissez-faire (σκόπιμη αποχή από σκηνοθεσία), μια στάση αφήστε τα πάντα να πάνε που δεν αμφισβητεί ποτέ την αμαρτία, ποτέ δεν αμφισβητεί την ψευδή διδασκαλία—ΛΑΘΟΣ! ΑΠΟΛΥΤΑ, ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΑ ΛΑΘΟΣ! Μια κύρια λειτουργία του Λόγου του Θεού είναι να μας προστατεύει γνωστοποιώντας μας ότι τα πράγματα δεν είναι ούτε απόψεις ούτε προαιρετικά. Δεν έχει υπάρξει στιγμή που ο Θεός να μην περιμένει υπακοή από τον λαό Του. Αλλά, ας προσέχουμε να μην δεσμεύουμε σε άλλους ό,τι είναι πέρα από τη διδασκαλία του Λόγου του Θεού. Αυτό ακριβώς έκαναν και οι Φαρισαίοι. Εάν δεν έχετε διαβάσει πρόσφατα τον Ματθαίο, τον Μάρκο, τον Λουκά και τον Ιωάννη, επιστρέψτε και διαβάστε τους γιατί οι πιο καυστικές παρατηρήσεις του Ιησού ήταν για τον επικριτικό, υποκριτικό, στενόμυαλο νομικισμό που ξεπέρασε τον Λόγο του Θεού. Ο Ιησούς είπε σε περισσότερες από μία περιπτώσεις: «Εσείς κοροϊδεύετε τον Λόγο του Θεού».

Ο μεγάλος κίνδυνος που αντιμετωπίζει ο λαός του Θεού σε οποιαδήποτε γενιά συσσωρεύει σταδιακά ένα σύστημα «πρέπει και δεν πρέπει» που πολλές φορές υπερβαίνει τον Λόγο του Θεού. Είναι περισσότερο πολιτιστικό παρά βιβλικό. Για παράδειγμα, πριν από τις μέρες του κλιματισμού τα παράθυρα ήταν ανοιχτά για να βοηθήσουν στην ψύξη του κτιρίου. Αυτό επέτρεψε στις μύγες να εισέλθουν. Ένα κάλυμμα, ένα μεγάλο λευκό υφασμάτινο κάλυμμα, τοποθετούνταν πάνω από το ψωμί και τον καρπό του αμπελιού για να κρατήσουν τις μύγες μακριά. Καθώς περνούσε η ώρα το κτίριο ήταν κλιματιζόμενο, τα παράθυρα ήταν κλειστά και οι μύγες έπαψαν να αποτελούν πρόβλημα. Κάποιος ρώτησε "Πώς γίνεται να έχουμε ακόμα αυτό το τραπεζομάντιλο πάνω από το τραπέζι;" Κάποιος απάντησε "Δεν ξέρω. Γιατί δεν το βγάλουμε;" Δεν υπήρχε κανένα επιχείρημα για τα

self, and if self is dying, then you do not quibble over petty issues. "Accept one another, then, just as Christ accepted you." It would amaze us just how united we could be if our focus was on Christ and sharing Him with the world that doesn't know Him. Dying to self daily will let Him live in us more each day. Discipleship really is the key to unity.

If you're not united with Jesus, you can't be united with everybody else. But if you are in Christ, then you can have the mind of Christ, and that will allow you to be of one mind then with all the other believers in God's church, wherever it may assemble. There is only one way to be united with Christ, you must die to sinful self and be buried with Him for Him to raise you to the new life and add you to His Body, His church. Amazing Grace #1309, Steve Flatt, April 13, 1997

Encouraging One Another

Encouraging one another is so important whether you're talking about a family, a person, a ministry or a church. The real question is what role are we playing, building up or tearing down?

Our launching pad today is 1 Thessalonians 5:11. It's a launching pad because it's just one of several verses in the New Testament where we're commanded to encourage one another. Paul wrote to that church stating, "Therefore encourage one another and build each other up, just as in fact you are now doing."

Biblical encouragement can be examined by five questions.

1. What are we talking about when we talk about encouragement?

Most people associate encouragement with flattery or compliments or trite little expressions like: "Oh you look nice today" or "Have a nice day," or "Take care." That's not what encouragement is. Those expressions are fine, nothing wrong with them, but they are not Biblical encouragement.

Encouragement means to put courage in. Isn't that a great concept? I encourage a fellow human being when I instill in his or her heart courage to face the world, that's encouragement. The Greek root word translated encourage in our New Testament is *paracollatos*, the verb form of the noun, *paraclete*. *Paraclete* which means to lay alongside. Jesus said there will be a comforter. Some translations use the word "encourager" who will come alongside you for the purpose of building up your life. (John 14) He was referring, of course, to the coming of the Holy Spirit, and that is exactly what the Spirit does. His Spirit lays alongside our Spirit to encourage us.

Paracollatos is used 109 times in the New Testament. Most of the time it's translated encourage, sometimes exhort, sometimes comfort, but put all together you get the biblical

στοιχεία του ψωμιού ή του καρπού του αμπελιού, ή για το πόσο συχνά έπρεπε να το λαμβάνετε. Αλλά μεγάλη ανησυχία για το τραπεζομάντιλο με κάποιους να υποστηρίζουν ότι δεν ήταν γραφικό να μην καλύπτονται το ψωμί και ο καρπός του αμπελιού, ενώ άλλοι υποστήριζαν ότι το κάλυμμα ήταν εντελώς ασήμαντο. Η διαφωνία έγινε τόσο μεγάλη που δεν μπορούσαν πλέον να συναντηθούν. Έπαψαν να έχουν το νου του Χριστού. Δεν ήταν πλέον ενωμένοι στο μυαλό του Χριστού.

Το ίδιο πράγμα θα μπορούσε να ειπωθεί για τα στυλ ντυσίματος, τα μήκη μαλλιών, τα είδη τραγουδιών που πρέπει να τραγουδήσετε και εκατό άλλα πράγματα. Επιτρέπεται να έχετε τις πεποιθήσεις σας για αυτά τα πράγματα. Αλλά αν είναι πέρα από τα πρότυπα του Θεού, τότε δέστε τα μόνο με τον εαυτό σας. Αυτό ακριβώς είπε ο Παύλος, «Ό,τι πιστεύεις γι' αυτά, να το κρατάς ανάμεσα σε σένα και στον Θεό. Μακάριος είναι ο άνθρωπος που δεν καταδικάζει τον εαυτό του με αυτά που εγκρίνει». (Ρωμαίους 14:22)

2. Το μεγαλύτερο δικαίωμά σας είναι το δικαίωμά σας να

παραιτηθείτε από τα δικαιώματά σας. Ο Ιησούς Χριστός μας κάλεσε να είμαστε ελεύθεροι. «Τότε θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει.» (Ιωάννης 8:32) Αλλά αν έχετε απόψεις και είναι ξεκάθαρες απόψεις για τις οποίες δεν μπορείτε να αφήσετε κανένα περιθώριο χωρίς να είστε άθλιοι, δεν είσαι ελεύθερος αλλά σκλάβος της γνώμης σου. Το προς Ρωμαίους 14 διδάσκει ότι ένας ώριμος Χριστιανός θα δώσει μια γνώμη, μια πρακτική ή μια πεποίθηση που δεν έχει οριστεί ή δεσμευτεί από τον Θεό για χάρη της αρμονίας για το σώμα. Η άρνηση να γίνει αυτό είναι καταλύτης για δυσαρμονία.

«Εμείς που είμαστε δυνατοί πρέπει να αντέχουμε τις αδυναμίες των αδύναμων και όχι να ευχαριστούμε τον εαυτό μας». (Ρωμαίους 15:1) Το υπ' αριθμόν ένα πράγμα που φέρνει διχόνοια σε κάθε εκκλησία είναι ο εγωισμός. Το θέλω όπως κι αν γίνει! Ο Παύλος λέει: «Μην αφήσετε αυτό να σας χαρακτηρίσει». Ο αληθινά ώριμος Χριστιανός συνειδητοποιεί ότι έχει την επιλογή, στην πραγματικότητα το προνόμιο, να παραιτηθεί από τα δικαιώματά του, για τα δικαιώματα των άλλων.

4. Το κλειδί για την ενότητα είναι η μαθητεία.

«Είθε ο Θεός που δίνει υπομονή και ενθάρρυνση να σας δώσει πνεύμα ενότητας μεταξύ σας» (σημειώση) «καθώς ακολουθείτε τον Χριστό Ιησού». (Ρωμαίους 15:5) Ο Ιησούς είπε: «Σήκωσε τον σταυρό σου και έλα να με ακολουθήσεις». Οι άνθρωποι που κουβαλούν σταυρούς δεν τσακώνονται. Δεν τσακώνονται γιατί έχουν κάτι πολύ πιο σημαντικό στο μυαλό τους.

Αν είσαι μαθητής του Ιησού Χριστού, πεθαίνεις καθημερινά για τον εαυτό σου, και αν πεθαίνεις ο εαυτός σου, τότε δεν τσακώνεσαι για ασήμαντα θέματα. «Να δεχτείτε ο ένας τον άλλον, λοιπόν, όπως σας δέχθηκε ο

idea of encouragement. One man's definition says, "Encouragement is the expression to help someone become a better Christian when life is rough." That's what encouragement is; that's putting courage in the heart.

Focus more on affirmation than appreciation. That may seem like a subtle difference to you, but it's really pretty major. Appreciation is usually for what somebody has done, it's performance based. I appreciate you for what you did, your accomplishments. There's nothing wrong with appreciation, but affirmation is more valuable. I appreciate you rather than something you've done for me. When we affirm, we encourage.

2. Who is responsible for the ministry of encouragement?

- a. Preachers—"We sent Timothy, who is our brother and God's fellow worker in spreading the gospel of Christ, to strengthen and encourage you in the faith." (1 Thessalonians 3:2)
- b. Teachers—Those who were teaching went everywhere encouraging the brethren. (Acts 15) You see encouragement is a vital part of preaching and teaching. I try never to construct a lesson by God's guidance without including in it elements of encouragement even if it's a lesson that may sting because it may rebuke us for our sin. But at the same time, we need to be built up to have the courage to live the way God wants us to live.
- c. Elders, pastors, overseers and bishops—Titus 1 is a chapter that lists a criteria for elders, the kind of people they need to be. "He must hold firmly to the trustworthy message as it has been taught, so that he can encourage others by sound doctrine and refute those who oppose it." (Titus 1:9) Elders are to be men who know the truth, and who handle the truth rightly so that people are built up. That is extremely important. I have found invariably that churches that have leaders whose members do not respect them are discouraged churches. The converse of that is true; churches that have leadership they do respect are inevitably encouraged churches. It is incumbent upon elders to be encouragers.
- d. Those who are gifted to encourage. Romans 12:5-8 lists areas of spiritual giftedness. As you go down through the list, one of those gifts is encouragement. Notice the gift of encouragement is listed separately from the gift of teaching. In other words, teachers are encouragers, but you don't have to be a teacher to be an encourager. There are some people who have been gifted and talented by God to be able to share that buoying spirit in the life of another. One Biblical example is Barnabas but that was not his real name. His real name was Joseph of Cyprus, but they named him Barnabas which means son of encouragement.

Χριστός». Θα μας εξέπληττε πόσο ενωμένοι θα μπορούσαμε να είμαστε αν επικεντρωνόμασταν στον Χριστό και να Τον μοιραστούμε με τον κόσμο που δεν Τον γνωρίζει. Το να πεθαίνει για τον εαυτό του καθημερινά θα Τον αφήσει να ζει μέσα μας περισσότερο κάθε μέρα. Η μαθητεία είναι πραγματικά το κλειδί για την ενότητα.

Εάν δεν είστε ενωμένοι με τον Ιησού, δεν μπορείτε να είστε ενωμένοι με όλους τους άλλους. Αλλά αν είστε εν Χριστώ, τότε μπορείτε να έχετε το νου του Χριστού, και αυτό θα σας επιτρέψει να έχετε το ίδιο πνεύμα τότε με όλους τους άλλους πιστούς στην εκκλησία του Θεού, όπου κι αν συγκεντρωθεί. Υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να ενωθείς με τον Χριστό, πρέπει να πεθάνεις για τον αμαρτωλό εαυτό σου και να ταφείς μαζί Του για να σε ανεβάσει στη νέα ζωή και να σε προσθέσει στο Σώμα Του, στην εκκλησία Του. Amazing Grace #1309, Steve Flatt, 13 Απριλίου 1997

Ενθαρρύνοντας ο ένας τον άλλον

Το να ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον είναι τόσο σημαντικό είτε μιλάτε για οικογένεια, άτομο, διακονία ή εκκλησία. Το πραγματικό ερώτημα είναι τι ρόλο παίζουμε, χτίζουμε ή γκρεμίζουμε;

Η εξέδρα εκτόξευσης σήμερα είναι 1 Θεσσαλονικείς 5:11. Είναι ένα σημείο εκτόξευσης γιατί είναι μόνο ένα από τα πολλά εδάφια της Καινής Διαθήκης όπου έχουμε εντολή να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον. Ο Παύλος έγραψε σε εκείνη την εκκλησία δηλώνοντας: «Γι' αυτό ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον και οικοδομείτε ο ένας τον άλλον, όπως ακριβώς κάνετε τώρα».

Η βιβλική ενθάρρυνση μπορεί να εξεταστεί με πέντε ερωτήσεις.

3. Για τι μιλάμε όταν μιλάμε για ενθάρρυνση;

Οι περισσότεροι άνθρωποι συνδέουν την ενθάρρυνση με κολακεία ή κομπλιμέντα ή τετριμμένες μικρές εκφράσεις όπως: «Ωχ, φαίνεσαι ωραία σήμερα» ή «Καλή σου μέρα» ή «Να προσέχεις». Δεν είναι αυτό η ενθάρρυνση. Αυτές οι εκφράσεις είναι καλές, δεν υπάρχει τίποτα κακό με αυτές, αλλά δεν αποτελούν Βιβλική ενθάρρυνση.

Ενθάρρυνση σημαίνει να βάζεις θάρρος. Δεν είναι εξαιρετική ιδέα; Ενθαρρύνω έναν συνάνθρωπό του όταν του/της ενσταλάξω κουράγιο να αντιμετωπίσει τον κόσμο, αυτό είναι ενθάρρυνση. Η ελληνική ρίζα λέξη που μεταφράζεται ενθαρρύνω στην Καινή μας Διαθήκη είναι παρακολάτος, ο ρηματικός τύπος του ουσιαστικού, paraclete. Paraclete που σημαίνει ξαπλώνω δίπλα. Ο Ιησούς είπε ότι θα υπάρξει ένας παρηγορητής. Ορισμένες μεταφράσεις χρησιμοποιούν τη λέξη «ενθάρρυνση» που θα έρθει δίπλα σας για να φτιάξετε τη ζωή σας. (Ιωάννης 14) Αναφερόταν, φυσικά, στην έλευση του Αγίου Πνεύματος,

We read about Barnabas first in Acts 4, when he went and sold a field, took all the proceeds, and laid it at the apostles' feet. Don't you know that put courage in the apostles' hearts? Then we read in Acts 9 that a fellow by the name of Saul of Tarsus had been persecuting the church. He had been converted, but no one trusted him early on. A fellow by the name of Bar-na-bas, the son of encouragement, went and stood at his side and put courage in his heart. Next, Barnabas goes to help a fledgling Gentile church in Antioch. (Acts 11) Barnabas appears to have been putting courage in somebody else. He had the gift of encouragement.

- e. The entire body ultimately has the responsibility. Sure, not everyone is as gifted as some, but each of us has the responsibility to encourage. "Therefore encourage one another and build each other up." (1 Thessalonians 5:11) That's not addressed to preachers, that's addressed to the entire body. Some parts are better at it than others. But as with our physical bodies all the members of the body come to help that body part in need. The same thing here—the entire spiritual body encourages those members in need. Frankly, it's not healthy for an entire church to be dependent upon a few members to do all the encouraging. You need many, many, many people building up what a few are constantly trying to tear down. So we're all in this ministry of encouragement.

3. When do we encourage?

- a. Encourage when assemblies together. "And let us consider how we may spur one another on toward love and good deeds. Let us not give up meeting together, as some are in the habit of doing, but let us encourage one another—and all the more as you see the Day approaching." (Hebrews 10:24-25) That says very clearly that the primary reason Christians assemble is to encourage.

All my life I've heard and read Hebrews 10:24-25 from the old King James Bible, "Forsake not the assembly." I've heard it always in the context you come to church meaning assemble together. But I seldom heard the next part which was right there in the same verse "so that you can be encouraged and so you can encourage."

"What is it that you can do when you assemble that you can't do at home?" That's a pretty good question because you can do almost everything at home that you can do here. Can you pray at home? Sure. Can you preach? Yes. Can you sing? Sure, you can sing at home. What about the Lord's Supper? Sure. The Lord's Supper is taken to shut-ins and to people in the hospitals. You can do almost any part of what you do at church—you can give at home. So—what is it that you can do when assembled together that you can't do at home? You can encourage each other. You can't do that at home. You can't do that

και αυτό ακριβώς κάνει το Πνεύμα. Το Πνεύμα Του βρίσκεται δίπλα στο Πνεύμα μας για να μας ενθαρρύνει.

Παρακολάτος χρησιμοποιείται 109 φορές στην Καινή Διαθήκη. Τις περισσότερες φορές μεταφράζεται ενθαρρυντικό, άλλοτε προτροπή, άλλοτε παρηγοριά, αλλά αθροίζοντας όλα μαζί έχετε τη βιβλική ιδέα της ενθάρρυνσης. Ο ορισμός ενός άνδρα λέει: «Η ενθάρρυνση είναι η έκφραση να βοηθάς κάποιον να γίνει καλύτερος Χριστιανός όταν η ζωή είναι σκληρή». Αυτό είναι η ενθάρρυνση. αυτό βάζει θάρρος στην καρδιά.

Εστιάστε περισσότερο στην επιβεβαίωση παρά στην εκτίμηση. Αυτό μπορεί να σας φαίνεται σαν μια λεπτή διαφορά, αλλά είναι πραγματικά πολύ σημαντική. Η εκτίμηση είναι συνήθως για αυτό που έχει κάνει κάποιος, βασίζεται στην απόδοση. Σε εκτιμώ για ό,τι έκανες, για τα επιτεύγματά σου. Δεν υπάρχει τίποτα κακό με την εκτίμηση, αλλά η επιβεβαίωση είναι πιο πολύτιμη. Σε εκτιμώ και όχι κάτι που έχεις κάνει για μένα. Όταν επιβεβαιώνουμε, ενθαρρύνουμε.

4. Ποιος είναι υπεύθυνος για το υπουργείο ενθάρρυνσης;

- a. Ιεροκήρυκες— «Στείλαμε τον Τιμόθεο, που είναι αδελφός μας και συνεργάτης του Θεού στη διάδοση του ευαγγελίου του Χριστού, για να σας ενισχύσει και να σας ενθαρρύνει στην πίστη». (1 Θεσσαλονικείς 3:2)
- b. Δάσκαλοι—Όσοι δίδασκαν πήγαιναν παντού ενθαρρύνοντας τους αδελφούς. (Πράξεις 15) Βλέπετε ότι η ενθάρρυνση είναι ζωτικό μέρος του κηρύγματος και της διδασκαλίας. Προσπαθώ να μην κατασκευάσω ποτέ ένα μάθημα με την καθοδήγηση του Θεού χωρίς να συμπεριλάβω σε αυτό στοιχεία ενθάρρυνσης ακόμα κι αν είναι ένα μάθημα που μπορεί να τιμηθεί επειδή μπορεί να μας επιπλήξει για την αμαρτία μας. Αλλά ταυτόχρονα, πρέπει να χτιστούμε ώστε να έχουμε το θάρρος να ζούμε όπως θέλει ο Θεός να ζούμε.
- c. Πρεσβύτεροι, ποιμένες, επίσκοποι και επίσκοποι—Ο Τίτος 1 είναι ένα κεφάλαιο που παραθέτει κριτήρια για τους πρεσβυτέρους, το είδος των ανθρώπων που πρέπει να είναι. «Πρέπει να τηρεί σταθερά το αξιόπιστο μήνυμα όπως έχει διδαχθεί, ώστε να μπορεί να ενθαρρύνει τους άλλους με ορθό δόγμα και να διαψεύδει όσους αντιτίθενται σε αυτό». (Τίτος 1:9) Οι πρεσβύτεροι πρέπει να είναι άνθρωποι που γνωρίζουν την αλήθεια και που χειρίζονται την αλήθεια σωστά, ώστε οι άνθρωποι να δομούνται. Αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό. Έχω διαπιστώσει πάντα ότι οι εκκλησίες που έχουν ηγέτες των οποίων τα μέλη δεν τους σέβονται είναι αποθαρρυνμένες εκκλησίες. Το αντίστροφο αυτού είναι αλήθεια. Οι εκκλησίες που έχουν ηγεσία τις οποίες σέβονται αναπόφευκτα ενθαρρύνονται εκκλησίες. Είναι καθήκον των πρεσβυτέρων να είναι ενθαρρυντικά.

isolated from other Christians.

Now here is a question: Which would be more wrong? Not to assemble, or not to do what God says to do when you assemble? That's a pretty good question. Some Christians have an idea that you come, sit, listen and leave. "Whew, that's that, I've got that done for a week." They miss the command that we're here to encourage one another. I hope you assemble with a mindset of where's a brother or sister that I can build up today. Yes, we can do that when we sing to each other, and when we pray for each other. But we primarily do it one-on-one when we look at each other, love each other, shake hands, hug one another, and when our conversations go beyond, "Sure is raining outside, isn't it?" We gather together to build each other up. We encourage at every assembly.

- b. Encourage at every opportunity. It's not just when we assemble. "See to it, brothers, that none of you has a sinful, unbelieving heart that turns away from the living God. But encourage one another daily, as long as it is called today, so that none of you may be hardened by sin's deceitfulness." (Hebrews 3:12-13) That clearly says our responsibility to encourage one another is ever present. We are to encourage one another daily. By the way, that word has significant implications of what kind of body relationship we're supposed to have. We're supposed to encourage one another daily, but some of us don't even have contact weekly.

Now don't misunderstand what I'm saying. I'm not suggesting that this week, everybody call everybody else. Let me give you the illustration; take the physical body analogy again. You see, no member of my body is directly connected to every other member of the body. My foot is not touching my hand; at least by the way they are aligned in the body. No cell in my body is touching every other cell. But, every cell in my body is touching at least one other cell. Every member of my body, every appendage, is touching at least one other part of my body, and that's what we need to do. You can't be connected to everybody.

Every Christian cannot be personally connected to every other Christian on a daily basis. That's why it's everybody's responsibility to encourage daily. You need to be connected to somebody, and they need to be connected to you to such a degree that you have virtually daily contact. We need to have brothers and sisters in the Lord who love us and know us, spurring us on every day.

4. Why encourage?

We're talking about really getting into people's lives and building each other up. Why do we do it?

- a. We need to encourage one another because of the deceitfulness of sin. (Hebrews 3:13) Never

- d. Αυτοί που είναι προικισμένοι να ενθαρρύνουν. Το εδάφιο Ρωμαίους 12:5-8 απαριθμεί τομείς πνευματικής χαρισματικότητας. Καθώς πηγαίνετε στη λίστα, ένα από αυτά τα δώρα είναι η ενθάρρυνση. Σημειώστε ότι το δώρο της ενθάρρυνσης παρατίθεται χωριστά από το δώρο της διδασκαλίας. Με άλλα λόγια, οι δάσκαλοι είναι ενθαρρυντικοί, αλλά δεν χρειάζεται να είσαι δάσκαλος για να είσαι ενθαρρυντικός. Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που έχουν προικιστεί και ταλαντούχα από τον Θεό για να μπορούν να μοιραστούν αυτό το δυναμωτικό πνεύμα στη ζωή κάποιου άλλου. Ένα βιβλικό παράδειγμα είναι ο Βαρνάβας, αλλά αυτό δεν ήταν το πραγματικό του όνομα. Το πραγματικό του όνομα ήταν Ιωσήφ ο Κύπρος, αλλά τον ονόμασαν Βαρνάβα που σημαίνει γιο της ενθάρρυνσης.

Διαβάσαμε για τον Βαρνάβα πρώτα στις Πράξεις 4, όταν πήγε και πούλησε ένα χωράφι, πήρε όλα τα έσοδα και το έβαλε στα πόδια των αποστόλων. Δεν ξέρετε ότι έβαλε θάρρος στις καρδιές των αποστόλων; Στη συνέχεια διαβάζουμε στις Πράξεις 9 ότι κάποιος με το όνομα Σαούλ από την Ταρσό καταδίωκε την εκκλησία. Είχε προσηλυτιστεί, αλλά κανείς δεν τον εμπιστεύτηκε από νωρίς. Ένας τύπος με το όνομα Μπαρ-να-μπας, ο γιος της ενθάρρυνσης, πήγε και στάθηκε στο πλευρό του και έβαλε θάρρος στην καρδιά του. Στη συνέχεια, ο Βαρνάβας πηγαίνει να βοηθήσει μια νεοσύστατη εκκλησία των Εθνών στην Αντιόχεια. (Πράξεις 11) Ο Βαρνάβας φαίνεται ότι έδινε θάρρος σε κάποιον άλλο. Είχε το χάρισμα της ενθάρρυνσης.

- e. Την ευθύνη έχει τελικά όλο το σώμα. Σίγουρα, δεν είναι όλοι τόσο προικισμένοι όσο κάποιοι, αλλά ο καθένας από εμάς έχει την ευθύνη να ενθαρρύνει. «Γι' αυτό ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον και ο ένας οικοδομείτε τον άλλον». (1 Θεσσαλονικείς 5:11) Αυτό δεν απευθύνεται σε κήρυκες, απευθύνεται σε ολόκληρο το σώμα. Μερικά μέρη είναι καλύτερα σε αυτό από άλλα. Αλλά όπως συμβαίνει με τα φυσικά μας σώματα, όλα τα μέλη του σώματος έρχονται να βοηθήσουν αυτό το μέρος του σώματος που έχει ανάγκη. Το ίδιο πράγμα εδώ - ολόκληρο το πνευματικό σώμα ενθαρρύνει εκείνα τα μέλη που έχουν ανάγκη. Ειλικρινά, δεν είναι υγιές για μια ολόκληρη εκκλησία να εξαρτάται από μερικά μέλη για να κάνουν όλα τα ενθαρρυντικά. Χρειάζεσαι πολλούς, πολλούς, πολλούς ανθρώπους να χτίσουν αυτό που λίγοι προσπαθούν συνεχώς να γκρεμίσουν. Είμαστε λοιπόν όλοι σε αυτό το υπουργείο ενθάρρυνσης.

3. Πότε ενθαρρύνουμε;

ένα. Ενθαρρύνετε όταν συναθροίζονται μαζί. «Και ας αναλογιστούμε πώς μπορούμε να παρακινούμε ο ένας τον άλλον προς την αγάπη και τις καλές πράξεις. Ας μην εγκαταλείψουμε τη συνάντηση, όπως συνηθίζουν να κάνουν μερικοί, αλλά ας ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον—και ακόμη περισσότερο όπως βλέπετε Η μέρα

underestimate the power of Satan and his determination to discourage us to the point of quitting and turning away from God. Body members severed from the body die. What were to happen if my big toe were cut off from my foot? You know what will happen, it's going to putrefy and decay. The old devil knows that if he can just get a child of God isolated and cut off from circulation, then he will get spiritual gangrene, and he will die.

What temptation is Satan trying to use on you right now? Is he trying to use pride, lust, just old discouragement, fear, uncontrolled anger, doubt, guilt or rebellion? What's he trying to work on you with? Whatever the temptation, his ultimate goal is to pull you away. He is trying to cut you off from Christ's body and the flow of His life-saving blood. The other members of His body are clutching on to you saying, "No, no, don't go. You need to stay, because you've got to be part of the body, and you are important." That's encouragement.

We make a grave mistake when we assume that everybody's spiritual health can be taken for granted. Nobody's spiritual health can be. That's why we need to encourage one another to help overcome the deceitfulness of sin.

- b. The reality of trials and troubles. It's no surprise to you that this world is just filled with suffering, pain, trial and trouble. That's here because we live in a fallen world, but God has allowed it to stay. That gives some people some problems. We can't get off talking about the theology of why there is suffering and pain in our world, but one thing God has made clear. "I've even allowed it to happen so that you will grow through it and understand how badly you need me." But the other part of that is we also learn from our trials and troubles how badly we need each other.

Not very many of us have our lives as neatly ordered as our apparel. There are people who desperately need encouragement. But they'll only take off the veneer, open up and let you know they need encouraging if they really sense that the ministry of encouragement is taken seriously. We need to encourage brothers and sisters because Satan is trying to pick us off one by one.

5. How do we encourage?

It's not simply by little trite expressions or flattery. How do you really encourage one another as long as it's called today?

- a. We remind each other of God's promise. For one example, Paul is writing to a discouraged church. The whole church is worried because they are expecting Jesus to come back any minute. Some of their relatives have already died. They're all sad and saying, "Oh no, they've missed Jesus' coming. They died before He came back." So in 1 Thessalonians 4:13-18 Paul states

πλησιάζει». (Εβραίους 10:24-25) Αυτό λέει πολύ ξεκάθαρα ότι ο πρωταρχικός λόγος που οι Χριστιανοί συναθροίζονται είναι για να ενθαρρύνουν.

Σε όλη μου τη ζωή άκουγα και διάβασα το Εβραίους 10:24-25 από την παλιά Βίβλο του Βασιλιά Ιακώβου, «Μην εγκαταλείπεις τη συνέλευση». Το άκουγα πάντα στο πλαίσιο που έρχεσαι στην εκκλησία που σημαίνει συγκεντρώνεσαι μαζί. Αλλά σπάνια άκουσα το επόμενο μέρος που ήταν ακριβώς εκεί στον ίδιο στίχο «ώστε να μπορείτε να ενθαρρύνετε και έτσι να μπορείτε να ενθαρρύνετε».

"Τι είναι αυτό που μπορείς να κάνεις όταν συναρμολογείς και δεν μπορείς να κάνεις στο σπίτι;" Αυτή είναι μια πολύ καλή ερώτηση γιατί μπορείτε να κάνετε σχεδόν τα πάντα στο σπίτι που μπορείτε να κάνετε εδώ. Μπορείτε να προσευχηθείτε στο σπίτι; Σίγουρος. Μπορείτε να κάνετε κήρυγμα; Ναι. Μπορείς να τραγουδήσεις? Φυσικά, μπορείτε να τραγουδήσετε στο σπίτι. Τι γίνεται με το Δείπνο του Κυρίου; Σίγουρος. Ο Δείπνος του Κυρίου μεταφέρεται στα κλειστά και στους ανθρώπους στα νοσοκομεία. Μπορείτε να κάνετε σχεδόν οποιοδήποτε μέρος αυτού που κάνετε στην εκκλησία — μπορείτε να δώσετε στο σπίτι. Λοιπόν—τι μπορείτε να κάνετε όταν συναρμολογείτε μαζί και δεν μπορείτε να κάνετε στο σπίτι; Μπορείτε να ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον. Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό στο σπίτι. Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό απομονωμένος από άλλους Χριστιανούς.

Τώρα τίθεται ένα ερώτημα: Ποιο θα ήταν πιο λάθος; Να μην συγκεντρώνεσαι ή να μην κάνεις αυτό που λέει ο Θεός να κάνεις όταν συγκεντρώνεσαι; Αυτή είναι μια πολύ καλή ερώτηση. Μερικοί Χριστιανοί έχουν την ιδέα ότι έρχεσαι, κάθεσαι, ακούς και φεύγεις. «Ουάου, αυτό είναι αυτό, το έχω κάνει εδώ και μια εβδομάδα». Τους χάνουν την εντολή ότι είμαστε εδώ για να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον. Ελπίζω να έχετε μια νοοτροπία για το πού είναι ένας αδελφός ή μια αδελφή που μπορώ να δημιουργήσω σήμερα. Ναι, μπορούμε να το κάνουμε αυτό όταν τραγουδάμε ο ένας στον άλλον και όταν προσευχόμαστε ο ένας για τον άλλον. Αλλά το κάνουμε κυρίως ένας προς έναν όταν κοιταζόμαστε, αγαπάμε ο ένας τον άλλον, σφίγγουμε τα χέρια, αγκαλιάζουμε ο ένας τον άλλον και όταν οι συζητήσεις μας ξεπερνούν, "Σίγουρα βρέχει έξω, έτσι δεν είναι;" Μαζευόμαστε για να χτίσουμε ο ένας τον άλλον. Ενθαρρύνουμε σε κάθε συνέλευση.

- σι. Ενθαρρύνετε με κάθε ευκαιρία. Δεν είναι μόνο όταν συναρμολογούμε. «Προσέξτε, αδελφοί, κανένας από εσάς να μην έχει αμαρτωλή, άπιστη καρδιά που να απομακρύνεται από τον ζωντανό Θεό· αλλά να ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον καθημερινά, όσο λέγεται σήμερα, για να μην σκληρύνει κανείς από την απάτη της αμαρτίας. ." (Εβραίους 3:12-13) Αυτό λέει ξεκάθαρα

these magnificent promises about the coming of Jesus. He said, "Don't worry about the dead; they are the ones who will rise first. Therefore, encourage one another with these words." See, whenever we gather, if someone is vulnerable enough to share with you, don't use trite statements or preach to him, but remind him of God's promises. He has promised to always be with us, hear every prayer we utter, take away our sins if we confess them and lay them before Him, give us strength in time of need, and never allow us to have more put on us that we're able to bear. Those are magnificent promises and when reminded of them you will have the courage to go on.

b. Granting genuine forgiveness. Paul, when writing to the church in Corinth, said there was a brother who was in some really deliberate and awful sin but he repented and some of them were holding him at arm's length. "Now instead, you ought to forgive and comfort him, so that he will not be overwhelmed by excessive sorrow." (2 Corinthians 2:7) The word comfort is that same Greek word, *paracollatos* that could just as easily be rendered encourage. See, forgiveness has to be visibly extended in order to be received.

I love the story of the fellow who went to the counselor because his marriage was having trouble. The counselor said, "What's the problem?" He said, "Every time we have a fight, my wife gets historical." The counselor said, "You mean hysterical." He said, "No, I mean historical. She brings up every bad thing I've ever done." Now I hope you can't relate to that in your marriage, but some people can. You must forgive to be forgiven.

Clara Barton, the founder of the American Red Cross, was a gracious lady, and on one occasion was reminded by a friend of hers of what someone had said about her that was so awful, so slanderous. Miss Barton said, "I don't know what you're talking about." The friend said, "Oh come on, the papers covered it, and everybody was talking about it." She went on three or four minutes. Finally, Clara Barton interrupted and said, "Oh, oh, oh that. I distinctly remember forgetting that." You know we don't really forget, but we can make a conscious choice to not let it affect the way we treat that person or anyone related to it.

Sometimes and in some places, people repent of their sins, but they're made to feel like second-class Christians. You know that's not right. If you do that to someone else, you're not only not encouraging them, you're discouraging them.

Immediately following a list of people of great faith the Hebrews writer states "Therefore, since we are surrounded by such a great cloud of witnesses, let us throw off everything that hinders and the sin that so easily entangles, and let us run with perseverance the

ότι η ευθύνη μας να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλο είναι πάντα παρούσα. Πρέπει να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον καθημερινά. Παρεμπιπτόντως, αυτή η λέξη έχει σημαντικές συνέπειες για το είδος της σχέσης σώματος που υποτίθεται ότι έχουμε. Υποτίθεται ότι ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον καθημερινά, αλλά μερικοί από εμάς δεν έχουμε καν επαφή κάθε εβδομάδα.

Τώρα μην παρεξηγηθείς τι λέω. Δεν προτείνω αυτή την εβδομάδα να καλέσουν όλοι τους άλλους. Επιτρέψτε μου να σας δώσω την εικόνα. πάρτε ξανά την αναλογία του φυσικού σώματος. Βλέπετε, κανένα μέλος του σώματός μου δεν συνδέεται άμεσα με κάθε άλλο μέλος του σώματός μου. Το πόδι μου δεν αγγίζει το χέρι μου. τουλάχιστον από τον τρόπο που ευθυγραμμίζονται στο σώμα. Κανένα κύτταρο στο σώμα μου δεν αγγίζει κάθε άλλο κύτταρο. Όμως, κάθε κύτταρο στο σώμα μου αγγίζει τουλάχιστον ένα άλλο κύτταρο. Κάθε μέλος του σώματός μου, κάθε εξάρτημα, αγγίζει τουλάχιστον ένα άλλο μέρος του σώματός μου, και αυτό πρέπει να κάνουμε. Δεν μπορείς να είσαι συνδεδεμένος με όλους.

Κάθε Χριστιανός δεν μπορεί να συνδέεται προσωπικά με κάθε άλλο Χριστιανό σε καθημερινή βάση. Γι' αυτό είναι ευθύνη όλων να ενθαρρύνουμε καθημερινά. Πρέπει να είστε συνδεδεμένοι με κάποιον, και αυτός πρέπει να είναι συνδεδεμένος μαζί σας σε τέτοιο βαθμό ώστε να έχετε σχεδόν καθημερινή επαφή. Χρειάζεται να έχουμε αδελφούς και αδελφές στον Κύριο που μας αγαπούν και μας γνωρίζουν, ωθώντας μας κάθε μέρα.

5. Γιατί να ενθαρρύνετε;

Μιλάμε για να μπούμε πραγματικά στις ζωές των ανθρώπων και να χτίσουμε ο ένας τον άλλον. Γιατί το κάνουμε; ένα. Χρειάζεται να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον λόγω της απάτης της αμαρτίας. (Εβραίους 3:13) Μην υποτιμάτε ποτέ τη δύναμη του Σατανά και την αποφασιστικότητά του να μας αποθαρρύνει σε σημείο να εγκαταλείψουμε και να απομακρυνθούμε από τον Θεό. Τα μέλη του σώματος που αποκόπηκαν από το σώμα πεθαίνουν. Τι θα συνέβαινε αν το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού μου κόβονταν από το πόδι μου; Ξέρετε τι θα συμβεί, πρόκειται να σαπίσει και να αποσυντεθεί. Ο γέρος διάβολος ξέρει ότι αν μπορέσει απλώς να απομονώσει ένα παιδί του Θεού και να αποκοπεί από την κυκλοφορία, τότε θα πάθει πνευματική γάγγραινα και θα πεθάνει.

Τι πειρασμό προσπαθεί να χρησιμοποιήσει ο Σατανάς σε εσάς αυτή τη στιγμή; Προσπαθεί να χρησιμοποιήσει την υπερηφάνεια, τη λαγνεία, την παλιά αποθάρρυνση, τον φόβο, τον ανεξέλεγκτο θυμό, την αμφιβολία, την ενοχή ή την εξέγερση; Με τι προσπαθεί να σε δουλέψει; Όποιος κι αν είναι ο πειρασμός, ο απώτερος στόχος του είναι να σας τραβήξει μακριά. Προσπαθεί να σας αποκόψει από το σώμα του Χριστού και τη ροή του σωτήριου αίματος Του. Τα άλλα μέλη του σώματός Του

race marked out for us." (Hebrews 12:1) That great cloud of witnesses includes Abel, Noah, David, Jephthah, and many others, but it includes all those that are living, too. Let's cheer one another on in that rank.

Several years ago, Peter Uberoth was in town. Do you remember the name, Peter Uberoth? He was major league's baseball commissioner for a while, and he also headed up the 1984 Olympics that were held in Los Angeles. When he was speaking in Nashville, Uberoth asked, "Do you want me to tell you about the greatest athlete I've ever seen?" Now when you think about a man who has had as much exposure in sports as Uberoth, and he says that, every ear perked up. He said in the '84 Olympics, they had a 20,000 kilometers torch run serpentine all the way through the country. And each participant, if he met the criteria, would run for one kilometer. He would light his little torch from the previous runner, go one kilometer and light the next one. He had to pay \$3,000 for the privilege of doing that. Every bit of the \$3,000 went to charity.

Uberoth said, near the end, everybody was getting discouraged. It looked like costs might go over, you know the deadlines. He said, to motivate their forces in Los Angeles, what they would do is gather all their workers early in the morning and show news clips of the torch run the day before. It was just encouraging to see everybody cheering. Uberoth said we were in the office about 10:00 o'clock, late one night, and in comes a volunteer holding a videotape. He said there were only a handful of us there, ready to go home, beat to death, just tired. The volunteer said, "You've got to see this." He said, "Well, what is it?" "It's a videotape of the torch run." He said, "We'll see it in the morning." The volunteer said, "No, you've got to see it now." When they stuck it in, it was a little piece of amateur video.

It showed a narrow little road in New Mexico, and there were people lining each side about five deep. Along comes a runner running with a torch. Then as the runner stops and leans over to light the torch, you can't see the next recipient, it's obviously somebody short. A big burly policeman on a motorcycle is blocking the view. It takes a couple of minutes because apparently the torch is having a hard time being lit and the policeman is looking at his watch and he's obviously frustrated because they're running behind schedule. Finally, the torch is lit and then you see the top of a little blond head starting to move forward.

It's a little girl who is nine and suddenly the video catches her face and there's this bright, beaming, beautiful smile. But a second later, you notice one other thing, she is severely crippled. She can barely put one foot in front of the other. She is barely going. The crowds are beginning to cheer. Uberoth found out later

σφίγγονται πάνω σου λέγοντας, "Όχι, όχι, μην πας. Πρέπει να μείνεις, γιατί πρέπει να είσαι μέρος του σώματος και είσαι σημαντικός". Αυτό είναι ενθάρρυνση.

Κάνουμε σοβαρό λάθος όταν υποθέτουμε ότι η πνευματική υγεία όλων μπορεί να θεωρείται δεδομένη. Η πνευματική υγεία κανενός δεν μπορεί να είναι. Γι' αυτό χρειάζεται να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον να βοηθήσουμε να ξεπεράσουμε την απάτη της αμαρτίας.

σι. Η πραγματικότητα των δοκιμασιών και των προβλημάτων. Δεν αποτελεί έκπληξη για εσάς που αυτός ο κόσμος είναι απλώς γεμάτος βάσανα, πόνο, δοκιμασίες και προβλήματα. Αυτό συμβαίνει εδώ γιατί ζούμε σε έναν κόσμο ξεπεσμένο, αλλά ο Θεός τον επέτρεψε να μείνει. Αυτό δημιουργεί κάποια προβλήματα σε μερικούς ανθρώπους. Δεν μπορούμε να σταματήσουμε να μιλάμε για τη θεολογία του γιατί υπάρχει πόνος και πόνος στον κόσμο μας, αλλά ένα πράγμα έχει ξεκαθαρίσει ο Θεός. «Το επέτρεψε να συμβεί, ώστε να μεγαλώσεις μέσα από αυτό και να καταλάβεις πόσο πολύ με χρειάζεσαι». Αλλά το άλλο μέρος αυτού είναι ότι μαθαίνουμε επίσης από τις δοκιμασίες και τα προβλήματά μας πόσο πολύ χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον.

Όχι πολλοί από εμάς έχουμε τη ζωή μας τόσο τακτοποιημένα όσο τα ρούχα μας. Υπάρχουν άνθρωποι που χρειάζονται απεγνωσμένα ενθάρρυνση. Αλλά θα βγάλουν τον καπλάμα, θα ανοίξουν και θα σας ενημερώσουν ότι χρειάζονται ενθάρρυνση, αν πραγματικά αισθανθούν ότι το υπουργείο ενθάρρυνσης λαμβάνεται σοβαρά υπόψη. Πρέπει να ενθαρρύνουμε τους αδελφούς και τις αδελφές γιατί ο Σατανάς προσπαθεί να μας διαλέξει έναν προς έναν.

5. Πώς ενθαρρύνουμε;

Δεν είναι απλά τετριμμένες εκφράσεις ή κολακειές. Πώς πραγματικά ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον, εφόσον λέγεται σήμερα;

ένα. Υπενθυμίζουμε ο ένας στον άλλο την υπόσχεση του Θεού. Για ένα παράδειγμα, ο Παύλος γράφει σε μια αποθαρρυσμένη εκκλησία. Όλη η εκκλησία ανησυχεί γιατί περιμένουν τον Ιησού να επιστρέψει ανά πάσα στιγμή. Μερικοί συγγενείς τους έχουν ήδη πεθάνει. Είναι όλοι λυπημένοι και λένε, "Ω, όχι, τους έλειψε ο ερχομός του Ιησού. Πέθαναν πριν επιστρέψει." Έτσι στο 1 Θεσσαλονικείς 4:13-18 ο Παύλος δηλώνει αυτές τις υπέροχες υποσχέσεις σχετικά με τον ερχομό του Ιησού. Είπε, «Μην ανησυχείτε για τους νεκρούς, είναι αυτοί που θα ανέβουν πρώτοι. Γι' αυτό, ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον με αυτά τα λόγια." Δείτε, όποτε μαζευόμαστε, αν κάποιος είναι αρκετά ευάλωτος ώστε να το μοιραστεί μαζί σας, μην χρησιμοποιείτε τετριμμένες δηλώσεις και μην του κάνετε κήρυγμα, αλλά υπενθυμίστε του τις υποσχέσεις του Θεού. Έχει

her name was Amy and she had been practicing for one solid year, and the best she had ever gone was half a kilometer. The plan was for her to hand the torch off to an alternate at the half kilometer mark. It had to be a slight uphill grade. If it was level, she would have fallen over. They picked a special part of the road. She had worked a year with bake sales, raising the \$3,000 for her half kilometer. When she got to the half-kilometer mark suddenly there was rolled out a huge banner a block long with little pictures all over it and in gigantic letters, "RUN AMY RUN!" Her whole elementary school class was holding the banner and her whole school filled the entire block.

At that moment, she had already transferred the torch to the alternate; she saw that banner and she took it back. She edged forward again until she got to the end of the block and now absolutely exhausted, she started to turn it again and to turn it over, and at that point the whole school dropped the banner and ran out behind her swelling the street like a scene from "Rocky." They began to chant, "Run Amy Run." And she made it to the end of that kilometer and handed the torch. And the next fellow was off like a shot.

The closing scene of that amateur video showed her mother holding up little Amy. But then it turned to that burly policeman, who moments before had been looking at his watch, and his visor was up and with a handkerchief he was wiping the tears off his face.

See that's really what life is all about. We run as hard as we can carrying the torch of Jesus Christ. Sometimes we want to quit and drop it; sometimes we don't want to go on. But we're here to say to one another, run Steve run. Run Mary run. Don't give up. Amazing Grace #1310, Steve Flatt, April 27, 1997

Bear One Another's Burdens

Years ago there was German soldier who was slightly wounded in a battle, and he went home to his mother. Mom said, "You need to go to the hospital. They have set one up down the street." So, he went to the hospital. When he walked in, he saw two doors. One said, "Seriously Wounded," the other one said, "Slightly Wounded." As he wasn't hurt badly, he went through the second door. He walked all the way down a long hall. Again there were two doors. One said, "Officers," and the other one said, "Non-Officers." Being an enlisted man, he took the non-officers door. Again, there was a long hall. He walked all the way to the end where he came to two more doors. The left one said, "Party Members," and the right one said, "Non-Party Members." Not being a party member he walked through the right-hand door and found himself back out on the street. Upon returning home his mother asked, "Well son, did they

υποσχεθεί ότι θα είναι πάντα μαζί μας, ακούστε κάθε προσευχή που κάνουμε, πάρτε τις αμαρτίες μας αν τις ομολογήσουμε και τις βάλουμε μπροστά Του, δώστε μας δύναμη σε ώρα ανάγκης και μην μας επιτρέψετε ποτέ να φορέσουμε περισσότερα από όσα μπορούμε να αντέξουμε. Αυτές είναι υπέροχες υποσχέσεις και όταν τις θυμηθείτε θα έχετε το θάρρος να συνεχίσετε.

σι. Χορηγώντας γνήσια συγχώρηση. Ο Παύλος, όταν έγραφε στην εκκλησία της Κορίνθου, είπε ότι υπήρχε ένας αδελφός που ήταν σε κάποια πραγματικά εσκεμμένη και τρομερή αμαρτία, αλλά μετάνιωσε και μερικοί από αυτούς τον κρατούσαν μακριά από το χέρι. «Τώρα, αντίθετα, πρέπει να τον συγχωρήσεις και να τον παρηγορήσεις, για να μην τον κυριεύσει η υπερβολική θλίψη». (2 Κορινθίους 2:7) Η λέξη παρηγοριά είναι η ίδια ελληνική λέξη, *paracollatos* που θα μπορούσε εξίσου εύκολα να αποδοθεί ενθαρρυντική. Βλέπετε, η συγχώρηση πρέπει να επεκταθεί εμφανώς για να ληφθεί.

Λατρεύω την ιστορία του συντρόφου που πήγε στον σύμβουλο επειδή ο γάμος του είχε προβλήματα. Ο σύμβουλος είπε: "Ποιο είναι το πρόβλημα;" Είπε, «Κάθε φορά που τσακωνόμαστε, η γυναίκα μου γίνεται ιστορική». Ο σύμβουλος είπε: «Εννοείς υστερική». Είπε, "Όχι, εννοώ ιστορικό. Αναφέρει κάθε κακό που έχω κάνει". Τώρα ελπίζω να μην μπορείτε να σχετιστείτε με αυτό στον γάμο σας, αλλά μερικοί άνθρωποι μπορούν. Πρέπει να συγχωρείς για να σε συγχωρέσουν.

Η Κλάρα Μάρτον, η ιδρύτρια του Αμερικανικού Ερυθρού Σταυρού, ήταν μια ευγενική κυρία, και σε μια περίπτωση ένας φίλος της θύμισε τι είχε πει κάποιος γι' αυτήν που ήταν τόσο απαίσιο, τόσο συκοφαντικό. Η δεσποινίς Μάρτον είπε: «Δεν ξέρω για τι πράγμα μιλάτε». Ο φίλος είπε: "Ω, έλα, τα χαρτιά το σκέπασαν και όλοι μιλούσαν γι' αυτό." Συνέχισε τρία ή τέσσερα λεπτά. Τελικά, η Κλάρα Μάρτον διέκοψε και είπε, "Ω, ω, ω αυτό. Θυμάμαι ξεκάθαρα ότι το ξέχασα." Ξέρετε ότι δεν ξεχνάμε πραγματικά, αλλά μπορούμε να κάνουμε μια συνειδητή επιλογή να μην το αφήσουμε να επηρεάσει τον τρόπο που συμπεριφερόμαστε σε αυτό το άτομο ή σε οποιονδήποτε σχετίζεται με αυτό.

Μερικές φορές και σε ορισμένα μέρη, οι άνθρωποι μετανοούν για τις αμαρτίες τους, αλλά είναι φτιαγμένοι να νιώθουν σαν χριστιανοί δεύτερης κατηγορίας. Ξέρεis ότι δεν είναι σωστό. Εάν το κάνετε αυτό σε κάποιον άλλο, όχι μόνο δεν τον ενθαρρύνετε, αλλά τον αποθαρρύνετε.

Αμέσως μετά από έναν κατάλογο ανθρώπων με μεγάλη πίστη, ο Εβραίος συγγραφέας δηλώνει: «Επομένως, αφού είμαστε περικυκλωμένοι από ένα τόσο μεγάλο σύννεφο μαρτύρων, ας πετάξουμε ό,τι εμποδίζει και την αμαρτία που τόσο εύκολα μπλέκει, και ας τρέξουμε με επιμονή αγώνας που μας σημαδεύτηκε». (Εβραίους

help you?" He said, "To tell you the truth mom, they didn't do a thing for me, but you ought to see the tremendous organization they have."

That little story reminds us again of the difference between an organization and an organism. An organization can be well-structured, but the members may not care at all about each other. But an organism, by its very nature, has a concern, a connection, and a togetherness for every part of the body. In a body there is a sharing, a caring, and a bearing of one another's burdens by the very nature of organisms.

"Bear one another's burdens and so fulfill the law of Christ." (KJV) "Carry each other's burdens and, in that way, you fulfill the law of Christ." (NIV) (Galatians 6:2)

What are the burdens that we need to bear for one another? The Greek word rendered burden is *bareos* meaning something that makes an overwhelming demand, that which brings sorrow or grief. A burden is anything that oppresses the spiritual development of a brother or a sister. Now mark that well. A burden is anything that oppresses the spiritual development of a brother or a sister.

With that definition, one can see quickly that burdens come in many different forms. For example, some burdens are spiritual. In fact, that is the immediate context of our command in Galatians 6:2. Go back to verse one. "Brothers, if someone is caught in a sin, you who are spiritual should restore him gently. But watch yourself, or you may also be tempted." Then our command, "Carry each other's burdens, and, in this way, you fulfill the law of Christ."

In Galatians 6:1, the word that is translated, "caught," those who are caught in a sin was a Greek word that was sometimes used to refer to an animal who found itself in a trap. That's an image, a metaphor, used all the way through Scripture. 2 Timothy 2:26 says, "Beware the snare of the devil." In James 1:14, James says, "But each one is tempted when, by his own desire, he is dragged away and enticed." The term that is used there refers to a fishing lure. You see it's not that we are unaware of what sin is, but we're often unaware, like an animal heading to a trap, of how insidiously we are being drawn in, and we are often unaware of how drastic the consequences are going to be to the point that we become so burdened that we fall underneath the weight.

I read a story this week about the white ants in Africa. It has become one of the major building nemeses on the entire continent. Folks will pick out a spot of ground, and they'll build a nice house. They think everything looks good and one day, maybe months or a couple of years later, the entire house just caves in. It's because the white ant lives underground, and never comes out onto the surface; it never sees the sun. It lives underneath the house and eats away inside the timbers to the point that, when it has done its damage, one can take his finger and poke a hole through the largest beam.

12:1) Αυτό το μεγάλο σύννεφο μαρτύρων περιλαμβάνει τον Άβελ, τον Νώε, τον Δαβίδ, τον Ιεφτά και πολλούς άλλους, αλλά περιλαμβάνει και όλους εκείνους που είναι ζωντανοί. Ας επευφημήσουμε ο ένας τον άλλον σε αυτή τη βαθμίδα.

Πριν από αρκετά χρόνια, ο Peter Uberoth ήταν στην πόλη. Θυμάστε το όνομα, Peter Uberoth; Διετέλεσε επίτροπος του μπέιζμπολ της μεγάλης κατηγορίας για ένα διάστημα, και ήταν επίσης επικεφαλής των Ολυμπιακών Αγώνων του 1984 που διεξήχθησαν στο Λος Άντζελες. Όταν μιλούσε στο Νάσβιλ, ο Uberoth ρώτησε: "Θέλεις να σου πω για τον καλύτερο αθλητή που έχω δει ποτέ;" Τώρα, όταν σκέφτεστε έναν άνθρωπο που είχε τόση έκθεση στον αθλητισμό, όπως ο Uberoth, και το λέει αυτό, όλα τα αυτιά έμπλεξαν. Είπε ότι στους Ολυμπιακούς Αγώνες του '84, είχαν τρέξει με δάδα 20.000 χιλιομέτρων σε όλη τη χώρα. Και κάθε συμμετέχων, αν πληρούσε τα κριτήρια, θα έτρεχε για ένα χιλιόμετρο. Άναβε το δαυλάκι του από τον προηγούμενο δρομέα, πήγαινε ένα χιλιόμετρο και άναβε το επόμενο. Έπρεπε να πληρώσει 3.000 δολάρια για το προνόμιο να το κάνει αυτό. Κάθε κομμάτι από τα 3 \$,

Ο Uberoth είπε, κοντά στο τέλος, όλοι αποθαρρύνονταν. Φαινόταν ότι το κόστος μπορεί να υπερβεί, ξέρετε τις προθεσμίες. Είπε, για να παρακινήσουν τις δυνάμεις τους στο Λος Άντζελες, αυτό που θα έκαναν είναι να μαζέψουν όλους τους εργάτες τους νωρίς το πρωί και να προβάλουν ειδησογραφικά αποσπάσματα από τη δάδα που κυκλοφόρησε την προηγούμενη μέρα. Ήταν απλώς ενθαρρυντικό να βλέπω όλους να επευφημούν. Η Uberoth είπε ότι ήμασταν στο γραφείο περίπου στις 10:00, αργά ένα βράδυ, και έρχεται ένας εθελοντής που κρατούσε μια βιντεοκασέτα. Είπε ότι ήμασταν μόνο λίγοι εκεί, έτοιμοι να πάμε σπίτι, χτυπημένοι μέχρι θανάτου, απλά κουρασμένοι. Ο εθελοντής είπε, «Πρέπει να το δεις αυτό». Είπε, "Λοιπόν, τι είναι;" «Είναι μια βιντεοκασέτα με τη δάδα». Είπε: «Θα το δούμε το πρωί». Ο εθελοντής είπε: «Οχι, πρέπει να το δεις τώρα». Όταν το κόλλησαν,

Έδειχνε ένα στενό μικρό δρόμο στο Νέο Μεξικό, και υπήρχαν άνθρωποι σε κάθε πλευρά σε βάθος περίπου πέντε. Μαζί έρχεται ένας δρομέας που τρέχει με ένα φακό. Στη συνέχεια, καθώς ο δρομέας σταματά και σκύβει για να ανάψει τη δάδα, δεν μπορείτε να δείτε τον επόμενο παραλήπτη, προφανώς είναι κάποιος κοντός. Ένας μεγάλος εύσωμος αστυνομικός σε μια μοτοσυκλέτα εμποδίζει τη θέα. Χρειάζονται μερικά λεπτά γιατί προφανώς η δάδα δυσκολεύεται να ανάψει και ο αστυνομικός κοιτάζει το ρολόι του και είναι προφανώς απογοητευμένος επειδή τρέχουν πίσω από το πρόγραμμα. Τέλος, η δάδα ανάβει και μετά βλέπεις την κορυφή ενός μικρού ξανθού κεφαλιού να αρχίζει να

That's the way it is in many lives, including some of you. You look so good on the outside, but one day the whole life, the whole house just collapses because all that decay was on the inside and nobody knew it.

Burdens may be:

1. Sin. The worst burdens are those that are caused by yielding to our desires and sinning.
2. Emotional. This is not when we are a perpetrator of sin, but rather when we are the victim of sin. Maybe we have been mistreated, neglected. Maybe it's the result of fear or a grief. Emotional burdens overwhelm us at times.
3. Physical. These may be caused by illness or accident, impairment, or sometimes just by advancing age.
4. Financial - A financial calamity brought on by a layoff, a medical emergency, a poor investment strategy, or 101 other factors.

We don't have space to list all the ways and shapes that burdens take their form. But a burden is anything that oppresses the spiritual development of a brother or a sister.

Our responsibility to brothers and sisters as they face these burdens.

1. Be humble. You've got to be humble, or you're going to be of no use to anybody. I find it amazing that our command about bearing one another's burdens is couched between two bookend verses that say much the same thing. Galatians 5:26, the last verse of chapter 5 states, "Let us not become conceited, provoking and envying each other" and Galatians 6:3, "If anyone thinks he is something when he is nothing, he deceives himself." Isn't it interesting that the command to bear one another's burdens is found between two bookends. The reason more people in God's church don't bear more burdens is we think we're too good to get down there and help. "Don't think so much of yourself."

I've always been amused by the story of the lady who is caught in a flash flood underneath an underpass. The water is rising up to the floorboard. A young fellow in a four-wheel drive comes across the bridge up top, stops, opens the door and leans down. He sees that older woman and he yells, "Maam, can I help you?" She looks up and says, "Not from up there!"

He is of no use from up there. Humility is to see ourselves and be down there. Humility is the foundation of the command in Galatians 6:1, "...you who are spiritual should restore a brother." You see spiritual doesn't mean you're perfect. Spiritual doesn't necessarily mean you act any differently, or much better than your brother. Spiritual certainly doesn't mean having a self-righteous haughtiness. Being spiritual means being full of the spirit.

προχωρά.

Είναι ένα κοριτσάκι που είναι εννέα και ξαφνικά το βίντεο πιάνει το πρόσωπό του και υπάρχει αυτό το λαμπερό, αστραφτερό, όμορφο χαμόγελο. Αλλά ένα δευτερόλεπτο αργότερα, παρατηρείς κάτι άλλο, είναι βαριά ανάπηρη. Μετά βίας μπορεί να βάλει το ένα πόδι μπροστά από το άλλο. Μετά βίας πηγαίνει. Τα πλήθη αρχίζουν να ζητωκραυγάζουν. Η Uberoth ανακάλυψε αργότερα ότι ονομαζόταν Έιμι και έκανε εξάσκηση για έναν σταθερό χρόνο, και το καλύτερο που είχε διανύσει ποτέ ήταν μισό χιλιόμετρο. Το σχέδιο ήταν να παραδώσει τη δάδα σε έναν αναπληρωτή στο μισό χιλιόμετρο. Έπρεπε να είναι ελαφρώς ανηφορικός βαθμός. Αν ήταν επίπεδο, θα είχε πέσει. Διάλεξαν ένα ειδικό μέρος του δρόμου. Είχε δουλέψει ένα χρόνο με τις πωλήσεις bake, μαζεύοντας τα 3.000 δολάρια για το μισό της χιλιόμετρο. Όταν έφτασε στο μισό χιλιόμετρο ξαφνικά, άνοιξε ένα τεράστιο πανό σε ένα μπλοκ με μικρές φωτογραφίες παντού και με γιγάντια γράμματα, "ΤΡΕΞΕ EMI ΤΡΕΞΕ!" Όλη της η τάξη του δημοτικού κρατούσε το πανό και όλο το σχολείο της γέμισε όλο το τετράγωνο.

Εκείνη τη στιγμή, είχε ήδη μεταφέρει τη δάδα στον αναπληρωματικό. είδε αυτό το πανό και το πήρε πίσω. Προχώρησε ξανά μπροστά μέχρι να φτάσει στο τέλος του τετραγώνου και τώρα εντελώς εξαντλημένη, άρχισε να το γυρίζει ξανά και να το αναποδογυρίζει, και σε εκείνο το σημείο όλο το σχολείο άφησε το πανό και έτρεξε πίσω της φουσκώνοντας τον δρόμο σαν σκηνή από το "Rocky". Άρχισαν να φωνάζουν «Τρέξε την Amy Run». Και έφτασε στο τέλος αυτού του χιλιομέτρου και έδωσε τη δάδα. Και ο επόμενος έπεσε σαν βολή.

Η σκηνή κλεισίματος αυτού του ερασιτεχνικού βίντεο έδειξε τη μητέρα της να κρατά ψηλά τη μικρή Έιμι. Αλλά μετά στράφηκε σε εκείνον τον εύσωμο αστυνομικό, που λίγες στιγμές πριν κοιτούσε το ρολόι του, και το γείσο του ήταν σηκωμένο και με ένα μαντίλι σκούπιζε τα δάκρυα από το πρόσωπό του.

Βλέπετε ότι αυτό είναι πραγματικά το θέμα της ζωής. Τρέχουμε όσο πιο δυνατά μπορούμε κουβαλώντας τη δάδα του Ιησού Χριστού. Μερικές φορές θέλουμε να τα παρατήσουμε και να το παρατήσουμε. μερικές φορές δεν θέλουμε να συνεχίσουμε. Αλλά είμαστε εδώ για να πούμε ο ένας στον άλλο, τρέξτε τον Steve να τρέξετε. Τρέξε Μαίρη τρέξε. Μην τα παρατάς. Amazing Grace #1310, Steve Flatt, 27 Απριλίου 1997

Να κουβαλάτε ο ένας τα βάρη του άλλου

Πριν από χρόνια ήταν ένας Γερμανός στρατιώτης που τραυματίστηκε ελαφρά σε μια μάχη και πήγε σπίτι στη

In the same context as our passage, Galatians 5:22-23, we know what being full of the Spirit means, don't we? It means having love, joy, peace, patience, goodness, gentleness, kindness, faithfulness, and self-control. Wrap all those up and you have a spirit of humility, don't you?

Too many times, we're like the people in a little town in Connecticut. It was a suburb of one of the major cities. Some of the people began to be a little incensed because there were reckless drivers running through their little suburb. So 53 of them put their names on a petition, took it to the sheriff and said, "Stop this in our town." The sheriff said, "I'll see what I can do." A few nights later, he put out a watch. Sure enough, he arrested five people for reckless driving through the town. All five of them had their names on the petition.

Sometimes we can proudly find faults in others that are also our own faults. If I am going to bear another's burden, whether that burden be spiritual, emotional, physical, or whatever, it starts by being humble, by being full of the spirit.

Many of you know the name Elza Huffard who wrote something that I'll never forget. "There was one who thought himself above me, and he was above me, until he had that thought." Isn't that good? It surely is right. Spiritual men and women are so cognizant of the need of God's grace in their own lives that they could never approach a brother in the spirit of arrogance.

So what do I do when I bear a burden? I examine my own humility. Am I being humble? Am I spiritual?

2. **Be gentle** - Galatians 6:1 says, "Be gentle, restore that brother with a spirit of gentleness." That's especially pertinent when the burden that we help bear is related to sin.
3. **Bear the burden.** That bearing will take on different forms depending upon what the burden is. The sentence construction says, "Carry and keep on carrying the burden." It's the present/perfect tense, it's not just a "give it a lick and a promise". Hit it once and move on your way. The way the sentence is structured says, "You do it and do it for as long as it takes." If the burden is the result of a person's sin, Galatians 6:1 says, "Restore the brother or sister gently." Restore was the word used by ancient Greek doctors to refer to the setting of a broken bone. If you've ever had a bone set, you know you want it done carefully, you want it done gently. Most importantly it's done for healing, not for punishment.

If the burden is emotional, you bear it through counsel, hugs, listening and prayers. You may do that day after day after day, as long as that brother or sister carries the burden. If the burden is financial, the burden is borne by

μητέρα του. Η μαμά είπε, "Πρέπει να πας στο νοσοκομείο. Έχουν στήσει ένα στο δρόμο." Έτσι, πήγε στο νοσοκομείο. Όταν μπήκε μέσα, είδε δύο πόρτες. Ο ένας είπε, «Σοβαρά πληγωμένος», ο άλλος είπε, «Ελαφρώς πληγωμένος». Καθώς δεν τραυματίστηκε πολύ, πέρασε από τη δεύτερη πόρτα. Περιπάτησε σε όλη τη διαδρομή σε έναν μακρύ διάδρομο. Και πάλι υπήρχαν δύο πόρτες. Ο ένας είπε «Αξιωματικοί» και ο άλλος «Μη Αξιωματικοί». Όντας στρατευμένος, πήρε την πόρτα των μη αξιωματικών. Και πάλι, υπήρχε μια μεγάλη αίθουσα. Περιπάτησε μέχρι το τέλος, όπου έφτασε σε άλλες δύο πόρτες. Ο αριστερός είπε «Μέλη του Κόμματος» και ο δεξιός «Μη Κομματικοί». Χωρίς να είναι μέλος του κόμματος, πέρασε από τη δεξιά πόρτα και βρέθηκε πίσω στο δρόμο. Όταν γύρισε σπίτι, η μητέρα του ρώτησε: "Λοιπόν, γιε μου, σε βοήθησαν;" Είπε, «Για να σου πω την αλήθεια μαμά, δεν έκαναν τίποτα για μένα, αλλά θα έπρεπε να δεις την τρομερή οργάνωση που έχουν».

Αυτή η μικρή ιστορία μας θυμίζει ξανά τη διαφορά μεταξύ ενός οργανισμού και ενός οργανισμού. Ένας οργανισμός μπορεί να είναι καλά δομημένος, αλλά τα μέλη μπορεί να μην ενδιαφέρονται καθόλου το ένα για το άλλο. Αλλά ένας οργανισμός, από τη φύση του, έχει μια ανησυχία, μια σύνδεση και μια ενότητα για κάθε μέρος του σώματος. Σε ένα σώμα υπάρχει ένα μοίρασμα, μια φροντίδα και μια φόρτωση των βαρών ο ένας του άλλου από την ίδια τη φύση των οργανισμών.

«Να φέρετε ο ένας τα βάρη του άλλου και έτσι να εκπληρώσετε το νόμο του Χριστού». (KJV) «Μεταφέρετε ο ένας τα βάρη του άλλου και, με αυτόν τον τρόπο, εκπληρώνετε το νόμο του Χριστού». (NIV) (Γαλάτες 6:2)

Ποια είναι τα βάρη που πρέπει να σηκώσουμε ο ένας για τον άλλον; Η ελληνική λέξη αποδίδεται φορτίο είναι bareos που σημαίνει κάτι που κάνει μια συντριπτική ζήτηση, αυτό που φέρνει θλίψη ή θλίψη. Βάρος είναι οτιδήποτε καταπιέζει την πνευματική ανάπτυξη ενός αδελφού ή μιας αδελφής. Τώρα σημειώστε το καλά. Βάρος είναι οτιδήποτε καταπιέζει την πνευματική ανάπτυξη ενός αδελφού ή μιας αδελφής.

Με αυτόν τον ορισμό, μπορεί κανείς να δει γρήγορα ότι τα βάρη έρχονται σε πολλές διαφορετικές μορφές. Για παράδειγμα, ορισμένα βάρη είναι πνευματικά. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι το άμεσο πλαίσιο της εντολής μας στο εδάφιο Γαλάτες 6:2. Επιστρέψτε στον στίχο πρώτο. "Αδέρφια, αν κάποιος πιαστεί σε αμαρτία, εσείς που είστε πνευματικοί θα πρέπει να τον αποκαταστήσετε απαλά. Αλλά προσέχετε τον εαυτό σας, αλλιώς μπορεί επίσης να μπειτε στον πειρασμό." Έπειτα η εντολή μας, «Να κουβαλάτε ο ένας τα βάρη του άλλου και, έτσι, εκπληρώνετε το νόμο του Χριστού».

Στο εδάφιο Γαλάτες 6:1, η λέξη που μεταφράζεται «πιασμένοι», αυτοί που πιάνονται σε αμαρτία ήταν μια ελληνική λέξη που μερικές φορές χρησιμοποιήθηκε για να αναφερθεί σε ένα ζώο που βρέθηκε σε μια παγίδα. Αυτή

giving your money or other assistance. If it's a physical burden, you bear it through your time, effort, compassion, and energy. Whatever the cause, bearing the burden means carrying the load until the brother or the sister can walk unburdened on his own again. I love the old proverb that says, "A joy shared is a double joy. A burden shared is half a burden."

What does that demand?

1. Real dedication to fellowship

In a Peanuts cartoon some time ago, Lucy looked at Charlie Brown and said, "Why are we here on earth?" Old compassionate Charlie Brown looked at cynical Lucy and said, "We're here to help other people." Lucy thought a second and put a scowl back on her face and said, "Then why are other people on earth?" That's a question the world asks? Why is everybody else here to mess me up? I don't want anything to do with them as long as they don't bother me, "Live and let live, stay out of my business. Look out for number one and let everything else go." Let me tell you something, Christ challenges that. If we fall victim to that, then we're not God's church. We may be an organization, but we're not an organism. We're certainly not the Body of Christ. Fellowship means more than a handshake on Sunday morning. It means an integration of life.

We need to be like the two dogs I heard about in Barnsley, England. There was a little dog named Nick, a terrier, and another little dog named Percy, a Chihuahua. One day Percy was hit by a car. Percy's owner thought that poor Percy was dead. So that owner, Christine Harrison, took that little Chihuahua body and put it in a plastic bag, went out back and buried it in the back yard. Nick, the terrier, was heartbroken. He went over and dug up the plastic sack. With his teeth he drug it over by the house. When Christine came out and picked up that sack, the heart was beating. Percy, the Chihuahua not only lived, he totally recovered.

When I heard that story it reminded me that God is in the resurrection business. Christians are raised to a newness of life when baptized into that Christ. They are resurrected from their death to sin and given a new life pure and free from sin.

We're committed by the same spirit that brought Jesus back to life, just pulling people from the clutches of death as we bear their burdens. Folks, the church is a hospital, but it doesn't matter how organized we are if nobody gets cured. If we're going to bear one another's burdens, there's got to be a real dedication to fellowship.

2. A new definition of membership in the body.

We are members of the Body of Christ. (Romans 12:4-5 and 1 Corinthians 12) "Therefore we are members of one another." That's what being a body is all about. I think we

είναι μια εικόνα, μια μεταφορά, που χρησιμοποιείται σε όλη τη διάρκεια της Γραφής. Το εδάφιο 2 Τιμόθεο 2:26 λέει, «Προσέχετε την παγίδα του διαβόλου». Στο Ιάκωβος 1:14, ο Ιάκωβος λέει: «Αλλά ο καθένας μπαίνει στον πειρασμό όταν, από τη δική του επιθυμία, παρασύρεται και παρασύρεται». Ο όρος που χρησιμοποιείται εκεί αναφέρεται σε δέλεαρ ψαρέματος. Βλέπετε δεν είναι ότι αγνοούμε τι είναι η αμαρτία, αλλά συχνά αγνοούμε, όπως ένα ζώο που κατευθύνεται σε μια παγίδα, πόσο ύπουλα μας τραβάνε, και συχνά αγνοούμε πόσο δραστικές θα είναι οι συνέπειες να είναι σε σημείο να επιβαρυνόμαστε τόσο πολύ που να πέφτουμε κάτω από το βάρος.

Διάβασα μια ιστορία αυτή την εβδομάδα για τα λευκά μυρμήγκια στην Αφρική. Έχει γίνει ένας από τους σημαντικότερους οικοδομικούς εχθρούς σε ολόκληρη την ήπειρο. Οι άνθρωποι θα διαλέξουν ένα σημείο του εδάφους και θα χτίσουν ένα ωραίο σπίτι. Νομίζουν ότι όλα φαίνονται καλά και μια μέρα, ίσως μήνες ή μερικά χρόνια αργότερα, ολόκληρο το σπίτι απλώς υποχωρεί. Είναι επειδή το λευκό μυρμήγκι ζει υπόγεια και δεν βγαίνει ποτέ στην επιφάνεια. Δεν βλέπει ποτέ τον ήλιο. Ζει κάτω από το σπίτι και τρώει μέσα τα ξύλα σε σημείο που, όταν έχει κάνει τη ζημιά του, μπορεί κανείς να πάρει το δάχτυλό του και να τρυπήσει τη μεγαλύτερη δοκό.

Έτσι είναι σε πολλές ζωές, συμπεριλαμβανομένων μερικών από εσάς. Φαίνεσαι τόσο καλός εξωτερικά, αλλά μια μέρα ολόκληρη η ζωή, ολόκληρο το σπίτι απλά καταρρέει γιατί όλη αυτή η αποσύνθεση ήταν μέσα και κανείς δεν το ήξερε.

Τα βάρη μπορεί να είναι:

1. Αμαρτία. Τα χειρότερα βάρη είναι αυτά που προκαλούνται από την υποχώρηση στις επιθυμίες μας και την αμαρτία.
2. Συναισθηματικά. Αυτό δεν συμβαίνει όταν είμαστε θύτες αμαρτίας, αλλά όταν είμαστε θύμα αμαρτίας. Ίσως μας έχουν κακομεταχειριστεί, μας έχουν παραμελήσει. Ίσως είναι αποτέλεσμα φόβου ή θλίψης. Κατά καιρούς μας κατακλύζουν συναισθηματικά βάρη.
3. Φυσική. Αυτά μπορεί να είναι προκαλείται από ασθένεια ή ατύχημα, αναπηρία ή μερικές φορές απλώς από την προχωρημένη ηλικία.
4. Οικονομικά - Μια οικονομική καταστροφή που προκλήθηκε από μια απόλυση, μια ιατρική έκτακτη ανάγκη, μια κακή επενδυτική στρατηγική ή 101 άλλους παράγοντες.

Δεν έχουμε χώρο να απαριθμήσουμε όλους τους τρόπους και τα σχήματα που τα βάρη παίρνουν τη μορφή τους. Αλλά βάρος είναι οτιδήποτε καταπιέζει την πνευματική ανάπτυξη ενός αδελφού ή μιας αδελφής.

Η ευθύνη μας απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές καθώς αντιμετωπίζουν αυτά τα βάρη.

1. Να είσαι ταπεινός. Πρέπει να είσαι ταπεινός, αλλιώς δεν

need to be more like mountain climbers.

In 1953, you might remember the name Sir Edmund Hillary. He led the first team to go all the way to the zenith of Mount Everest. He had a guide with him, a Sherpa guide, whose name was Penzick Norgay. It's a good thing Norgay was with Sir Edmund Hillary because as they began their descent, Edmund Hillary's foot slipped and he so lost his balance that he fell completely, but Norgay had taken his pick and jammed it into the ice and because of the rope holding them together was able to keep hold of him until he was able to make his way over and grab hold of the mountain again. Otherwise, he would have fallen over a thousand feet. When they got down to the bottom, everybody was ready to make Penzick Norgay a hero, and he responded to the press, "No, no, no, I'm not a hero." He said, "Mountain climbers are tied to one another to help each other. That's just who we are."

He didn't want praise for that which was natural. He didn't want a claim for that which was expected. Our nature as a body demands that we be committed to mutual help.

The questions are.

1. Who is your line tied to? You can't all be tied to every member; that's just not possible, but your line had better be tied to some Christian brother or sister.
2. Who is going to hold you up when you slip and who will help bear your burdens?

Why bear the burden?

The answer is simple. It's right there in Galatians 6:2, "because it fulfills the law of Christ." "Well, what is the law of Christ?" I've looked all the way through the Bible and, in my opinion, Jesus gave that law when said to his apostles before a hostile group "A new command I give you, love one another as I have loved you, so you must love one another." (John 13:34)

Now when Jesus gave that command, it really was a bit of a paradox to his listeners because he wasn't giving a new command to love one another. Leviticus 19:18 commands, "Love one another." That one was a thousand years before Jesus. But the new command was to "Love one another as I have loved you." That's how much I want you to love one another.

Did he bear our burdens? He surely did. He bore every burden that we have, and every burden that we will have on that cross on a hill called, "Calvary." Because of that, Christians know a newness of life now, and an eternal life in a perfect place called "Heaven." Jesus has given us the ultimate model of what it means to bear one another's burdens—that's the new command. Do it as long as it takes, as deep as it takes, as much as it takes. Bear one another's burdens and so fulfill the law of Christ. Amazing Grace #1313, Steve Flatt, May 25, 1997

θα ωφελησεις σε κανέναν. Θεωρώ ότι είναι εκπληκτικό το γεγονός ότι η εντολή μας να κουβαλάμε ο ένας τα βάρη του άλλου είναι στριμωγμένη ανάμεσα σε δύο στίχους στο βιβλίο που λένε σχεδόν το ίδιο πράγμα. Το εδάφιο Γαλάτας 5:26, το τελευταίο εδάφιο του κεφαλαίου 5 δηλώνει, «Ας μη γινόμαστε αλαζονικοί, προκαλώντας και φθονώντας ο ένας τον άλλον» και Γαλάτες 6:3, «Αν κάποιος νομίζει ότι είναι κάτι ενώ δεν είναι τίποτα, εξαπατά τον εαυτό του». Δεν είναι ενδιαφέρον ότι η εντολή να κουβαλάμε ο ένας τα βάρη του άλλου βρίσκεται ανάμεσα σε δύο βιβλιοθήκες. Ο λόγος που περισσότεροι άνθρωποι στην εκκλησία του Θεού δεν σηκώνουν περισσότερα βάρη είναι ότι πιστεύουμε ότι είμαστε πολύ καλοί για να κατέβουμε εκεί κάτω και να βοηθήσουμε. «Μην σκέφτεσαι τόσο πολύ τον εαυτό σου».

Πάντα με διασκέδαζε η ιστορία της κυρίας που πιάστηκε σε μια ξαφνική πλημμύρα κάτω από μια υπόγεια διάβαση. Το νερό ανεβαίνει μέχρι το πάτωμα. Ένας νεαρός με τετρακίνηση περνάει από τη γέφυρα πάνω, σταματά, ανοίγει την πόρτα και σκύβει. Βλέπει εκείνη τη μεγαλύτερη γυναίκα και φωνάζει, "Κυρία, μπορώ να σας βοηθήσω;" Σηκώνει το βλέμμα της και λέει: "Όχι από εκεί ψηλά!"

Δεν τον χρησιμεύει από εκεί ψηλά. Ταπεινοφροσύνη είναι να βλέπουμε τον εαυτό μας και να είμαστε εκεί κάτω. Η ταπεινοφροσύνη είναι το θεμέλιο της εντολής στο εδάφιο Γαλάτες 6:1, «...εσύ που είσαι πνευματικός να αποκαταστήσεις έναν αδελφό». Βλέπεις ότι πνευματικός δεν σημαίνει ότι είσαι τέλειος. Πνευματικός δεν σημαίνει απαραίτητα ότι ενεργείς διαφορετικά ή πολύ καλύτερα από τον αδερφό σου. Πνευματικός σίγουρα δεν σημαίνει να έχεις μια υπεροψία που είναι αυταρέσκεια. Το να είσαι πνευματικός σημαίνει να είσαι γεμάτος πνεύμα.

Στο ίδιο πλαίσιο με το απόσπασμά μας, Γαλάτες 5:22-23, ξέρουμε τι σημαίνει να είσαι γεμάτος Πνεύμα, έτσι δεν είναι; Σημαίνει αγάπη, χαρά, ειρήνη, υπομονή, καλοσύνη, πραότητα, καλοσύνη, πίστη και αυτοκυριαρχία. Τυλίξτε όλα αυτά και έχετε ένα πνεύμα ταπεινότητας, έτσι δεν είναι;

Πάρα πολλές φορές, είμαστε σαν τους ανθρώπους σε μια μικρή πόλη στο Κονέκτικατ. Ήταν ένα προάστιο μιας από τις μεγάλες πόλεις. Μερικοί από τον κόσμο άρχισαν να θυμώνουν λίγο γιατί υπήρχαν απρόσεκτοι οδηγοί που έτρεχαν στο μικρό τους προάστιο. Έτσι, 53 από αυτούς έβαλαν τα ονόματά τους σε μια αναφορά, το πήγαν στον σερίφη και είπαν: «Σταματήστε αυτό στην πόλη μας». Ο σερίφης είπε: «Θα δω τι μπορώ να κάνω». Λίγες νύχτες αργότερα, έβαλε ένα ρολόι. Σίγουρα, συνέλαβε πέντε άτομα για αλόγιστη οδήγηση στην πόλη. Και οι πέντε είχαν τα ονόματά τους στην αναφορά.

Μερικές φορές μπορούμε περήφανα να βρούμε

Admonish One Another

There are many times where the Bible tells us to do certain things to one another. The reason for that is: We are the Body of Jesus Christ. We are members connected to one another, like a hand is connected to wrist, or a foot is connected to an ankle. Because we're connected, there are certain things we have to do for one another and to one another.

For example, the umbrella command is to "love one another." Right? Then we look at things like "accept one another," "encourage one another," and "forgive one another." This lesson may be the most difficult one to apply. How do you really love those members of the body who are not living as they should? What do we do for those kinds of folks?

A lot of times we do what the little girl said when she misquoted the great commission by just one word. She said, "Go ye into all the world and preach the gossip." That's close, but that's still very far away. I've searched the Bible on these one another passages, and I can't find a single command in the New Testament where it says, "Talk about one another."

"I myself am also persuaded of you my brethren that you also are full of goodness, filled with knowledge, able also to admonish one another." (Romans 15:14-KJV) Now admonish is not a word we use everyday. One of the most common synonyms for admonishing one another is instructing one another. That's the way it's rendered in the NIV.

The New International Dictionary of New Testament theology defines admonish; "It seeks to correct the mind, to put right what is wrong in order to improve the spiritual attitude." In other words, admonishment implies a re-direction of thinking. It is an instruction, but it's in the context of righting a wrong.

1. Counsel, to warn, or to correct.

Certainly, there is a place in the body for instruction and teaching. There is also a place in the Body of Christ for correction. That is not the same as negative teaching. There is a place in the body for positive instruction and there is a place in the body for positive correction. Admonishment is not about being negative at all. It's not about condemnation. It's not about judgmentalism; rather, it is a positive warning and guidance that is based on God's truth.

2. Admonishment from love and concern and not haughtiness.

Paul wrote about a brother who had been admonished, corrected and warned "Yet do not regard him as an enemy,

ελαττώματα σε άλλους που είναι και δικά μας λάθη. Αν πρόκειται να σηκώσω το βάρος κάποιου άλλου, είτε αυτό είναι πνευματικό, συναισθηματικό, σωματικό ή οτιδήποτε άλλο, ξεκινά με το να είμαι ταπεινός, από το να είμαι γεμάτος πνεύμα.

Πολλοί από εσάς γνωρίζετε το όνομα Elza Huffard που έγραψε κάτι που δεν θα ξεχάσω ποτέ. «Υπήρχε ένας που νόμιζε τον εαυτό του πάνω από μένα, και ήταν πάνω από μένα, μέχρι που έκανε αυτή τη σκέψη». Δεν είναι καλό αυτό; Σίγουρα είναι σωστό. Οι πνευματικοί άντρες και γυναίκες γνωρίζουν τόσο πολύ την ανάγκη της χάρις του Θεού στη ζωή τους που δεν θα μπορούσαν ποτέ να πλησιάσουν έναν αδελφό με πνεύμα αλαζονείας.

Τι κάνω λοιπόν όταν φέρω ένα βάρος; Εξετάζω τη δική μου ταπεινοφροσύνη. Είμαι ταπεινός; Είμαι πνευματικός;

2. Να είστε ευγενικοί - Το εδάφιο Γαλάτες 6:1 λέει, "Να είστε ευγενικοί, αποκαταστήστε αυτόν τον αδελφό με πνεύμα πραότητας." Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό όταν το βάρος που βοηθάμε να σηκώσουμε σχετίζεται με την αμαρτία.
3. Ανέχετε το βάρος. Αυτός ο ρόλος θα λάβει διαφορετικές μορφές ανάλογα με το βάρος. Η κατασκευή της πρότασης λέει, «Κάνε και συνέχισε να κουβαλάς το βάρος». Είναι ο ενεστώτας/τέλειος χρόνος, δεν είναι απλώς ένα "δώσε του ένα γλείψιμο και μια υπόσχεση". Χτύπησέ το μία φορά και προχωρήστε στο δρόμο σας. Ο τρόπος που είναι δομημένη η πρόταση λέει, "Κάνε το και το κάνεις για όσο διάστημα είναι παίρνει." Εάν το βάρος είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας ενός ατόμου, το εδάφιο Γαλάτες 6:1 λέει, "Αποκαταστήστε τον αδελφό ή την αδελφή απαλά." Αποκατάσταση ήταν η λέξη που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες γιατροί για να αναφερθούν στο σκηνικό ενός σπασμένου οστού. Είχατε ποτέ ένα σει οστών, ξέρετε ότι θέλετε να το κάνετε προσεκτικά, θέλετε να το κάνετε απαλά. Το πιο σημαντικό είναι ότι γίνεται για θεραπεία, όχι για τιμωρία.

Εάν το φορτίο είναι συναισθηματικό, το αντέχετε με συμβουλές, αγκαλιές, ακρόαση και προσευχές. Μπορείτε να το κάνετε αυτό μέρα με τη μέρα, αρκεί αυτός ο αδελφός ή η αδερφή να φέρει το βάρος. Εάν η επιβάρυνση είναι οικονομική, η επιβάρυνση βαρύνει δίνοντας τα χρήματά σας ή άλλη βοήθεια. Εάν είναι ένα σωματικό βάρος, το αντέχετε με το χρόνο, την προσπάθεια, τη συμπόνια και την ενέργειά σας. Όποια και αν είναι η αιτία, το να κουβαλάς το βάρος σημαίνει να κουβαλάς το φορτίο έως ότου ο αδερφός ή η αδερφή μπορέσει να περπατήσει πάλι χωρίς φορτίο μόνος του. Λατρεύω την παλιά παροιμία που λέει, «Μια χαρά που μοιράζεται είναι διπλή χαρά.

Τι απαιτεί αυτό;

but warn" (there's the same word as admonish) "but warn him as a brother." (2 Thessalonians 3:15) Admonishment isn't what you do to label somebody, it's not what you do to criticize somebody and it's not what you do to be ugly to somebody. It's to help brothers and sisters. It stems out of love and concern.

The classic example of an admonisher is a parent. Now moms and dads, I know you can relate to this. What does Ephesians 6:4 say? We've quoted it all of our lives, "Bring up your children in the nurture and the admonition of the Lord." Do you know what the word admonition is? It is the noun form of the verb, admonish. "Bring up your children in the admonition of the Lord."

Parents, a major part of your job is to teach your children. Can you, over the course of their entire childhood, only teach without correction? No, it just doesn't work that way. You don't want to nag or correct out of anger. You want to always be motivated by love. But a parent abdicates responsibility if he or she never corrects, never warns or never admonishes. I think parents, more than anybody else, know that wouldn't work. Yet, we parents also know that admonishing and re-directing of our children stems out of our great love for them. That's the way it is to be among Christians.

The apostle Paul practiced what he preached, didn't he? If you've read your New Testament at all, you know that Paul was not afraid to confront anybody, anywhere and at any time about sin in their lives. In Galatians 2:11, he confronted the apostle Peter. I had to confront him because he did the wrong thing. Acts 20:31, Paul admonished elders in the church. But I love the way that verse concludes when he says to those elders, "Remember that for three years I never stopped warning" there's the word, "warning each of you night and day with tears." Do you see the compassion and the love? Paul knew that at times admonishment was the right thing to do, but there's a right way to do it.

A. Who is responsible for being an admonisher?

Whose ministry is it? First, it is the responsibility of leaders of the body. "Now we ask you, brothers, to respect those who work hard among you, who are over you in the Lord (look at this) and who admonish you. Hold them in the highest regard in love because of their work. Live in peace with each other." (1 Thessalonians 5:12-13)

In those two verses Paul recognizes the great difficulty of shepherding a church. He knows that those men who are going to serve as elders are going to at times need to redirect the thinking of some of the members who are in error. He charges us to support those men whose task it is to do so. Leaders cannot lead a church if they turn their head to sin because it will destroy their credibility. But it's also true that leaders can't lead if they are not supported by and respected by the body when they do

1. Πραγματική αφοσίωση στη συντροφιά

Σε ένα καρτούν Peanuts πριν από λίγο καιρό, η Λούσι κοίταξε τον Τσάρλι Μπράουν και είπε: "Γιατί είμαστε εδώ στη γη;" Ο παλιός συμπονετικός Τσάρλι Μπράουν κοίταξε την κυνική Λούσι και είπε: «Είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε άλλους ανθρώπους». Η Λούσι σκέφτηκε για λίγο και έβαλε ένα νυσταγμένο στο πρόσωπό της και είπε: "Τότε γιατί υπάρχουν άλλοι άνθρωποι στη γη;" Αυτή είναι μια ερώτηση που κάνει ο κόσμος; Γιατί είναι όλοι οι άλλοι εδώ για να με μπερδεύουν; Δεν θέλω να κάνω τίποτα μαζί τους αρκεί να μην με ενοχλούν, "Ζήσε και άφησε να ζήσω, μείνε έξω από την επιχείρησή μου. Πρόσεχε το νούμερο ένα και άσε όλα τα άλλα να πάνε." Επιτρέψτε μου να σας πω κάτι, ο Χριστός το αμφισβητεί. Αν πέσουμε θύματα αυτού, τότε δεν είμαστε η εκκλησία του Θεού. Μπορεί να είμαστε οργάνωση, αλλά δεν είμαστε οργανισμός. Σίγουρα δεν είμαστε το Σώμα του Χριστού. Συντροφιά σημαίνει περισσότερα από μια χειραψία το πρωί της Κυριακής. Σημαίνει ολοκλήρωση ζωής.

Πρέπει να είμαστε σαν τα δύο σκυλιά για τα οποία άκουσα στο Μπάρνσλι της Αγγλίας. Υπήρχε ένα σκυλάκι που ονομαζόταν Νικ, ένα τεριέ, και ένα άλλο σκυλάκι που λεγόταν Πέρσι, ένα Τσιουάουα. Μια μέρα ο Πέρσι χτυπήθηκε από ένα αυτοκίνητο. Ο ιδιοκτήτης του Πέρσι νόμιζε ότι ο φτωχός Πέρσι ήταν νεκρός. Έτσι, εκείνη η ιδιοκτήτρια, η Κριστίν Χάρισον, πήρε αυτό το μικρό σώμα Τσιουάουα και το έβαλε σε μια πλαστική σακούλα, βγήκε πίσω και το έθαψε στην πίσω αυλή. Ο Νικ, ο τεριέ, ήταν αποκαρδιωμένος. Πήγε και έσκαψε τον πλαστικό σάκο. Με τα δόντια του το ναρκώνει δίπλα στο σπίτι. Όταν η Κριστίν βγήκε και πήρε αυτό το σάκο, η καρδιά χτυπούσε. Ο Πέρσι, το Τσιουάουα όχι μόνο έζησε, αλλά ανέκαμψε πλήρως.

Όταν άκουσα αυτή την ιστορία, μου θύμισε ότι ο Θεός ασχολείται με την ανάσταση. Οι Χριστιανοί ανατρέφονται σε μια καινούργια ζωή όταν βαπτίζονται σε αυτόν τον Χριστό. Ανασταίνονται από το θάνατό τους στην αμαρτία και τους δίνεται μια νέα ζωή καθαρή και απαλλαγμένη από την αμαρτία.

Είμαστε αφοσιωμένοι στο ίδιο πνεύμα που επανέφερε τον Ιησού στη ζωή, απλώς τραβώντας τους ανθρώπους από τα νύχια του θανάτου καθώς κουβαλάμε τα βάρη τους. Παιδιά, η εκκλησία είναι νοσοκομείο, αλλά δεν έχει σημασία πόσο οργανωμένοι είμαστε αν κανείς δεν θεραπευτεί. Αν πρόκειται να σηκώσουμε ο ένας τα βάρη του άλλου, πρέπει να υπάρχει πραγματική αφοσίωση στη συντροφιά.

2. Νέος ορισμός της ιδιότητας μέλους στο σώμα.

Είμαστε μέλη του Σώματος του Χριστού. (Ρωμαίους 12:4-5 και 1 Κορινθίους 12) «Γι' αυτό είμαστε μέλη ο ένας του άλλου». Αυτό σημαίνει να είσαι σώμα. Νομίζω ότι πρέπει να μοιάζουμε περισσότερο με ορειβάτες.

Το 1953, ίσως θυμάστε το όνομα Sir Edmund Hillary.

admonish. Likewise, members will not be able to support leaders if they are not informed about what the leaders are attempting to correct or accomplish. If a church has leaders who care enough to confront carefully and lovingly, they should be held in the highest esteem by the members of that body.

B. Whose responsibility is it to admonish?

Yes, the leaders, but also the members of the body; "And we urge you, brothers," now Paul is addressing it to the entire church at Thessalonica, "we urge you, brothers, warn those who are idle, encourage the timid, help the weak, be patient with everyone." (1 Thessalonians 5:14) Again, that word, warn, is the Greek word for admonish. So Paul points to a reciprocal, brotherly ministry of Christians administering mutual and caring oversight. He said, "I want you to feel like you've got the responsibility to admonish one another." Why? Because we are members of one another. If you're going to obey the "one another" passages, you must understand what it means to be "members of one another." We're not members of an organization. We're members of an organism. We're members of a body, and we're connected to one another.

Most Christians are very afraid of mutual accountability. Very seldom do you see any admonishment going on between members. I think it's because of the fallacy of the most prevalent concept of what church is all about. That concept is: You assemble as a church, sit down, listen, and leave. I'm in charge of my life. You're in charge of yours. I don't mess with you, and you don't mess with me. That's not what membership in the Body of Christ means. Is that the way your hand relates to your arm? I don't have anything to do with you. You don't bother me. We just do our own thing. We are responsible for one another. The church is Christian people, an organism, not an organization.

C. What does it take to be an admonisher? If it's going to be a ministry that we do—how do we do it?

- a) *Be full of goodness.* "I myself am convinced, my brothers, that you yourselves are full of goodness." (Romans 15:14 NIV) See that's what allows them the ability to admonish. He says, you've got Christian character and you've got a level of maturity. Thus, you have the credibility when it comes time to admonish.

I don't know about you, but I don't respond very well when somebody storms in and attempts to set me straight. How about you? But, I listen and respond when someone in humility comes with their eyes filled with tears to talk to me about a misunderstanding, or maybe just an area where I'm wrong.

In his first letter to Corinth, Paul had some hard things to say to that church: "I am not writing this to shame you,

Οδήγησε την πρώτη ομάδα που έφτασε μέχρι το ζενίθ του Έβερεστ. Είχε μαζί του έναν οδηγό, έναν οδηγό Σέρπα, που ονομαζόταν Πένζικ Νοργκάι. Είναι καλό που ο Norgay ήταν με τον Sir Edmund Hillary γιατί καθώς άρχισαν την κάθοδό τους, το πόδι του Edmund Hillary γλίστρησε και έχασε τόσο την ισορροπία του που έπεσε εντελώς, αλλά ο Norgay είχε πάρει την επιλογή του και το είχε μπλοκάρει στον πάγο και λόγω του σχοινοβίου που κρατούσε μαζί κατάφεραν να τον κρατήσουν μέχρι να μπορέσει να περάσει και να πιάσει ξανά το βουνό. Διαφορετικά, θα είχε πέσει πάνω από χίλια πόδια. Όταν κατέβηκαν στον πάγο, όλοι ήταν έτοιμοι να κάνουν ήρωα τον Penzick Norgay, και εκείνος απάντησε στον Τύπο, "Όχι, όχι, όχι, δεν είμαι ήρωας". Αυτός είπε, "Οι ορειβάτες είναι δεμένοι μεταξύ τους για να βοηθήσουν ο ένας τον άλλον. Αυτό ακριβώς είμαστε».

Δεν ήθελε έπαινο για αυτό που ήταν φυσικό. Δεν ήθελε να διεκδικήσει αυτό που αναμενόταν. Η φύση μας ως σώμα απαιτεί να είμαστε αφοσιωμένοι στην αλληλοβοήθεια.

Οι ερωτήσεις είναι.

3. Με ποιον είναι δεμένη η γραμμή σας; Δεν μπορείτε να είστε όλοι δεμένοι με κάθε μέλος. Αυτό απλά δεν είναι δυνατό, αλλά η γραμμή σας θα ήταν καλύτερα να συνδέεται με κάποιον Χριστιανό αδελφό ή αδελφή.
4. Ποιος θα σας κρατήσει ψηλά όταν γλιστρήσετε και ποιος θα σας βοηθήσει να σηκώσετε τα βάρη σας;

Γιατί να φέρω το βάρος;

Η απάντηση είναι απλή. Είναι ακριβώς εκεί στο εδάφιο Γαλάτες 6:2, «επειδή εκπληρώνει το νόμο του Χριστού». «Λοιπόν, τι είναι ο νόμος του Χριστού;» Έχω κοιτάξει όλη τη Βίβλο και, κατά τη γνώμη μου, ο Ιησούς έδωσε αυτόν τον νόμο όταν είπε στους αποστόλους του ενώπιον μιας εχθρικής ομάδας «Μια νέα εντολή σας δίνω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον όπως σας αγάπησα εγώ, έτσι πρέπει να αγαπάτε ο ένας τον ΑΛΛΟΝ." (Ιωάννης 13:34)

Τώρα, όταν ο Ιησούς έδωσε αυτή την εντολή, ήταν πραγματικά λίγο παράδοξο για τους ακροατές του, επειδή δεν έδινε νέα εντολή να αγαπούν ο ένας τον άλλον. Το Λευιτικό 19:18 διατάζει: «Αγαπάτε ο ένας τον άλλον». Αυτό ήταν χίλια χρόνια πριν από τον Ιησού. Αλλά η νέα εντολή ήταν να «αγαπάτε ο ένας τον άλλον όπως εγώ σας αγάπησα». Έτσι θέλω να αγαπάτε ο ένας τον άλλον.

Ανέλαβε τα βάρη μας; Το έκανε σίγουρα. Έφερε κάθε βάρος που έχουμε, και κάθε βάρος που θα έχουμε σε αυτόν τον σταυρό σε έναν λόφο που ονομάζεται «Γολγοθάς». Εξαιτίας αυτού, οι Χριστιανοί γνωρίζουν μια καινούργια ζωή τώρα, και μια αιώνια ζωή σε ένα τέλει μέρος που ονομάζεται «Ουρανός». Ο Ιησούς μας έδωσε το απόλυτο πρότυπο του τι σημαίνει να κουβαλάμε ο ένας τα βάρη του άλλου—αυτή είναι η νέα εντολή. Κάντε το όσο χρειάζεται, όσο βαθιά χρειάζεται, όσο χρειάζεται. Να σηκώνετε ο ένας τα βάρη του άλλου και έτσι να εκπληρώσετε το νόμο του

brothers, but to warn you, as my dear children." (1 Corinthians 4:14) If you want people to listen to you when you admonish, you'd better walk with integrity and interact with humility. Judges tend to be full of themselves while admonishers tend to be full of goodness. There's a big, big difference.

- b) *Be filled with knowledge.* Again, in Romans 15:14, after he says be full of goodness, he says, "Be complete or be filled with knowledge." Now Paul is not speaking there about random knowledge, just having a lot of facts; he's talking about Christian knowledge. He's talking about knowing Scripture, but he means actually growing in Scripture. Paul compliments the Christians in Rome because they're not just going through Scripture, Scripture is going through them. When that happens, you have the ability to adequately and effectively admonish somebody.

"All Scripture is God-breathed..." (2 Timothy 3:16) is memory work for most of us, it talks about what Scripture is all about. What does the rest of the verse say? "...and is useful for teaching," yes, also for "rebuking, correcting..." See the ability to admonish is found in those who walk with Christ, who are filled with goodness, and the knowledge of Scripture. Admonishment, just like encouragement, forgiveness, acceptance, and just like every one of these "one another" passages in this series are just natural outflows of Jesus into the lives of others. Our Lord did every one of these things at the right time, to the right people and with the right attitude.

Now not everybody in the church can be an admonisher. There are some folks in every church who don't walk with enough credibility to admonish somebody else. I'm not talking about perfection, but I am talking about walking the walk. Then there are other people in the church who are too ignorant of Scripture to be able to adequately admonish somebody else. But every church must have some, hopefully many, members who are mature enough to be admonishers.

D. How do we do it? How should we admonish one another?

- a. *Admonish violations of Scripture, and let's let that be the parameter.* Some of you may think this violates the command to "accept one another" because of other passages in Romans. Paul said "therefore let us stop passing judgment on one another" (Romans 14:13); "accept one another, just as Christ accepted you" (Romans 15:7) and "Oh yes, but I do want you to also admonish one another. I want you to correct one another." (Romans 15:14) You may be scratching your head and asking, "Well, what gives? I don't understand."

Χριστού. Amazing Grace #1313, Steve Flatt, 25 Μαΐου 1997

Να νουθετεί ο ένας τον άλλον

Υπάρχουν πολλές φορές που η Βίβλος μας λέει να κάνουμε ορισμένα πράγματα ο ένας στον άλλο. Ο λόγος για αυτό είναι: Είμαστε το Σώμα του Ιησού Χριστού. Είμαστε μέλη που συνδέονται μεταξύ τους, όπως ένα χέρι είναι συνδεδεμένο με τον καρπό ή το πόδι συνδέεται με έναν αστράγαλο. Επειδή είμαστε συνδεδεμένοι, υπάρχουν ορισμένα πράγματα που πρέπει να κάνουμε ο ένας για τον άλλον και ο ένας για τον άλλον.

Για παράδειγμα, η εντολή ομπρέλα είναι «να αγαπάτε ο ένας τον άλλον». Σωστά? Στη συνέχεια εξετάζουμε πράγματα όπως «αποδέχεστε ο ένας τον άλλον», «ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον» και «συγχωρείτε ο ένας τον άλλον». Αυτό το μάθημα μπορεί να είναι το πιο δύσκολο στην εφαρμογή. Πώς αγαπάτε πραγματικά εκείνα τα μέλη του σώματος που δεν ζουν όπως θα έπρεπε; Τι κάνουμε για τέτοιους ανθρώπους;

Πολλές φορές κάνουμε ό,τι είπε το κοριτσάκι όταν παρέθεσε εσφαλμένα τη μεγάλη αποστολή με μία μόνο λέξη. Είπε: «Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο και κηρύξτε το ευαγγέλιο». Είναι κοντά, αλλά είναι ακόμα πολύ μακριά. Έχω ψάξει τη Βίβλο σε αυτά τα αποσπάσματα και δεν μπορώ να βρω ούτε μια εντολή στην Καινή Διαθήκη όπου να λέει: «Μιλήστε ο ένας για τον άλλον».

«Και εγώ ο ίδιος είμαι πεπεισμένος για εσάς, αδελφοί μου, ότι και εσείς είστε γεμάτοι καλοσύνη, γεμάτοι γνώση, ικανοί και να νουθετείτε ο ένας τον άλλον». (Ρωμαίους 15:14–KJV) Τώρα η προειδοποίηση δεν είναι μια λέξη που χρησιμοποιούμε καθημερινά. Ένα από τα πιο κοινά συνώνυμα για να νουθετεί ο ένας τον άλλον είναι να δίνουμε ο ένας στον άλλον. Αυτός είναι ο τρόπος που αποδίδεται στο NIV.

Το Νέο Διεθνές Λεξικό Θεολογίας της Καινής Διαθήκης ορίζει το admonish. «Προσπαθεί να διορθώσει το μυαλό, να διορθώσει ό,τι είναι λάθος για να βελτιώσει την πνευματική στάση». Με άλλα λόγια, η παραίνεση συνεπάγεται μια ανακατεύθυνση της σκέψης. Είναι μια οδηγία, αλλά είναι στο πλαίσιο της διόρθωσης ενός λάθους.

2. Συμβουλευστε, για να προειδοποιήσετε ή να διορθώσετε.

Ασφαλώς, υπάρχει μια θέση στο σώμα για διδασκαλία και διδασκαλία. Υπάρχει επίσης μια θέση στο Σώμα του Χριστού για διόρθωση. Αυτό δεν είναι το ίδιο με την αρνητική διδασκαλία. **Υπάρχει μια θέση στο σώμα για θετική διδασκαλία και υπάρχει μια θέση στο σώμα για θετική διόρθωση. Η παραίνεση δεν είναι καθόλου αρνητικός. Δεν πρόκειται για καταδίκη. Δεν πρόκειται για επικρίσεις. μάλλον, είναι μια θετική προειδοποίηση**

All we're seeing here again is the need for balance and discernment in the body. If you haven't figured it out, let me make it clear for you. Paul in Romans 14 and 15 argues that there is considerable room in the body for opinion. In fact, there is considerable room for personal conviction. But there is no room in the body for deliberate sin. Paul made it clear that in matters of opinion and personal conviction, there should be acceptance. But admonishment brings a brother or a sister face to face with the teaching of Scripture. We must humbly and lovingly point out these violations. I like what one old preacher said, "If you can't bring God's Word into the matter, then the matter is not worth bringing up." That's the parameter for admonishment.

b. Be sure to examine your own life.

A man stepped on one of those old timey scales and put in his nickel. It gave him a little card along with his weight. He nudged his wife and said, "Honey, look it says "You're handsome, witty, and intelligent." She said, "Give me that card." She looked at it and said, "Yes, and it's got your weight wrong, too." Do you know what you need to do before you admonish somebody else? You really do need to weigh your life. Jesus taught that principle in the Sermon on the Mount "Why do you try to get the speck out of your brother's eye before you look at that giant beam sticking out of your own eye." (Matthew 7:3) You cannot be an admonisher until you first examine your own walk with God and be sensitive to it.

Let me give you a little caveat. You're not qualified to be an admonisher until you, yourself, can receive admonishment. If you think there are not areas in your life that occasionally don't need correction, you had better think twice. You better mark that well.

c. Confront the individual, personally.

Now this is hard. Confront the individual personally. Public admonition is not to be used to avoid personal confrontation. Neither does sending a letter or e-mail. The Bible teaches that public admonition is the last step in correcting a person.

Jesus says that if you've got something against a brother, he's wronged you, here's how you deal with it a) you go to them to see if you can't just work it out, b) if he won't listen, take two or three witnesses, and try to use group mediation, c) "If he refuses to listen to them, tell it to the church;" (look now) and d) "if he refuses to listen even to the church, then treat him like a pagan." (Matthew 18:15-17)

I found in those rare instances where I've ever seen church discipline exerted, that we've skipped step three. When it's ever done, you go to them one on one, you take two or three, then you go tell the Elders and

και καθοδήγηση που βασίζεται στην αλήθεια του Θεού.

2. Προτροπή από αγάπη και ανησυχία και όχι υπερουσία.

Ο Παύλος έγραψε για έναν αδελφό που είχε νουθετεί, διορθωθεί και προειδοποιηθεί «Μην τον θεωρείτε όμως εχθρό, αλλά προειδοποιήστε» (υπάρχει η ίδια λέξη με τη νουθεσία) «αλλά προειδοποιήστε τον ως αδελφό». (2 Θεσσαλονικείς 3:15) Η παραίνεση δεν είναι αυτό που κάνετε για να χαρακτηρίσετε κάποιον, δεν είναι αυτό που κάνετε για να επικρίνετε κάποιον και δεν είναι αυτό που κάνετε για να είστε άσχημοι σε κάποιον. Είναι να βοηθάς αδελφούς και αδελφές. Πηγάζει από αγάπη και ανησυχία.

Το κλασικό παράδειγμα ενός προειδοποιητή είναι ένας γονέας. Τώρα μαμάδες και μπαμπάδες, ξέρω ότι μπορείτε να σχετιστείτε με αυτό. Τι λέει το εδάφιο Εφεσίου 6:4; Το έχουμε αναφέρει σε όλη μας τη ζωή, «Μεγαλώνετε τα παιδιά σας με την ανατροφή και την νουθεσία του Κυρίου». Ξέρετε τι είναι η λέξη παραίνεση; Είναι ο ουσιαστικός τύπος του ρήματος, νουθετεί. «Μεγαλώστε τα παιδιά σας με την παραίνεση του Κυρίου».

Γονείς, ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς σας είναι να διδάξετε τα παιδιά σας. Μπορείτε, κατά τη διάρκεια ολόκληρης της παιδικής τους ηλικίας, να διδάξετε μόνο χωρίς διόρθωση; Όχι, απλά δεν λειτουργεί έτσι. Δεν θέλετε να γκρινιάζετε ή να διορθώνετε από θυμό. Θέλετε να έχετε πάντα κίνητρο η αγάπη. Αλλά ένας γονιός παραιτείται από την ευθύνη αν δεν διορθώσει ποτέ, δεν προειδοποιήσει ή δεν νουθετεί ποτέ. Νομίζω ότι οι γονείς, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, γνωρίζουν ότι αυτό δεν θα λειτουργούσε. Ωστόσο, εμείς οι γονείς γνωρίζουμε επίσης ότι η παραίνεση και η ανακατεύθυνση των παιδιών μας πηγάζει από τη μεγάλη μας αγάπη για αυτά. Έτσι είναι να είσαι μεταξύ των Χριστιανών.

Ο απόστολος Παύλος έκανε αυτό που κήρυττε, έτσι δεν είναι; Εάν έχετε διαβάσει καθόλου την Καινή Διαθήκη σας, γνωρίζετε ότι ο Παύλος δεν φοβόταν να αντιμετωπίσει κανέναν, σπουδήποτε και ανά πάσα στιγμή για την αμαρτία στη ζωή του. Στο εδάφιο Γαλάτες 2:11, αντιμετώπισε τον απόστολο Πέτρο. Έπρεπε να τον αντιμετωπίσω γιατί έκανε το λάθος. Πράξεις 20:31, ο Παύλος νουθέτησε τους πρεσβυτέρους στην εκκλησία. Αλλά μου αρέσει ο τρόπος με τον οποίο ολοκληρώνεται αυτό το εδάφιο όταν λέει σε εκείνους τους πρεσβυτέρους: «Να θυμάστε ότι για τρία χρόνια δεν σταμάτησα ποτέ να προειδοποιώ» υπάρχει η λέξη, «προειδοποιώντας τον καθένα από εσάς νύχτα και μέρα με δάκρυα». Βλέπεις τη συμπόνια και την αγάπη; Ο Πωλ ήξερε ότι μερικές φορές η παραίνεση ήταν το σωστό, αλλά υπάρχει ένας σωστός τρόπος να το κάνουμε.

C. Ποιος είναι υπεύθυνος για την ύπαρξη νουθεσίας;

Τίνος είναι το υπουργείο; Πρώτον, είναι ευθύνη των ηγετών του σώματος. "Τώρα σας ζητάμε, αδέρφια, να σεβαστείτε αυτούς που εργάζονται σκληρά ανάμεσά σας, που είναι πάνω σας στον Κύριο (δείτε αυτό) και

the Elders might get up and say, "Don't have anything to do with them." It says, "Tell it to the church, and if he won't listen to them," see the picture I get from that is, the church (the members, Christians) says, "We've got a brother in trouble. He is deliberately spitting in the face of God. How about every one of you getting in touch with him this week and next week?" You talk about positive peer pressure, you talk about those people saying, "Brothers, we love you, we want you to come back." I've never in all my years been asked to do that, but that's what I read in Matthew 18. If he won't listen to them, then treat him like a pagan. Folks, sometimes in a body, amputation is necessary, but it is always the last resort.

d. Direct him or her to Jesus.

"We proclaim him, admonishing and teaching everyone with all wisdom, so that we may present everyone perfect in Christ." (Colossians 1:28) Do you know that the goal of admonition is admonishment? It's not to make somebody tow the line to my expectations. Admonishment is simply encouraging one another to be like Jesus, helping steer us when we begin to get off course, steering us back to that goal of being Christ-like.

e. Encourage the one who responds.

Maybe they respond from you just going one on one or, maybe it's after two or three times. I don't know, but encourage the one. In Corinth a brother was just living in open rebellion. He was in some kind of incestuous union. Paul said, "Don't tolerate that church, that's just dead wrong." (1 Corinthians 5) So, they exercised the spiritual discipline we talked about a moment ago. He responded by repenting. But some of the brothers and sisters were holding it against him, even after he repented. As a result Paul said, "Now about that brother, you ought to forgive and comfort him so that he will not be overwhelmed by excessive sorrow." (2 Corinthians 2:7) Make sure you understand that nobody's role is to be only an admonisher.

Among the spiritual gifts in Romans 12, it doesn't ever say the gift of admonishment. It's nobody's job just to go around and correct everybody they see. When somebody responds positively to loving correction, then encourage them and embrace them.

The command to admonish one another is the hardest one of all. It's difficult, risky, and costly, but the dividends are eternal. If we don't care enough to admonish, then we don't care enough. Paul said, "And I myself also am persuaded of you my brethren that you are also full of goodness, filled with knowledge, able also to admonish one another."

που σας νουθετούν. Να τους έχετε ύψιστη εκτίμηση με αγάπη για το έργο τους. Ζήστε με ειρήνη ο ένας με τον άλλο." (1 Θεσσαλονικείς 5:12-13)

Σε αυτά τα δύο εδάφια ο Παύλος αναγνωρίζει τη μεγάλη δυσκολία του να ποιμαίνεις μια εκκλησία. Γνωρίζει ότι εκείνοι οι άντρες που πρόκειται να υπηρετήσουν ως πρεσβύτεροι θα πρέπει κατά καιρούς να ανακατευθύνουν τη σκέψη ορισμένων από τα μέλη που κάνουν λάθος. Μας αναθέτει να υποστηρίξουμε εκείνους τους άνδρες των οποίων το καθήκον είναι να το κάνουν. Οι ηγέτες δεν μπορούν να ηγηθούν μιας εκκλησίας αν στρέφουν το κεφάλι τους στην αμαρτία γιατί θα καταστρέψει την αξιοπιστία τους. Αλλά είναι επίσης αλήθεια ότι οι ηγέτες δεν μπορούν να ηγηθούν εάν δεν υποστηρίζονται και δεν γίνονται σεβαστοί από το σώμα όταν νουθετούν. Ομοίως, τα μέλη δεν θα μπορούν να υποστηρίξουν τους ηγέτες εάν δεν είναι ενημερωμένοι για το τι προσπαθούν να διορθώσουν ή να επιτύχουν οι ηγέτες. Εάν μια εκκλησία έχει ηγέτες που νοιάζονται αρκετά για να αντιμετωπίσουν προσεκτικά και με αγάπη, θα πρέπει να έχουν τη μέγιστη εκτίμηση από τα μέλη αυτού του σώματος.

D. Ποιανού ευθύνη είναι η προειδοποίηση;

Ναι, οι ηγέτες, αλλά και τα μέλη του σώματος. «Και σας παροτρύνουμε, αδελφοί», τώρα ο Παύλος το απευθύνει σε ολόκληρη την εκκλησία της Θεσσαλονίκης, «σας προτρέπουμε, αδελφοί, να προειδοποιείτε τους αδρανείς, να ενθαρρύνετε τους δειλούς, να βοηθάτε τους αδύναμους, να έχετε υπομονή με όλους». (1 Θεσσαλονικείς 5:14) Και πάλι, αυτή η λέξη, προειδοποίηση, είναι η ελληνική λέξη για νουθεσία. Έτσι, ο Παύλος επισημαίνει μια αμοιβαία, αδελφική διακονία Χριστιανών που διαχειρίζεται την αμοιβαία επίβλεψη και τη φροντίδα. Είπε, «Θέλω να νιώθετε ότι έχετε την ευθύνη να νουθετείτε ο ένας τον άλλον». Γιατί; Γιατί είμαστε μέλη ο ένας του άλλου. Εάν πρόκειται να υπακούσετε στις περικοπές «ο ένας στον άλλο», πρέπει να καταλάβετε τι σημαίνει να είστε «μέλη ο ένας του άλλου». Δεν είμαστε μέλη μιας οργάνωσης. Είμαστε μέλη ενός οργανισμού. Είμαστε μέλη ενός σώματος και

Οι περισσότεροι Χριστιανοί φοβούνται πολύ την αμοιβαία ευθύνη. Πολύ σπάνια βλέπεις να γίνεται καμία παραίνεση μεταξύ των μελών. Νομίζω ότι είναι λόγω της πλάνης της πιο διαδεδομένης αντίληψης για το τι είναι η εκκλησία. Αυτή η ιδέα είναι: Συγκεντρώνεσαι ως εκκλησία, κάθεται, ακούς και φεύγεις. Είμαι υπεύθυνος για τη ζωή μου. Εσύ είσαι υπεύθυνος για τα δικά σου. Δεν τα βάζω μαζί σου, ούτε εσύ τα βάζεις μαζί μου. Δεν είναι αυτό που σημαίνει συμμετοχή στο Σώμα του Χριστού. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο το χέρι σας σχετίζεται με το χέρι σας; Δεν έχω καμία σχέση μαζί σου. Δεν με ενοχλείς. Εμείς απλώς κάνουμε τα δικά μας. Είμαστε υπεύθυνοι ο ένας για τον άλλον. Η

Perhaps this lesson has touched your heart and rekindled in your mind knowledge of where you need some redirection. It may be that your own conscience has been your admonisher. Your own conscience has said to you even today, "I need to make things right. I need to be restored or reconciled to God. Amazing Grace #1312, Steve Flatt, May 18, 1997

Members of One Another

"Just as each of us has one body with many members, and these members do not all have the same function, so in Christ we who are many form one body, and each member belongs to all the others." (Romans 12:4)

All the other world religions will usually talk about an appearance or a vision of their God. But the unique position of Christianity is that the One who existed before time and who created everything became flesh and lived among us as a human being in the form of Jesus of Nazareth. That is fundamental to Christianity, and there's nothing like it anywhere else in the world's religions. That's incarnation.

In one sense, the incarnation of Jesus didn't end with His ascension into heaven in Acts 1. Don't misunderstand, Jesus did ascend to heaven. He is seated at the right-hand of the throne of God, and He will stay there until He comes back again to destroy the world and take home all those who are His.

In another sense Jesus continues. He continues to be lived out in the members of His body, the church. "And He is the head of the body, the church." (Colossians 1:18)

The Bible doesn't say the church is like the body of Christ. It doesn't say the church resembles the body of Christ. It clearly states "the church is the body of Christ." Therefore:

The church is not an organization, it is an organism.

It is essential to understanding who the Church is and what it does. The church is not an organization; it is an organism. Jesus continues to live, work and move through the members of His body. "So we in Christ form one body." (Romans 12:5) We are a contemporary expression of Jesus Christ, Himself.

If New Testament Christianity is to be restored to its original concept, the church must be restored and the institutional concepts eliminated. We need to get rid of the images, and the vocabulary that looks at the church as an organization. The church Christ established is an organism; it is the living and active Body of Christ.

Parts of the Body of Christ not Church Membership

εκκλησία είναι χριστιανικός λαός, οργανισμός, όχι οργάνωση.

Γ. Τι χρειάζεται για να είσαι προειδοποιητής; Αν πρόκειται να είναι διακονία που κάνουμε—πώς θα το κάνουμε;

α) Να είσαι γεμάτος καλοσύνη. «Εγώ ο ίδιος είμαι πεπεισμένος, αδελφοί μου, ότι εσείς οι ίδιοι είστε γεμάτοι καλοσύνη». (Ρωμαίους 15:14 NIV) Δείτε αυτό είναι που τους επιτρέπει την ικανότητα να νουθετούν. Λέει, έχεις χριστιανικό χαρακτήρα και έχεις ένα επίπεδο ωριμότητας. Έτσι, έχετε την αξιοπιστία όταν έρχεται η ώρα να προειδοποιήσετε.

Δεν ξέρω για εσάς, αλλά δεν απαντώ πολύ καλά όταν κάποιος εισβάλλει και επιχειρεί να με ξεκαθαρίσει. Εσυ ΠΩΣ ΕΙΣΑΙ? Αλλά, ακούω και απαντώ όταν κάποιος με ταπεινότητα έρχεται με τα μάτια του γεμάτα δάκρυα για να μου μιλήσει για μια παρεξήγηση, ή ίσως απλώς για έναν τομέα όπου κάνω λάθος.

Στην πρώτη του επιστολή προς την Κόρινθο, ο Παύλος είχε μερικά σκληρά πράγματα να πει σε εκείνη την εκκλησία: «Δεν τα γράφω για να σας ντροπιάσω, αδελφοί, αλλά για να σας προειδοποιήσω, ως αγαπημένα μου παιδιά». (1 Κορινθίους 4:14) Αν θέλετε οι άνθρωποι να σας ακούνε όταν νουθετείτε, καλύτερα να περπατάτε με ακεραιότητα και να αλληλεπιδράτε με ταπεινότητα. Οι κριτές τείνουν να είναι γεμάτοι από τον εαυτό τους ενώ οι νουθεσίες τείνουν να είναι γεμάτοι καλοσύνη. Υπάρχει μια μεγάλη, μεγάλη διαφορά.

β) Να είσαι γεμάτος γνώση. Και πάλι, στο εδάφιο Ρωμαίους 15:14, αφού λέει να είσαι γεμάτος καλοσύνη, λέει: «Γίνε πλήρης ή γέμισε με γνώση». Τώρα ο Paul δεν μιλάει εκεί για τυχαία γνώση, **αλλά έχοντας πολλά γεγονότα. μιλάει για χριστιανική γνώση. Μιλάει για τη γνώση της Γραφής, αλλά εννοεί να μεγαλώσει πραγματικά στη Γραφή. Ο Παύλος επαινεί τους Χριστιανούς στη Ρώμη επειδή δεν περνούν μόνο από τη Γραφή, αλλά η Γραφή περνά μέσα από αυτούς. Όταν συμβεί αυτό, έχετε την ικανότητα να νουθετείτε επαρκώς και αποτελεσματικά κάποιον.**

«Όλη η Γραφή είναι θεόπνευστη...» (Β' Τιμόθεο 3:16) είναι έργο μνήμης για τους περισσότερους από εμάς, μιλάει για το τι είναι η Γραφή. Τι λέει ο υπόλοιπος στίχος; «...και είναι χρήσιμο για τη διδασκαλία», ναι, επίσης για «επίπληξη, διόρθωση...» Βλέπε η ικανότητα νουθεσίας βρίσκεται σε αυτούς που περπατούν με τον Χριστό, που είναι γεμάτοι καλοσύνη και τη γνώση της Γραφής. Η παραίνεση, όπως ακριβώς η ενθάρρυνση, η συγχώρεση, η αποδοχή, και όπως κάθε ένα από αυτά τα αποσπάσματα «το ένα το άλλο» σε αυτή τη σειρά είναι απλώς φυσικές εκροές του Ιησού στις ζωές των

Again, if New Testament Christianity is to be restored, the original concept of what body membership really means must be restored. I'm convinced that their proper understanding is based on an understanding of what it means to be as Paul said, "members of one another." That's exactly what Romans 12:5 says, "So in Christ we who are many form one body."

Now what does that word, "member" mean? We use it all the time, don't we, in connection with church. Have you placed your membership, yet? Are you a member of that church? We grow up hearing that term repeatedly. But let me suggest to you that we have often used it poorly. Most often "member" is used in an organization context and not in an organism context.

Let me illustrate the difference. What does it take to be a good member of an organization, "say the Rotary Club, the Kiwanis Club, or the local garden club?" It usually takes three things:

- a) attend some of the meetings, not all, but most,
- b) keep whatever rules and bylaws the club might have and
- c) pay your dues. That's essential, that's how you become a member of good standing in a local club or organization.

How is one considered a member of good standing in the church? The criteria most often used are:

- a) how often does one attend?
- b) does he live by the standards (keep the rules)
- c) does he contribute (give a check) just about every Sunday. If the answer is yes then they're a good member at the So and So church.

I believe Scripture challenges that idea. See, you can be a good member of the Rotary Club; you can be a good member of the Kiwanis Club or the garden club without being closely and integrally bound to everybody else in the club. You don't have to be dependent upon those folks in order to be a good Kiwanian or Rotarian. Paul says that's not what body membership is. In the Body of Christ each member belongs to the other. Let me suggest that far too many churches around the land practice club membership in their congregations. They don't consider themselves "members of one another."

It's like the difference between a pile of bricks and bricks that are cemented together in a wall. The pile of bricks isn't connected. Which one is useful for the purpose for which the bricks were designed? The pile of bricks, or the bricks that are fashioned into a wall? In which scenario is it easier to steal a brick? In too many churches the preachers and elders are running around trying to get things done by stacking bricks that aren't cemented together and worrying about the devil coming in and stealing one of those bricks

άλλων. Ο Κύριός μας έκανε όλα αυτά τα πράγματα την κατάλληλη στιγμή, στους σωστούς ανθρώπους και με τη σωστή στάση.

Τώρα δεν μπορούν όλοι στην εκκλησία να είναι νουθεσίες. Υπάρχουν μερικοί λαοί σε κάθε εκκλησία που δεν περπατούν με αρκετή αξιοπιστία για να νουθετούν κάποιον άλλο. Δεν μιλώ για την τελειότητα, αλλά μιλώ για το περπάτημα. Στη συνέχεια, υπάρχουν άλλοι άνθρωποι στην εκκλησία που αγνοούν πολύ τη Γραφή για να μπορούν να νουθετούν επαρκώς κάποιον άλλο. Αλλά κάθε εκκλησία πρέπει να έχει μερικά, ελπίζουμε πολλά, μέλη που είναι αρκετά ώριμα για να είναι νουθεσίες.

Δ. Πώς το κάνουμε; Πώς πρέπει να νουθετεί ο ένας τον άλλον;

ένα. Προειδοποιήστε τις παραβιάσεις της Γραφής και ας αφήσουμε αυτή να είναι η παράμετρος. Μερικοί από εσάς μπορεί να πιστεύουν ότι αυτό παραβιάζει την εντολή «αποδεχόμαστε ο ένας τον άλλον» λόγω άλλων περικοπών στα Ρωμαϊκά. Ο Παύλος είπε: «Ας σταματήσουμε λοιπόν να κρίνουμε ο ένας τον άλλον» (Ρωμαίους 14:13). «Να δέχεστε ο ένας τον άλλον, όπως ο Χριστός σας δέχτηκε» (Ρωμαίους 15:7) και «Ω, ναι, αλλά θέλω επίσης να νουθετείτε ο ένας τον άλλον. Θέλω να διορθώνετε ο ένας τον άλλον». (Ρωμαίους 15:14) Μπορεί να ξύνετε το κεφάλι σας και να ρωτάτε: «Λοιπόν, τι δίνει; Δεν καταλαβαίνω».

Το μόνο που βλέπουμε εδώ ξανά είναι η ανάγκη για ισορροπία και διάκριση στο σώμα. Αν δεν το έχετε καταλάβει, επιτρέψτε μου να σας το ξεκαθαρίσω. Ο Παύλος στους Ρωμαίους 14 και 15 υποστηρίζει ότι υπάρχει σημαντικός χώρος στο σώμα για γνώμη. Στην πραγματικότητα, υπάρχει σημαντικό περιθώριο για προσωπική πεποίθηση. Αλλά δεν υπάρχει χώρος στο σώμα για εκούσια αμαρτία. Ο Παύλος κατέστησε σαφές ότι σε θέματα γνώμης και προσωπικής πεποίθησης, πρέπει να υπάρχει αποδοχή. Αλλά η παραινέση φέρνει έναν αδελφό ή μια αδελφή πρόσωπο με πρόσωπο με τη διδασκαλία της Γραφής. Πρέπει να επισημάνουμε ταπεινά και με αγάπη αυτές τις παραβιάσεις. Μου αρέσει αυτό που είπε ένας παλιός ιεροκήρυκας, «Αν δεν μπορείτε να φέρετε τον Λόγο του Θεού στο θέμα, τότε το θέμα δεν αξίζει να το θίξετε». Αυτή είναι η παράμετρος για παραινέση.

σι. Φροντίστε να εξετάσετε τη ζωή σας.

Ένας άντρας πάτησε μια από αυτές τις παλιές ζυγαριές και έβαλε το νικελιό του. Του έδωσε μια μικρή κάρτα μαζί με το βάρος του. Έσπρωξε τη σύζυγό του και είπε: «Αγάπη μου, κοίτα, γράφει: «Είσαι όμορφος, πνευματώδης και έξυπνος.» Εκείνη είπε, «Δώσε μου αυτή την κάρτα.» Την κοίταξε και είπε, «Ναι, και έχει το βάρος σου. λάθος, επίσης.» Ξέρεις τι πρέπει να κάνεις πριν νουθετείς κάποιον άλλο; Χρειάζεται

when God wants those bricks to be cemented and bonded together. That's the idea of a body.

You don't lose a member of your physical body without knowing it, do you? I know I've got absent-minded children, but I've never looked at one and said, "Where did your hand go?" "I don't know, I had it when I left this morning." But in a body, members are so connected they don't just fall away, they don't just disappear. That's the point. Christians are body members. That's what it takes to make us alive in Christ.

"The body is a unit, though it is made up of many parts; and though all its parts are many, they form one body. So it is with Christ. For we are all baptized by one Spirit into one body—whether Jews or Greeks, slave or free—and we were all given the one Spirit to drink.

"Now the body is not made up of one part but of many. If the foot should say, 'Because I am not a hand, I do not belong to the body,' it would not for that reason cease to be part of the body. And if the ear should say, 'Because I am not an eye, I do not belong to the body,' it would not for that reason cease to be part of the body. If the whole body were an eye, where would the sense of hearing be? If the whole body were an ear, where would the sense of smell be? But in fact God has arranged the parts in the body, every one of them, just as He wanted them to be. If they were all one part, where would the body be? As it is, there are many parts, but one body.

"The eye cannot say to the hand, 'I don't need you!' And the head cannot say to the feet, 'I don't need you!' On the contrary, those parts of the body that seem to be weaker are indispensable, and the parts that we think are less honorable we treat with special honor. And the parts that are unpresentable are treated with special modesty, while our presentable parts need no special treatment. But God has combined the members of the body and has given greater honor to the parts that lacked it, so that there should be no division in the body, but that its parts should have equal concern for each other. If one part suffers, every part suffers with it; if one part is honored, every part rejoices with it.

"Now you are the body of Christ, and each one of you is a part of it." (1 Corinthians 12:12-27)

Implications of meaning of body membership.

1. Membership involves dependency.

The concept of body membership helps us understand that no Christian can function effectively by himself. I am very fond of my hand. I use it to touch, point, grasp, write, and for all kinds of things. It is very useful to me as long as it's attached to my body. But the moment it's no longer attached to my body, it is no longer useful to

πραγματικά να ζυγίσεις τη ζωή σου. Ο Ιησούς δίδαξε αυτή την αρχή στην Επί του Όρους Ομιλία "Γιατί προσπαθείς να βγάλεις τον κόκκο από το μάτι του αδερφού προτού κοιτάξεις αυτό το γιγάντιο δοκάρι που βγαίνει από το δικό σου μάτι.» (Ματθαίος 7:3) Δεν μπορείς να είσαι νουθεσία μέχρι να εξετάσεις πρώτα τη δική σου βόλτα με τον Θεό και να είσαι ευαίσθητος σε αυτό.

Επιτρέψτε μου να σας κάνω μια μικρή επιφύλαξη. Δεν έχετε τα προσόντα να γίνετε νουθεσία μέχρι να μπορέσετε εσείς οι ίδιοι να λάβετε νουθεσία. Εάν πιστεύετε ότι δεν υπάρχουν τομείς στη ζωή σας που περιστασιακά δεν χρειάζονται διόρθωση, καλύτερα να το σκεφτείτε δύο φορές. Καλύτερα να το σημειώσεις καλά.

ντο. Αντιμετωπίστε το άτομο, προσωπικά.

Τώρα αυτό είναι δύσκολο. Αντιμετωπίστε το άτομο προσωπικά. Η δημόσια παραίνεση δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για να αποφευχθεί η προσωπική αντιπαράθεση. Ούτε η αποστολή επιστολής ή e-mail. Η Βίβλος διδάσκει ότι η δημόσια παραίνεση είναι το τελευταίο βήμα για τη διόρθωση ενός ατόμου.

Ο Ιησούς λέει ότι αν έχεις κάτι εναντίον ενός αδερφού, σε αδίκησε, ορίστε πώς το αντιμετωπίζεις α) πηγαίνεις σε αυτούς να δεις αν δεν μπορείς να το λύσεις, β) αν δεν θα ακούσει, Πάρτε δύο ή τρεις μάρτυρες και προσπαθήστε να χρησιμοποιήσετε ομαδική διαμεσολάβηση, γ) «Αν αρνείται να τους ακούσει, πείτε το στην εκκλησία». (κοίτα τώρα) και δ) «Αν αρνείται να ακούσει ακόμη και την εκκλησία, τότε να του φέρεσαι σαν ειδωλολάτρη» (Ματθαίος 18:15-17)

Διαπίστωσα σε εκείνες τις σπάνιες περιπτώσεις που έχω δει ποτέ να ασκείται εκκλησιαστική πειθαρχία, ότι παραλείψαμε το τρίτο βήμα. Όταν τελειώσει, τους πηγαίνεις ένας προς έναν, παίρνεις δύο ή τρεις, μετά πηγαίνεις να πεις στους Πρεσβύτερους και οι Πρεσβύτεροι μπορεί να σηκωθούν και να πουν, "Μην έχεις καμία σχέση μαζί τους". Λέει, "Πες το στην εκκλησία, και αν δεν τους ακούσει", δείτε την εικόνα που έχω από αυτό, η εκκλησία (τα μέλη, οι Χριστιανοί) λέει, "Έχουμε έναν αδελφό σε μελάδες. Σκόπιμα φτύνει στο πρόσωπο του Θεού. Τι θα λέγατε να έρθετε σε επαφή μαζί του αυτή την εβδομάδα και την επόμενη εβδομάδα;». Μιλάτε για θετική πίεση από τους συνομηλικούς, μιλάτε για εκείνους τους ανθρώπους που λένε, «Αδέρφια, σας αγαπάμε, θέλουμε να επιστρέψετε». Ποτέ όλα μου τα χρόνια δεν μου ζητήθηκε να το κάνω αυτό, αλλά αυτό» είναι αυτό που διάβασα στο Κατά Ματθαίον 18. Αν δεν τους ακούσει, τότε να τον συμπεριφέρεσαι σαν ειδωλολάτρη. Φίλοι, μερικές φορές σε ένα σώμα, ο ακρωτηριασμός είναι απαραίτητος, αλλά είναι πάντα η τελευταία λύση.

me. In fact, it will begin to putrefy and decay if detached.

In exactly the same way Christians outside the Body will decay. You can assemble every Sunday, sit in a pew, even give your money, but, that alone will not prevent spiritual decay. You must be integrally connected to the Body to prevent decay. You've got to be connected. You need to have some people that are integrally concerned about you, that know you and check on you regularly.

Every member of the body needs a group with whom they pray, share personally one-on-one, listen, and respond in a time of need immediately, people with whom they are directly loving and nurturing. If you think you don't need that, the Apostle Paul disagrees with you for he stated "The eye can't say to the ear, 'I don't need you.' And the head can't say to the foot, 'I don't need you.'" That's not how body membership works.

Independence is an American virtue, but it is not a Christian virtue. Sometimes we tend to think in our culture that anything that is a good American value has got to be a good Christian value; often it is, but sometimes it is not. Sometimes as Americans, we boast of our independence. Christians should not boast of scriptural independence, but rather boast of dependence upon God and the body for our spiritual health. The body is not made so that its members can be independent of one another.

Have you ever eaten a piece of food that was bad? The food didn't really go bad; what happened is some bacteria got on that food. One time I ate a piece of chicken. When it got in my stomach the gastric juices met that chicken and the bacteria in the chicken. The bacteria said to the gastric juices in the stomach, "Oh, how do you do? What can we do for you?" The gastric juices said to the bacteria "No, you don't understand, it's what we're going to do for you. We're here to dissolve you and break you down along with this chicken and to gradually just absorb you to where you become a part of this body." The bacteria said, "Oh, no, no, no, I don't want to do that. See I want to retain my identity. I don't want you breaking me down. I want to stay just like I am." The gastric juices said, "No, you don't understand, that's not the way it works around here; we break everything down so that we're a unit, we are part of a body." The bacteria said, "No, you're not breaking me down." The gastric juices said, "Well, if we don't break you down, you leave the body." About midnight we disfellowshipped the bacteria in a very unpleasant way.

Do you see the point? In a body, either you are integrated into the body dependent upon it, or you leave.

ρε. Κατευθύνετε τον στον Ιησού.

«Τον κηρύσσουμε, νουθετεί και διδάσκοντας τους πάντες με όλη τη σοφία, για να παρουσιάσουμε τον καθένα τέλειο εν Χριστώ». (Κολοσσαείς 1:28) Γνωρίζετε ότι ο στόχος της νουθεσίας είναι η νουθεσία; Δεν είναι να κάνω κάποιον να ρυμουλκήσει τη γραμμή σύμφωνα με τις προσδοκίες μου. Η παραινέση είναι απλώς να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον να είναι σαν τον Ιησού, να μας βοηθάει να μας καθοδηγεί όταν αρχίζουμε να βγαίνουμε από την πορεία μας, να μας οδηγεί πίσω σε αυτόν τον στόχο να είμαστε σαν τον Χριστό.

f. Ενθαρρύνετε αυτόν που ανταποκρίνεται.

Ίσως απαντήσουν από εσάς που πηγαίνετε ένας προς έναν ή, ίσως είναι μετά από δύο ή τρεις φορές. Δεν ξέρω, αλλά ενθαρρύνω τον ένα. Στην Κόρινθο ένας αδελφός ζούσε απλώς σε ανοιχτή εξέγερση. Ήταν σε κάποιο είδος αιμομικτικής ένωσης. Ο Παύλος είπε: «Μην ανέχεστε αυτήν την εκκλησία, είναι απλώς λάθος». (1 Κορινθίους 5) Έτσι, άσκησαν την πνευματική πειθαρχία για την οποία μιλήσαμε πριν από λίγο. Αυτός απάντησε μετανοώντας. Αλλά μερικοί από τους αδελφούς και τις αδερφές του το κρατούσαν εναντίον του, ακόμη και αφού μετανόησε. Ως αποτέλεσμα, ο Παύλος είπε: «Τώρα για αυτόν τον αδελφό, πρέπει να τον συγχωρήσετε και να τον παρηγορήσετε για να μην τον κυριεύσει υπερβολική θλίψη». (2 Κορινθίους 2:7) Βεβαιωθείτε ότι καταλαβαίνετε ότι ο ρόλος κανενός δεν είναι να είναι απλώς ένας προειδοποιητής.

Μεταξύ των πνευματικών χαρισμάτων στο προς Ρωμαίους 12, δεν αναφέρεται ποτέ το δώρο της **παραινέσης**. Δεν είναι δουλειά κανενός απλώς να πηγαίνει και να διορθώνει όλους όσους βλέπει. Όταν κάποιος ανταποκρίνεται θετικά στη διόρθωση με αγάπη, τότε ενθαρρύνετε τον και αγκαλιάστε τον.

Η εντολή να νουθετεί ο ένας τον άλλο είναι η πιο δύσκολη από όλες. Είναι δύσκολο, επικίνδυνο και δαπανηρό, αλλά τα μερίσματα είναι αιώνια. Αν δεν μας ενδιαφέρει αρκετά για να νουθετεί, τότε δεν μας ενδιαφέρει αρκετά. Ο Παύλος είπε: «Και εγώ ο ίδιος είμαι πεπεισμένος για εσάς, αδελφοί μου, ότι είστε και εσείς γεμάτοι καλοσύνη, γεμάτοι γνώση, ικανοί και να νουθετείτε ο ένας τον άλλον».

Ίσως αυτό το μάθημα άγγιξε την καρδιά σας και αναζωπύρωσε στο μυαλό σας τη γνώση για το πού χρειάζεστε κάποια ανακατεύθυνση. Μπορεί η συνειδησή σας να είναι ο νουθεσίας σας. Η ίδια σου η συνείδηση σου έχει πει ακόμη και σήμερα: «Πρέπει να διορθώσω τα πράγματα. Πρέπει να αποκατασταθώ ή να συμφιλιωθώ με τον Θεό. Amazing Grace #1312, Steve Flatt, 18 Μαΐου 1997

Our bodies are not designed to tolerate absolute independence. Do you remember the story of an independent church in the Bible? Its name was Laodicea. They thought they had it altogether, and Jesus said to them in Revelation 3, you say you're rich and you don't need a thing, but let me tell you what you are: "You're wretched, pitiful, poor, blind, and naked." What did He say He was going to do? "I will spew you out of my mouth." Folks, we're not in the body of Christ if we don't need each other. If we don't need each other, we're not in the body.

2. Membership emphasizes equality.

“Just as each of us has one body with many members, and these members do not all have the same function, so in Christ we who are many form one body, and each member belongs to all the others.” (Romans 12:4-5) The context of that passage is Romans 12:3 "For by the grace given me I say to every one of you: Do not think of yourself more highly than you ought, but rather think of yourself with sober judgment, in accordance with the measure of faith God has given you." Why? Then he goes on to say because we are all just parts of a body.

Have you ever seen a picture of a lung? Have you ever seen a picture of a liver? They're not very pretty, are they? I don't care for them. I'd much rather see a picture of a pretty hand, or a pretty face. But what God has deliberately done is designed the unseen less sightly parts to allow the visible parts to do what they do. You know I'd rather see a face than a lung. But a face can be a pretty ugly thing if the lung is not working.

Some people think the visible parts of Christ's body; i.e., the preachers and teachers, are more important than other people of the Body. Not so, not any more important than the face is any more important than the heart or the lungs. In reality the visible parts can only function because the many invisible parts of the body have all been working together performing their much needed function. See all the members of the body are important; that's why we care about one another.

But clubs and organizations don't operate that way. They have a hierarchy, a pecking order or pyramid. Clubs operate on this principle. Visibility is equated to significance. If you don't believe that, just go to the annual club dinner. Do you want to know who the most important people are in that club? It's easy, just look at who is at the head table. Who's going to stand up at that podium, and who's going to speak over and over again? Those are the chief Kahunas, those are the ones who are more important. In a club and most organizations, visibility is equal to importance, but a body doesn't think that way. If anything, the less visible parts of the body are more important than the visible parts.

Μέλη ο ένας του άλλου

«Όπως ο καθένας μας έχει ένα σώμα με πολλά μέλη, και αυτά τα μέλη δεν έχουν όλα την ίδια λειτουργία, έτσι και στον Χριστό εμείς που είμαστε πολλοί σχηματίζουμε ένα σώμα και κάθε μέλος ανήκει σε όλα τα άλλα». (Ρωμαίους 12:4)

Όλες οι άλλες θρησκείες του κόσμου συνήθως μιλούν για μια εμφάνιση ή ένα όραμα του Θεού τους. Αλλά η μοναδική θέση του Χριστιανισμού είναι ότι Αυτός που υπήρξε πριν από τον χρόνο και που δημιούργησε τα πάντα έγινε σάρκα και έζησε ανάμεσά μας ως άνθρωπος με τη μορφή του Ιησού από τη Ναζαρέτ. Αυτό είναι θεμελιώδες για τον Χριστιανισμό, και δεν υπάρχει κάτι παρόμοιο πουθενά αλλού στις θρησκείες του κόσμου. Αυτό είναι ενσάρκωση.

Κατά μία έννοια, η ενσάρκωση του Ιησού δεν τελείωσε με την ανάληψή Του στον ουρανό στις Πράξεις 1. Μην παρεξηγείτε, ο Ιησούς ανέβηκε στον ουρανό. Κάθεται στα δεξιά του θρόνου του Θεού και θα μείνει εκεί μέχρι να επιστρέψει ξανά για να καταστρέψει τον κόσμο και να πάρει στο σπίτι όλους όσους είναι δικός του.

Με μια άλλη έννοια ο Ιησούς συνεχίζει. Συνεχίζει να ζει μέσα στα μέλη του σώματός Του, την εκκλησία. «Και Αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας». (Κολοσσαείς 1:18)

Η Βίβλος δεν λέει ότι η εκκλησία είναι σαν το σώμα του Χριστού. Δεν λέει ότι η εκκλησία μοιάζει με το σώμα του Χριστού. Δηλώνει ξεκάθαρα «η εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού». Επομένως:

Η εκκλησία δεν είναι οργανισμός, είναι οργανισμός.

Είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε ποια είναι η Εκκλησία και τι κάνει. Η εκκλησία δεν είναι οργανισμός, είναι ένας οργανισμός. Ο Ιησούς συνεχίζει να ζει, να εργάζεται και να κινείται μέσα από τα μέλη του σώματός Του. «Εμείς λοιπόν εν Χριστώ σχηματίζουμε ένα σώμα». (Ρωμαίους 12:5) Είμαστε μια σύγχρονη έκφραση του ίδιου του Ιησού Χριστού.

Εάν ο Χριστιανισμός της Καινής Διαθήκης πρόκειται να αποκατασταθεί στην αρχική του έννοια, η εκκλησία πρέπει να αποκατασταθεί και οι θεσμικές έννοιες να εξαλειφθούν. Πρέπει να απαλλαγούμε από τις εικόνες και το λεξιλόγιο που βλέπει την εκκλησία ως οργανισμό. Η εκκλησία που ίδρυσε ο Χριστός είναι ένας οργανισμός, είναι το ζωντανό και ενεργό Σώμα του Χριστού.

Μέρη του Σώματος του Χριστού όχι Μέλη Εκκλησίας
Και πάλι, εάν πρόκειται να αποκατασταθεί ο Χριστιανισμός

Paul said at the end of 1 Corinthians 12, and whenever one part hurts, it doesn't matter if it's big, little, visible, or invisible; every part comes to help it.

I'm not a handyman by any stretch of the imagination. This happened many years ago and is part of the reason I'm not a handyman now. I was out hammering something in the garage, putting up a shelf, and I was sitting there hammering away. I got a little cocky and I hit the nail. It was the wrong nail. It was my thumbnail. Have you ever done that? You burst a thumbnail, blood is coming out and you're wondering if it's broken. You don't think or say, "Why you stupid thing, it's your own fault. I'll just let you dangle there and maybe you'll just rot off." No! Everything hurts the nervous system and sends the alarm all the way through the body, and the saliva glands act like the immediate EMT—the legs are the ambulance, they start running to the bathroom, and the voice is a siren "OWWWW!" The whole body begins to say, "Help the little thumb, help the little thumb, help the little thumb." Oh when it finally soothes, you say, "Oh, that is so much better, that's the way it works in a body." I count you important because you belong to me. The Christians belong to one another and like it or not, I belong to you. We're a body—hand and arm, leg and foot, eye and brain.

3. Membership demands unity.

In 1 Corinthians 12:12 Paul said, "the body is a unit, though it is made up of many parts." The American Standard says, "The body is one, though it has many members." God has deliberately designed your body to love harmony and hate discord.

I keep using these physical illustrations, personally, but those are the ones I know best and we're talking about a body. Some time ago I was in a basketball game, likely the last basketball game that I ever will play in. I was going one way, planted the left foot and the whole body was still going left, but from this knee down, decided, no, I'm going to stay right where I am. Then it happened — something snapped. See, a body will not tolerate disharmony. The body hates it when members go against each other and fight against each other.

God wants the incarnation of Jesus to continue in the lives of Christians. He wants the world to see Jesus living in our lives. Nothing will destroy the purpose of the continuing incarnation of Jesus quicker or more completely than division in the body. That's why Paul said "Make every effort to keep the unity of the Spirit through the bond of peace." (Ephesians 4:3)

Unity takes effort, doesn't it? It takes work and discipline to keep a physical body working well. You

της Καινής Διαθήκης, πρέπει να αποκατασταθεί η αρχική έννοια του τι σημαίνει πραγματικά η ένταξη στο σώμα. Είμαι πεπεισμένος ότι η σωστή κατανόησή τους βασίζεται στην κατανόηση του τι σημαίνει να είσαι όπως είπε ο Παύλος, «μέλη ο ένας του άλλου». Αυτό ακριβώς λέει το εδάφιο προς Ρωμαίους 12:5, «Εμείς λοιπόν που είμαστε πολλοί σχηματίζουμε ένα σώμα».

Τώρα τι σημαίνει αυτή η λέξη, "μέλος"; Το χρησιμοποιούμε συνεχώς, έτσι δεν είναι, σε σχέση με την εκκλησία. Έχετε κάνει ακόμα τη συνδρομή σας; Είσαι μέλος αυτής της εκκλησίας; Μεγαλώνουμε ακούγοντας αυτόν τον όρο επανειλημμένα. Επιτρέψτε μου όμως να σας προτείνω ότι το έχουμε χρησιμοποιήσει συχνά κακώς. Τις περισσότερες φορές το "μέλος" χρησιμοποιείται σε πλαίσιο οργάνωσης και όχι σε πλαίσιο οργανισμού.

Επιτρέψτε μου να δείξω τη διαφορά. Τι χρειάζεται για να είσαι καλό μέλος ενός οργανισμού, «ας πούμε ο Ροταριανός Όμιλος, ο Όμιλος Kiwanis ή ο τοπικός όμιλος κήπου;» Συνήθως χρειάζονται τρία πράγματα:

- α) να παρακολουθήσετε μερικές από τις συναντήσεις, όχι όλες, αλλά τις περισσότερες,
- β) τηρούν οποιονδήποτε κανονισμό και καταστατικό μπορεί να έχει ο σύλλογος και
- γ) πληρώστε τις οφειλές σας. Αυτό είναι απαραίτητο, έτσι γίνεσαι μέλος με καλή θέση σε έναν τοπικό σύλλογο ή οργανισμό.

Πώς θεωρείται κάποιος μέλος με καλή υπόσταση στην εκκλησία; Τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται συχνότερα είναι:

- α) πόσο συχνά παρευρίσκεται κάποιος;
- β) ζει σύμφωνα με τα πρότυπα (τηρεί τους κανόνες)
- γ) συνεισφέρει (δίνει επιταγή) σχεδόν κάθε Κυριακή. Εάν η απάντηση είναι ναι, τότε είναι καλό μέλος στην εκκλησία του Λοιπόν.

Πιστεύω ότι η Γραφή αμφισβητεί αυτή την ιδέα. Βλέπετε, μπορείτε να είστε καλό μέλος του Ροταριανού Ομίλου. Μπορείς να είσαι καλό μέλος του Kiwanis Club ή του garden club χωρίς να είσαι στενά και άρρηκτα συνδεδεμένος με όλους τους άλλους στο κλαμπ. Δεν χρειάζεται να εξαρτάσαι από αυτούς τους ανθρώπους για να είσαι καλός Κιβανιανός ή Ροταριανός. Ο Paul λέει ότι αυτό δεν είναι η ιδιότητα του μέλους στο σώμα. Στο Σώμα του Χριστού κάθε μέλος ανήκει στο άλλο. Επιτρέψτε μου να προτείνω ότι πάρα πολλές εκκλησίες γύρω από τη γη εξασκούν τη συμμετοχή σε κλαμπ στις εκκλησίες τους. Δεν θεωρούν τους εαυτούς τους «μέλη ο ένας του άλλου».

Είναι σαν τη διαφορά ανάμεσα σε ένα σωρό από τούβλα και τούβλα που είναι κολλημένα μεταξύ τους σε έναν τοίχο. Ο σωρός των τούβλων δεν είναι συνδεδεμένος. Ποιο είναι χρήσιμο για το σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν τα τούβλα; Ο σωρός από τούβλα ή τα τούβλα που

can be assured the devil is furiously determined to keep the church from living out the continuing incarnation. Do you know how he's trying to shut us down? Somebody says, "Well, through false doctrine." Yes. He'll use that if he can. But hear me, for every one church you will see fall to false doctrine, you will see 50 ravaged by a split and by a divisive spirit. "We must make every effort to keep the unity of the Spirit."

Do you know what that means practically? It means make every effort to stay away from gossip. It means make every effort not to be jealous of somebody else here. It means make every effort not to be suspicious. It means if you don't know something, ask and make every effort to not speculate. Make every effort to stay away from anything that would bring discord in the body. No body stays healthy that fights itself.

Precious few physical bodies are destroyed by something on the outside. There aren't many bodies that are destroyed by a gunshot, a bomb going off, or a car wreck; there are some, but not many. How do most bodies die? Most bodies die from the inside out. They die because of cancer, heart attacks or strokes. Most people die because the body goes to war against itself. That is how most churches are destroyed because the members of the body lose sight of their commitment to unity.

That means occasionally those who would disrupt the unity of the body need to be confronted, gently, lovingly, and in a spirit of peace. But the unity of the spirit in the bond of peace is important enough that Paul said, "You make every effort to keep it."

In summary, we've got to learn to think Biblically about what it means to have membership in a body. How do you do that personally on your level? Look at the conclusion, two thoughts as we close.

1. Assess your own involvement

What kind of membership are you holding? Organization or organism? Body or club? Have you substituted something comfortable for something Biblical? How healthy would a church be if everybody practiced your form of membership?

One of the things I've noted as I looked through Paul's illustration about the church as the body of Christ with hands, feet, a head, ears, and eyes. He even talks about ligaments, but he never says anything about fat. The Holy Spirit wants it strong and lean and not just hanging around. Now I know there are some of you who are hurting, and you desire to be healed. You need to be healed but there comes a time when as you are healed by the body and the blood that flows through it, that you then take your role as a healer. You don't just stay

διαμορφώνονται σε τείχος; Σε ποιο σενάριο είναι πιο εύκολο να κλέψεις ένα τούβλο; Σε πάρα πολλές εκκλησίες οι ιεροκήρυκες και οι πρεσβύτεροι τρέχουν τριγύρω προσπαθώντας να κάνουν τα πράγματα στοιβάζοντας τούβλα που δεν είναι κολλημένα μεταξύ τους και ανησυχώντας μήπως μπει ο διάβολος και κλέψει ένα από αυτά τα τούβλα όταν ο Θεός θέλει αυτά τα τούβλα να κολληθούν και να κολληθούν μεταξύ τους. Αυτή είναι η ιδέα ενός σώματος.

Δεν χάνεις ένα μέλος του φυσικού σου σώματος χωρίς να το ξέρεις, σωστά; Ξέρω ότι έχω παιδιά με απροθυμία, αλλά ποτέ δεν κοίταξα ένα και είπα, "Πού πήγε το χέρι σου;" «Δεν ξέρω, το είχα όταν έφυγα σήμερα το πρωί». Αλλά σε ένα σώμα, τα μέλη είναι τόσο συνδεδεμένα που δεν πέφτουν απλά, δεν εξαφανίζονται. Αυτό είναι το νόημα. Οι Χριστιανοί είναι μέλη του σώματος. Αυτό χρειάζεται για να ζήσουμε εν Χριστώ.

"Το σώμα είναι μια μονάδα, αν και αποτελείται από πολλά μέρη· και αν όλα τα μέρη του είναι πολλά, σχηματίζουν ένα σώμα. Έτσι είναι και με τον Χριστό. Γιατί όλοι βαπτίζομαστε από ένα Πνεύμα σε ένα σώμα—είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, σκλάβοι ή ελεύθεροι — και σε όλους μας δόθηκε το ένα Πνεύμα να πιούμε.

"Τώρα το σώμα δεν αποτελείται από ένα μέρος αλλά από πολλά. Εάν το πόδι έλεγε: "Επειδή δεν είμαι χέρι, δεν ανήκω στο σώμα", δεν θα έπαυε να είναι μέρος του Και αν το αυτί έλεγε: «Επειδή δεν είμαι μάτι, δεν ανήκω στο σώμα», δεν θα έπαυε να είναι μέρος του σώματος. Αν ολόκληρο το σώμα ήταν μάτι, πού θα ήταν η αίσθηση της ακοής ήταν; Εάν ολόκληρο το σώμα ήταν ένα αυτί, πού θα ήταν η αίσθηση της όσφρησης; Αλλά στην πραγματικότητα ο Θεός έχει τακτοποιήσει τα μέρη του σώματος, καθένα από αυτά, όπως ακριβώς ήθελε να είναι. Όλα ένα μέρος, πού θα ήταν το σώμα; Όπως είναι, υπάρχουν πολλά μέρη, αλλά ένα σώμα.

«Το μάτι δεν μπορεί να πει στο χέρι, "Δεν σε χρειάζομαι!" Και το κεφάλι δεν μπορεί να πει στα πόδια, "Δεν σε χρειάζομαι!" Αντίθετα, εκείνα τα μέρη του σώματος που φαίνονται πιο αδύναμα είναι απαραίτητα και τα μέρη που πιστεύουμε ότι είναι λιγότερο αξιόλογα τα αντιμετωπίζουμε με ιδιαίτερη τιμή και τα μέρη που δεν παρουσιάζονται αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη σεμνότητα, ενώ τα ευπαρουσίαστα μέρη μας δεν χρειάζονται Αλλά ο Θεός συνδύασε τα μέλη του σώματος και έδωσε μεγαλύτερη τιμή στα μέρη που το έλειπαν, έτσι ώστε να μην υπάρχει διαίρεση στο σώμα, αλλά τα μέρη του να ενδιαφέρονται το ένα για το άλλο. υποφέρει, κάθε μέρος υποφέρει μαζί του· αν ένα μέρος τιμάται, κάθε μέρος χαίρεται μαζί του.

«Τώρα είστε το σώμα του Χριστού, και ο καθένας σας είναι μέρος του». (1 Κορινθίους 12:12-27)

Συνέπειες της έννοιας της ιδιότητας μέλους σώματος.

hanging around doing nothing.

2. Assume initiative.

Don't just wait until somebody asks you to do something. Bodies don't just get in shape sitting around, do they? You don't sit on that couch and just suddenly get in shape. It takes discipline; it takes work. It's the same thing in the Body of Christ. It starts with a regular check-up. Examine yourself and ask, "Am I who I need to be? What discipline do I need to apply?" You need to eat spiritual food now, exercise by involving yourself in ministry.

If you are not a Christian, and you want to be a member of that kind of body, then understand what God desires. Put your trust and faith in Him, confess your belief that Jesus is God who came to earth in the flesh to be the atoning sacrifice for your sin, turn from your sinful ways and die to them. Be buried with Him in baptism, allow Him to raise you to a new creation and add you to His Body, His Church. That's the body Christ is going to take with Him to heaven one day.

Maybe you need to come back to the Lord, be restored from spiritual sickness and get His blood pumping through again so you become an active, vital, and dependent part of the body. We want you to be that. Amazing Grace #1308, Steve Flatt, April 6, 1997

2. Η ιδιότητα μέλους συνεπάγεται εξάρτηση.

Η έννοια της ιδιότητας μέλους του σώματος μας βοηθά να καταλάβουμε ότι κανένας Χριστιανός δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά μόνος του. Μου αρέσει πολύ το χέρι μου. Το χρησιμοποιώ για να αγγίξω, να δείξω, να πιάσω, να γράψω και για κάθε είδους πράγματα. Είναι πολύ χρήσιμο για μένα αρκεί να είναι κολλημένο στο σώμα μου. Αλλά τη στιγμή που δεν είναι πλέον προσκολλημένο στο σώμα μου, δεν είναι πλέον χρήσιμο για μένα. Στην πραγματικότητα, θα αρχίσει να σαπίζει και να αποσυντίθεται αν αποκολληθεί.

Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο οι Χριστιανοί εκτός Σώματος θα φθαρούν. Μπορείτε να συγκεντρώσετε κάθε Κυριακή, να κάθεστε σε ένα στασίδι, ακόμη και να δώσετε τα χρήματά σας, αλλά, αυτό από μόνο του δεν θα αποτρέψει την πνευματική φθορά. Πρέπει να είστε πλήρως συνδεδεμένοι με το Σώμα για να αποτρέψετε τη φθορά. Πρέπει να είσαι συνδεδεμένος. Χρειάζεται να έχετε μερικούς ανθρώπους που ανησυχούν απόλυτα για εσάς, που σας γνωρίζουν και σας ελέγχουν τακτικά.

Κάθε μέλος του σώματος χρειάζεται μια ομάδα με την οποία προσεύχεται, μοιράζεται προσωπικά έναν προς έναν, ακούει και ανταποκρίνεται αμέσως σε μια στιγμή ανάγκης, άτομα με τα οποία αγαπά και φροντίζει άμεσα. Αν νομίζεις ότι δεν το χρειάζεσαι, ο Απόστολος Παύλος διαφωνεί μαζί σου γιατί είπε: «Το μάτι δεν μπορεί να πει στο αυτί «Δεν σε χρειάζομαι». Και το κεφάλι δεν μπορεί να πει στο πόδι: «Δεν σε χρειάζομαι». Δεν λειτουργεί έτσι η ιδιότητα μέλους του σώματος.

Η ανεξαρτησία είναι αμερικανική αρετή, αλλά δεν είναι χριστιανική αρετή. Μερικές φορές τείνουμε να πιστεύουμε στην κουλτούρα μας ότι οτιδήποτε έχει καλή αμερικανική αξία πρέπει να είναι καλή χριστιανική αξία. Συχνά είναι, αλλά μερικές φορές δεν είναι. Μερικές φορές ως Αμερικανοί, καυχόμαστε για την ανεξαρτησία μας. Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να καυχούνται για την ανεξαρτησία των Γραφών, αλλά μάλλον για την εξάρτηση από τον Θεό και το σώμα για την πνευματική μας υγεία. Το σώμα δεν είναι φτιαγμένο έτσι ώστε τα μέλη του να μπορούν να είναι ανεξάρτητα το ένα από το άλλο.

Έχετε φάει ποτέ ένα κομμάτι φαγητού που ήταν κακό; Το φαγητό δεν πήγε πραγματικά άσχημα. Αυτό που συνέβη είναι ότι μερικά βακτήρια προστέθηκαν σε αυτό το φαγητό. Μια φορά έφαγα ένα κομμάτι κοτόπουλο. Όταν μπήκε στο στομάχι μου, τα γαστρικά υγρά συνάντησαν αυτό το κοτόπουλο και τα βακτήρια στο κοτόπουλο. Τα βακτήρια είπαν στα γαστρικά υγρά στο στομάχι, "Ω, πώς τα πάτε; Τι μπορούμε να κάνουμε για εσάς;" Τα γαστρικά υγρά είπαν στα βακτήρια "Όχι, δεν καταλαβαίνεις, αυτό θα κάνουμε για σένα. Είμαστε εδώ

για να σε διαλύσουμε και να σε διαλύσουμε μαζί με αυτό το κοτόπουλο και να σε απορροφήσουμε σταδιακά μέχρι εκεί που γίνεσαι μέρος αυτού του σώματος». Τα βακτήρια είπαν, "Ω, όχι, όχι, όχι, δεν θέλω να το κάνω αυτό. Βλέπετε, θέλω να διατηρήσω την ταυτότητά μου. Δεν θέλω να με διαλύσετε. Θέλω να μείνω όπως είμαι." Τα γαστρικά υγρά είπαν, «Όχι, δεν καταλαβαίνεις, δεν λειτουργεί έτσι εδώ γύρω· τα αναλύουμε όλα έτσι ώστε να είμαστε μια μονάδα, είμαστε μέρος ενός σώματος». Τα βακτήρια είπαν: «Όχι, δεν με καταστρέφεις». Τα γαστρικά υγρά είπαν: «Λοιπόν, αν δεν σε διαλύσουμε, φεύγεις από το σώμα». Περίπου τα μεσάνυχτα αποκόψαμε τα βακτήρια με πολύ δυσάρεστο τρόπο.

Βλέπετε το νόημα; Σε ένα σώμα, είτε είσαι ενσωματωμένος στο σώμα που εξαρτάται από αυτό, είτε φεύγεις. Το σώμα μας δεν είναι σχεδιασμένο να ανέχεται την απόλυτη ανεξαρτησία. Θυμάστε την ιστορία μιας ανεξάρτητης εκκλησίας στη Βίβλο; Το όνομά της ήταν Λαοδικεία. Νόμιζαν ότι το είχαν εντελώς, και ο Ιησούς τους είπε στην Αποκάλυψη 3, λέτε ότι είστε πλούσιοι και δεν χρειάζεστε τίποτα, αλλά επιτρέψτε μου να σας πω τι είστε: «Είστε άθλιοι, αξιολύπητοι, φτωχοί, τυφλός και γυμνός». Τι είπε ότι επρόκειτο να κάνει; «Θα σε εκτοξεύσω από το στόμα μου». Παιδιά, δεν είμαστε στο σώμα του Χριστού αν δεν χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον. Αν δεν χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον, δεν είμαστε στο σώμα.

4. Η ιδιότητα μέλους δίνει έμφαση στην ισότητα.

«Όπως ο καθένας από εμάς έχει ένα σώμα με πολλά μέλη, και αυτά τα μέλη δεν έχουν όλα την ίδια λειτουργία, έτσι και στον Χριστό εμείς που είμαστε πολλοί σχηματίζουμε ένα σώμα και κάθε μέλος ανήκει σε όλα τα άλλα». (Ρωμαίους 12:4-5) Το πλαίσιο αυτής της περικοπής είναι το εδάφιο προς Ρωμαίους 12:3 «Διότι με τη χάρη που μου δόθηκε, λέω στον καθένα από εσάς: Μη θεωρείτε τον εαυτό σας υψηλότερα από όσο θα έπρεπε, αλλά μάλλον σκέφτεστε τον εαυτό σας με νηφάλια κρίση, σύμφωνα με το μέτρο της πίστης που σου έχει δώσει ο Θεός». Γιατί; Μετά συνεχίζει λέγοντας γιατί όλοι είμαστε απλά μέρη ενός σώματος.

Έχετε δει ποτέ φωτογραφία πνεύμονα; Έχετε δει ποτέ φωτογραφία ενός ήπατος; Δεν είναι πολύ όμορφες, έτσι; Δεν τους νοιάζομαι. Θα προτιμούσα να δω μια εικόνα ενός όμορφου χεριού ή ενός όμορφου προσώπου. Αλλά αυτό που έχει κάνει ο Θεός σκόπιμα είναι σχεδιασμένο τα αόρατα λιγότερο όραμα μέρη για να επιτρέψει στα ορατά μέρη να κάνουν αυτό που κάνουν. Ξέρεις ότι προτιμώ να δω ένα πρόσωπο παρά έναν πνεύμονα. Αλλά ένα πρόσωπο μπορεί να είναι πολύ άσχημο αν ο πνεύμονας δεν λειτουργεί.

Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι τα ορατά μέρη του σώματος του Χριστού, δηλ. οι κήρυκες και οι δάσκαλοι είναι πιο σημαντικοί από τους άλλους ανθρώπους του

Σώματος. Όχι έτσι, δεν είναι πιο σημαντικό από το πρόσωπο είναι πιο σημαντικό από την καρδιά ή τους πνεύμονες. Στην πραγματικότητα τα ορατά μέρη μπορούν να λειτουργήσουν μόνο επειδή τα πολλά αόρατα μέρη του σώματος λειτουργούν όλα μαζί εκτελώντας την τόσο αναγκαία λειτουργία τους. Δείτε όλα τα μέλη του σώματος είναι σημαντικά. γι' αυτό νοιαζόμαστε ο ένας για τον άλλον.

Αλλά οι σύλλογοι και οι οργανισμοί δεν λειτουργούν έτσι. Έχουν μια ιεραρχία, μια σειρά ή μια πυραμίδα. Οι σύλλογοι λειτουργούν με αυτήν την αρχή. Η ορατότητα εξισώνεται με τη σημασία. Αν δεν το πιστεύετε, απλώς πηγαίνετε στο ετήσιο δείπνο του κλαμπ. Θέλετε να μάθετε ποιοι είναι οι πιο σημαντικοί άνθρωποι σε αυτό το κλαμπ; Είναι εύκολο, απλά κοιτάξτε ποιος είναι στο τραπέζι. Ποιος θα σταθεί σε αυτό το βήμα και ποιος θα μιλήσει ξανά και ξανά; Αυτοί είναι ο αρχηγός Kahunas, αυτοί είναι που είναι πιο σημαντικοί. Σε έναν σύλλογο και στους περισσότερους οργανισμούς, η προβολή είναι ίση με τη σημασία, αλλά ένα σώμα δεν σκέφτεται έτσι. Αν μη τι άλλο, τα λιγότερο ορατά μέρη του σώματος είναι πιο σημαντικά από τα ορατά μέρη.

Ο Παύλος είπε στο τέλος της 1ης προς Κορινθίους 12, και όποτε ένα μέρος πονάει, δεν έχει σημασία αν είναι μεγάλο, μικρό, ορατό ή αόρατο. κάθε μέρος έρχεται να το βοηθήσει.

Δεν είμαι τεχνίτης από κάθε είδους φαντασία. Αυτό συνέβη πριν από πολλά χρόνια και είναι μέρος του λόγου που δεν είμαι πολυτεχνίτης τώρα. Ήμουν έξω για να σφυρηλατήσω κάτι στο γκαράζ, έβαζα ένα ράφι και καθόμουν εκεί και σφυροκοπούσα. Έγινε λίγο αναιδής και χτύπησα το καρφί. Ήταν το λάθος καρφί. Ήταν η μικρογραφία μου. Το έχεις κάνει ποτέ αυτό; Σκάς μια μικρογραφία, βγαίνει αίμα και αναρωτιέσαι αν έχει σπάσει. Δεν σκέφτεσαι ούτε λες, "Γιατί ανόητο, φταις μόνος σου. Θα σε αφήσω να κρεμαστείς εκεί και ίσως απλά να σαπίσεις". Όχι! Τα πάντα βλάπτουν το νευρικό σύστημα και στέλνουν τον συναγερμό σε όλο το σώμα, και οι σιελογόνοι αδένες λειτουργούν σαν το άμεσο EMT—τα πόδια είναι το ασθενοφόρο, αρχίζουν να τρέχουν προς το μπάνιο και η φωνή είναι μια σειρά "OWWWW!" Ολόκληρο το σώμα αρχίζει να λέει: «Βοήθησε τον μικρό αντίχειρα, βοήθησε τον μικρό αντίχειρα». Ω, όταν τελικά καταπραΰνει, λες, "Ω, αυτό είναι πολύ καλύτερο, αυτός είναι ο τρόπος που λειτουργεί σε ένα σώμα." Σε θεωρώ σημαντικό γιατί μου ανήκεις. Οι Χριστιανοί ανήκουν ο ένας στον άλλον και σας αρέσει είτε όχι, ανήκω σε εσάς. Είμαστε ένα σώμα - χέρι και χέρι, πόδι και πόδι, μάτι και εγκέφαλος.

5. Η συμμετοχή απαιτεί ενότητα.

Στο 1 Κορινθίους 12:12 ο Παύλος είπε, «το σώμα είναι

«μια μονάδα, αν και αποτελείται από πολλά μέρη.» Το Αμερικανικό Πρότυπο λέει, «Το σώμα είναι ένα, αν και έχει πολλά μέλη.» Ο Θεός έχει σχεδιάσει σκόπιμα το σώμα σας να αγαπούν την αρμονία και να μισούν τη διχόνοια.

Συνεχίζω να χρησιμοποιώ αυτές τις φυσικές απεικονίσεις, προσωπικά, αλλά αυτές είναι αυτές που ξέρω καλύτερα και μιλάμε για ένα σώμα. Πριν από λίγο καιρό ήμουν σε έναν αγώνα μπάσκετ, πιθανότατα τον τελευταίο αγώνα μπάσκετ που θα παίξω ποτέ. Πήγαινα προς μια κατεύθυνση, φύτεψα το αριστερό πόδι και όλο το σώμα πήγαινε ακόμα αριστερά, αλλά από αυτό το γόνατο και κάτω, αποφάσισα, όχι, θα μείνω εκεί που είμαι. Μετά συνέβη - κάτι έσπασε. Βλέπετε, ένα σώμα δεν θα ανεχθεί δυσαρμονία. Το σώμα το μισεί όταν τα μέλη πάνε το ένα εναντίον του άλλου και πολεμούν το ένα εναντίον του άλλου.

Ο Θεός θέλει η ενσάρκωση του Ιησού να συνεχιστεί στις ζωές των Χριστιανών. Θέλει ο κόσμος να δει τον Ιησού να ζει στη ζωή μας. Τίποτα δεν θα καταστρέψει το σκοπό της συνεχιζόμενης ενσάρκωσης του Ιησού γρηγορότερα ή πληρέστερα από τη διαίρεση στο σώμα. Γι' αυτό ο Παύλος είπε «Κάνε κάθε προσπάθεια για να διατηρήσεις την ενότητα του Πνεύματος μέσω του δεσμού της ειρήνης». (Εφεσίους 4:3)

Η ενότητα θέλει προσπάθεια, έτσι δεν είναι; Χρειάζεται δουλειά και πειθαρχία για να κρατήσει ένα φυσικό σώμα να λειτουργεί καλά. Μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι ο διάβολος είναι μανιωδώς αποφασισμένος να εμποδίσει την εκκλησία να ζήσει τη συνεχιζόμενη ενσάρκωση. Ξέρεις πώς προσπαθεί να μας κλείσει; Κάποιος λέει, «Λοιπόν, μέσω ψευδούς διδασκαλίας». Ναι. Θα το χρησιμοποιήσει αν μπορεί. Αλλά ακούστε με, για κάθε εκκλησία που θα δείτε να πέφτει σε ψεύτικο δόγμα, θα δείτε 50 να καταστρέφονται από μια διάσπαση και από ένα διχαστικό πνεύμα. «Πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να διατηρήσουμε την ενότητα του Πνεύματος».

Ξέρεις τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Σημαίνει ότι καταβάλλετε κάθε προσπάθεια για να μείνετε μακριά από κουτσομπολιά. Σημαίνει ότι καταβάλλετε κάθε προσπάθεια για να μην ζηλέψετε κάποιον άλλο εδώ. Σημαίνει ότι καταβάλλετε κάθε προσπάθεια για να μην είστε καχύποπτοι. Σημαίνει ότι αν δεν ξέρετε κάτι, ρωτήστε και κάντε κάθε προσπάθεια για να μην κάνετε εικασίες. Καταβάλλετε κάθε δυνατή προσπάθεια για να μείνετε μακριά από οτιδήποτε θα έφερνε διχόνοια στο σώμα. Κανένα σώμα δεν μένει υγιές που να πολεμά τον εαυτό του.

Λίγα πολύτιμα φυσικά σώματα καταστρέφονται από κάτι στο εξωτερικό. Δεν υπάρχουν πολλά πτώματα που καταστρέφονται από έναν πυροβολισμό, από έκρηξη

βόμβας ή ναυάγιο αυτοκινήτου. υπάρχουν μερικά, αλλά όχι πολλά. Πώς πεθαίνουν τα περισσότερα σώματα; Τα περισσότερα σώματα πεθαίνουν από μέσα προς τα έξω. Πεθαίνουν λόγω καρκίνου, καρδιακής προσβολής ή εγκεφαλικού. Οι περισσότεροι άνθρωποι πεθαίνουν επειδή το σώμα πηγαίνει σε πόλεμο εναντίον του εαυτού του. Έτσι καταστρέφονται οι περισσότερες εκκλησίες επειδή τα μέλη του σώματος χάνουν τη δέσμευσή τους για ενότητα.

Αυτό σημαίνει ότι περιστασιακά εκείνοι που διαταράσσουν την ενότητα του σώματος πρέπει να αντιμετωπίζονται, απαλά, με αγάπη και με πνεύμα ειρήνης. Αλλά η ενότητα του πνεύματος στον δεσμό της ειρήνης είναι αρκετά σημαντική ώστε ο Παύλος είπε: «Καταβάλλετε κάθε προσπάθεια για να τη διατηρήσετε».

Συνοψίζοντας, πρέπει να μάθουμε να σκεφτόμαστε Βιβλικά για το τι σημαίνει να είσαι μέλος σε ένα σώμα. Πώς το κάνεις αυτό προσωπικά στο επίπεδό σου; Δείτε το συμπέρασμα, δύο σκέψεις καθώς κλείνουμε.

3. Αξιολογήστε τη δική σας συμμετοχή

Τι είδους μέλος έχετε; Οργάνωση ή οργανισμός; Σώμα ή κλαμπ; Έχετε αντικαταστήσει κάτι άνετο με κάτι Βιβλικό; Πόσο υγιής θα ήταν μια εκκλησία αν όλοι ασκούσαν τη μορφή ιδιότητας μέλους;

Ένα από τα πράγματα που έχω σημειώσει καθώς κοιτάξα μέσα από την απεικόνιση του Παύλου σχετικά με την εκκλησία ως το σώμα του Χριστού με χέρια, πόδια, κεφάλι, αυτιά και μάτια. Μιλάει ακόμα και για συνδέσμους, αλλά ποτέ δεν λέει τίποτα για λίπος. Το Άγιο Πνεύμα το θέλει δυνατό και αδύνατο και όχι απλώς να τριγυρίζει. Τώρα ξέρω ότι υπάρχουν μερικοί από εσάς που πονάτε και θέλετε να θεραπευτείτε. Χρειάζεστε να θεραπευτείτε, αλλά έρχεται μια στιγμή που καθώς θεραπεύεστε από το σώμα και το αίμα που ρέει μέσα από αυτό, θα αναλάβετε τον ρόλο σας ως θεραπευτής. Δεν μένετε απλώς να τριγυρνάς χωρίς να κάνεις τίποτα.

4. Αναλάβετε πρωτοβουλία.

Μην περιμένετε απλώς να σας ζητήσει κάποιος να κάνετε κάτι. Τα σώματα δεν αποκτούν φόρμα μόνο όταν κάθονται, έτσι δεν είναι; Δεν κάθεται σε αυτόν τον καναπέ και απλά μπαίνεις ξαφνικά σε φόρμα. Χρειάζεται πειθαρχία. θέλει δουλειά. Είναι το ίδιο πράγμα στο Σώμα του Χριστού. Ξεκινά με έναν τακτικό έλεγχο. Εξετάστε τον εαυτό σας και ρωτήστε, "Είμαι αυτός που πρέπει να είμαι; Ποια πειθαρχία πρέπει να εφαρμόσω;" Πρέπει να τρώτε πνευματική τροφή τώρα, να ασκηθείτε εμπλέκοντας τον εαυτό σας στη διακονία.

Εάν δεν είστε Χριστιανός και θέλετε να είστε μέλος αυτού του είδους σώματος, τότε καταλάβετε τι επιθυμεί

ο Θεός. Βάλτε την εμπιστοσύνη και την πίστη σας σε Αυτόν, ομολογήστε την πίστη σας ότι ο Ιησούς είναι ο Θεός που ήρθε στη γη κατά τη σάρκα για να γίνει η εξιλεωτική θυσία για την αμαρτία σας, φύγετε από τις αμαρτωλές οδούς σας και πέθανε για αυτούς. Να ταφείτε μαζί Του στο βάπτισμα, να Του επιτρέψετε να σας ανεβάσει σε μια νέα δημιουργία και να σας προσθέσει στο Σώμα Του, στην Εκκλησία Του. Αυτό είναι το σώμα που θα πάρει ο Χριστός μαζί του στον ουρανό μια μέρα.

Ίσως χρειαστεί να επιστρέψετε στον Κύριο, να αποκατασταθείτε από την πνευματική ασθένεια και να επαναφέρετε το αίμα Του για να γίνετε ένα ενεργό, ζωτικό και εξαρτώμενο μέρος του σώματος. Θέλουμε να είσαι αυτός. Amazing Grace #1308, Steve Flatt, 6 Απριλίου 1997